

**Wyższa Szkoła Teologiczno Humanistyczna
The Ukrainian Institute of Arts and Sciences
The Ukrainian Adventist Theology Institute**

МАТЕРІАЛИ

**XVIII МІЖНАРОДНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ
НАУКОВО–ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Актуальні проблеми соціальних та економічних процесів в умовах
трансформації українського суспільства»**

18 квітня 2023 року

Буча, 2023

Актуальні проблеми соціальних та економічних процесів в умовах трансформації українського суспільства: Матеріали XVIII міжнародної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми соціальних та економічних процесів в умовах трансформації українського суспільства», Буча, 2023 р.: Тези доп.: – К.: Міленіум, – 2023. – 107 с.

Розглянуто актуальні питання світоглядних, християнських та філософських аспектів осмислення минулого та сучасності; суспільно-політичних та культурологічних аспектів трансформаційних процесів в Україні; теорії та практики фінансових процесів, антикризового менеджменту національного, світового та регіонального рівнів і тенденцій маркетингу в соціально-економічних системах сучасності.

Матеріали конференції видано в авторській редакції.

Редакційна колегія:

Голова оргкомітету: Штанько Л.О., к.економ.н., професор, в.о. ректора ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Співголова оргкомітету: Куриляк В.В., доктор богослов'я, проректор по науковій діяльності ПВНЗ «Український гуманітарний інститут»

Члени оргкомітету:

Корчук В.І. к.філос.н., доцент кафедри філософії, теології та історії церкви ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Корещук І.І. доктор богослов'я, доцент кафедри філософії, теології та історії церкви ПВНЗ «Український гуманітарний інститут», декан Українського адвентистського теологічного інституту.

Синчак Б.А. к.соц.н., в.о. зав. каф. журналістики ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Романчук С.М. к.філол.н., доцент, доцент кафедри германської філології ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Поліна Г.В. к.філол.н., зав. каф. германської філології ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Проданюк Ф.М. к.іст.н., доц., зав. каф. педагогіки та психології ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

Терещенко Л.О. к.економ.н., проф., зав. каф. економічної кібернетики, фінансів та менеджменту ПВНЗ «Український гуманітарний інститут».

***Рекомендовано Вченою радою
Українського гуманітарного інституту
Протоколом №7 від 29 червня 2023 р.***

ЗМІСТ

БАЛАБАН В. О.	6
ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА УСПІХУ В КАР'ЄРІ	
ВАЛДАЄВА Д. А.	8
ВАЖЛИВІСТЬ РОЗМИНКИ ПЕРЕД ГРОЮ В ВОЛЕЙБОЛ	
ВАЩИНІНА Е. Є.	11
ЗМІСТ ТА МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ З ПРИРОДНИЧИМ ЗМІСТОМ В КУРСІ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ»	
ВЕРОВЧУК М.О.	14
«ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ВИКОРИСТАННЯ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІГРОВИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ»	
ВОЛОШЕНКО М. В.	16
ФОРМУВАННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ НАВИЧОК В УЧНІВ 1-4 КЛАСІВ	
ГАСІЛОВ П. К.	20
ВПЛИВ ЗАНЯТЬ АТЛЕТИЧНОЮ ГІМНАСТИКОЮ НА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	
ГОРДІЄНКО Ю. Ю.	23
ПРОБЛЕМА ГАЗУ В УКРАЇНІ НА СХОДІ КРАЇНИ	
ДАР'ЄНКО О. В.	25
ЕФЕКТИВНІСТЬ РАДІО «ГОЛОС НАДІЇ» ПІД ЧАС РОСІЙСЬКОГО ВТОРГНЕННЯ 2022 РОКУ	
ДАРІЙЧУК І. Д.	28
ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ІКТ	
ІСКРЕНКО М. М.	32
НОВІ ФІНАНСОВІ МОДЕЛІ ЖУРНАЛІСТИКИ	
КАЛІНЧУК А. А.	36
СОЦІАЛЬНА РЕКЛАМА В СУЧАСНОМУ МЕДІА-ПРОСТОРІ: ОСОБЛИВОСТІ ТИПОЛОГІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ	
КОЦЕВИЧ Е. О.	40
ПРОБЛЕМИ ТА РІШЕННЯ ЩОДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ПРОГРАМІ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ	
КУЦЕНКО Є. Р.	42
ПРОСТІ ТЕХНІКИ МАЛЮВАННЯ КАРТИН ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ	
ЛЕВДАР А. В.	45
ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СУМІСНІСТІ У ШЛЮБНО-СІМЕЙНІЙ СФЕРІ	
ЛИМАР О.Б.	50
ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ШКОЛАХ УКРАЇНИ В УМОВАХ КАРАНТИНУ ТА ВІЙНИ	
ЛОЗЕНКО С. О.	52
ЖАНР РЕПОРТАЖУ В УКРАЇНСЬКОМУ МЕДІАПРОСТОРІ	
МАТЮХІНА Р. В.	56

«ЕВФЕМІЗМИ ЯК ДЖЕРЕЛО СИНОНІМІЇ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ»	
ПОЛУШКІНА О. В.	57
ПОЗИТИВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПЕРІОД СУВЕРЕННОЇ УКРАЇНИ	
ПОП А. В.	60
МОТИВАЦІЯ ДО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ : ПРОБЛЕМИ ТА ПОРАДИ	
РУДНІЦЬКА Б. Л.	61
РОЗВИТОК ТВОРЧИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ЛЮДЕЙ ІЗ ТЕХНІЧНИМ СКЛАДОМ РОЗУМУ	
РЯБЦЕВА О. О.	64
ВІЗИТ БАЙДЕНА ДО КИЄВА	
САДОВНИК О. В.	65
АДАПТАЦІЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	
САЗОНОВ А. В.	68
СЕРІАЛИ ЯК МИСТЕЦТВО	
СЕРЕДА В. О.	70
ВИСВІТЛЕННЯ РОСІЙСЬКОГО ВТОРГНЕННЯ 2022-23 НОРВЕЗЬКИМ ВИДАННЯМ NRK	
СКРИПКО О. П.	73
ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМИ ОСВІТИ ТА РІВНЯ ЗНАНЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В НІМЕЧЧИНІ ТА УКРАЇНИ	
СЛОБОДЯНЮК В. М.	77
ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ	
СЛЮСАРСЬКА В. А.	81
ПРОБЛЕМА ВИВЧЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ УКРАЇНЦЯМИ, ЯКІ ВИМУШЕНО ВІЇХАЛИ ДО НІМЕЧЧИНИ ЧЕРЕЗ ВІЙНУ	
СТАЦЕНКО В. В.	82
АНАЛІЗ РІВНЮ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ КРАЇН АЗІЇ	
СТОЙКА Н. С.	84
РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ	
СТОЛЯРЕНКО А. О.	88
ВИКОРИСТАННЯ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА	
ТКАЧЕНКО К. С.	92
ПОЄДНАННЯ КІБЕРНЕТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ В СУЧАСНОМУ СВІТІ	
УРЯДІНА Н. В.	94
ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОСІБ ІЗ ЗАХВОРЮВАННЯМИ ШКІРИ	
ЦИБЕНКО І.	97

ВАЖЛИВІСТЬ ВРАХУВАННЯ ОСОБИСТИХ, КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ВІДМІННОСТЕЙ КЛІЄНТІВ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ	
ЧУПРИНА О. О.	99
ЗАЛЕЖНІСТЬ РІВНЯ ІНФЛЯЦІЇ ВІД КОРУПЦІЇ	
ШВЕЦЬ А. А.	100
ОСОБЛИВОСТІ ТАЙМ-САМОМЕНЕДЖМЕНТУ ЗДОБУВАЧІВ УАЦВО	
ЯЛОВЕГА С. С.	103
ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ АДАПТАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ	

БАЛАБАН В. О.

*студентка спеціальності 053 «Психологія»
наук. керівник: Парасей-Гочер А.О., к. психол. н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ТА УСПІХУ В КАР'ЄРІ

Актуальність теми: У сучасному світі кар'єра стала одним із головних аспектів життя людини. Успіх у професійній сфері не тільки визначає матеріальний благополуччя, але й впливає на самооцінку, задоволеність життям та загальний розвиток особистості. Проте, успіх у кар'єрі залежить від багатьох факторів, серед яких важливе місце посідає емоційний інтелект.

Актуальність дослідження взаємозв'язку емоційного інтелекту та успіху в кар'єрі полягає у тому, що в сучасному конкурентному робочому середовищі важливим стає не лише наявність фахових знань і навичок, але й уміння керувати своїми емоціями та відносинами з оточуючими. Емоційний інтелект впливає на здатність до співпраці, лідерство, прийняття рішень та вирішення конфліктів.

Предмет дослідження: Взаємозв'язок емоційного інтелекту та успіху в кар'єрі.

Об'єкт дослідження: Люди, які займаються професійною діяльністю та мають певний рівень емоційного інтелекту.

Мета: проаналізувати взаємозв'язок між емоційним інтелектом та успіхом у кар'єрі. Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати дослідницькі питання:

1. Розкриття поняття емоційного інтелекту та його ключових компонентів.
2. Аналіз ролі емоційного інтелекту в професійному оточенні, включаючи аспекти лідерства, комунікації та міжособистісних відносин.

Емоційний інтелект - це концепція, що описує здатність особи розпізнавати, розуміти, контролювати та використовувати свої власні емоції, а також ефективно взаємодіяти з емоціями інших людей. Він включає в себе набір навичок і вмінь, що дозволяють людині впоратися зі своїми емоціями, розуміти емоційні стани інших людей, виявляти співчуття та емоційну гнучкість.

Емоційний інтелект включає такі компоненти, як самосвідомість емоцій, управління емоціями, міжособистісна емоційна компетентність та використання емоцій для досягнення певних цілей. Вміння розпізнавати власні емоції, керувати ними, розуміти емоційні сигнали інших людей та використовувати цю інформацію для побудови ефективних взаємин є важливими складовими емоційного інтелекту.

Це поняття було введено в наукову літературу психологом Пітером Саловеєм і журналістом Деніелем Гоулманом, і з тих пір стало об'єктом широкого дослідження і застосування в різних галузях, включаючи освіту,

психологію організацій, лідерство та кар'єрний розвиток.

Емоційний інтелект включає в себе низку компонентів, які взаємодіють між собою:

1. Емоційна свідомість: Це здатність розпізнавати і ідентифікувати власні емоції, а також розуміти, як вони впливають на наше мислення, рішення та поведінку. Вона включає в себе усвідомлення власних емоційних станів і вміння надавати їм адекватну оцінку.

2. Емоційний контроль: Це здатність регулювати власні емоції і виражати їх на адекватний спосіб. Це охоплює уміння управляти стресом, контролювати негативні емоції, знаходити способи позитивного впливу на власний емоційний стан і керувати емоціями в соціальних ситуаціях.

3. Емпатія: Це здатність співчувати і розуміти емоції інших людей. Емпатія дозволяє нам ставитися до інших з розумінням, сприяє покращенню комунікації і співпраці з колегами та партнерами, а також сприяє розвитку міжособистісних взаємин.

4. Соціальна компетентність: Це набір навичок, які дозволяють встановлювати і підтримувати здорові і позитивні взаємини з іншими людьми. Це включає уміння слухати активно, виражати свої думки і почуття в адекватний спосіб, виявляти толерантність та повагу до інших думок і переконань.

Емоційний інтелект є важливим фактором успіху в кар'єрі, оскільки він впливає на нашу здатність взаємодіяти з іншими людьми, вирішувати конфлікти, керувати емоційними стресами і приймати рішення. Традиційно ми звикли приділяти увагу інтелектуальним здібностям, знанням і технічним навичкам як основним чинникам успіху в роботі. Однак, останні дослідження показують, що емоційний інтелект є цінним додатковим ресурсом, який може значно покращити професійні досягнення.

Основні аспекти, які підкреслюють важливість емоційного інтелекту в кар'єрі, включають:

1. Лідерські якості: Лідерство вимагає вміння вести людей, мотивувати їх, вирішувати конфлікти та робити ефективні рішення. Емоційний інтелект допомагає лідерам бути емоційно чутливими до потреб і почуттів своїх співробітників, знаходити спільну мову і створювати мотивуюче робоче середовище.

2. Міжособистісні відносини: Успішна кар'єра залежить від здатності спілкуватися і співпрацювати з колегами, клієнтами і керівництвом. Емоційний інтелект допомагає побудувати позитивні міжособистісні відносини, розуміти і враховувати потреби та почуття інших людей, вирішувати конфлікти шляхом співпраці і сприяти колективному успіху.

3. Емоційна стійкість і стресоустійчивість: Кар'єра може бути випробуванням для емоційного стану. Високий рівень емоційного інтелекту допомагає керувати стресом, зберігати емоційну стійкість і продуктивно працювати навіть у важких ситуаціях.

4. Самомотивація і саморозвиток: Емоційний інтелект підтримує

здатність самомотивації, самокерування і саморозвитку. Він допомагає зберігати позитивну мотивацію, встановлювати й досягати цілей, розвивати нові навички та удосконалювати свої професійні здібності.

Таким чином, емоційний інтелект впливає на успіх в кар'єрі, сприяючи побудові міцних відносин, ефективному лідерству, стресоустійливості та особистому розвитку. Розуміння і розвиток емоційного інтелекту стає все більш важливим для індивідуумів, організацій і суспільства в цілому.

Висновок. У цій курсовій роботі було детально розглянуто взаємозв'язок між емоційним інтелектом та успіхом в кар'єрі. На підставі аналізу наукових джерел було виявлено, що емоційний інтелект відіграє значну роль у кар'єрному розвитку людини.

Визначено, що емоційний інтелект включає такі компоненти, як спроможність розпізнавати, розуміти і керувати власними емоціями, а також спроможність сприймати і розуміти емоції інших людей. Ці навички є важливими для побудови ефективних міжособистісних відносин, комунікації та управління емоціями в професійному середовищі.

Було підкреслено, що емоційний інтелект має вплив на кар'єрний успіх, оскільки сприяє кращій адаптації до змін у робочому оточенні, здатності до конструктивного вирішення проблем, лідерським якостям та здатності до співпраці з колегами. Загалом, розуміння ролі емоційного інтелекту в кар'єрному розвитку може мати практичне значення для індивідів, які бажають досягти успіху у своїй професійній діяльності. Розвиток і покращення емоційного інтелекту може стати одним із напрямів саморозвитку та підвищення професійної компетентності.

Список використаних джерел:

1. Гоулман Д. Емоційний інтелект / Деніел Гоулман. – [Б. м.] : Vivat, 2020. – 512 с.

ВАЛДАЄВА Д. А.

студентка спеціальності 017 «Фізична культура і спорт»

наук. керівник: Захаріна А. М., к. пед. н., доц.,

Українського гуманітарного інституту

ВАЖЛИВІСТЬ РОЗМИНКИ ПЕРЕД ГРОЮ В ВОЛЕЙБОЛ

Актуальність теми дослідження: Так, якщо гравець не розминається перед грою у волейбол, ризик отримання травми може зрости. Без розминки м'язи та суглоби спортсмена можуть бути не готові до фізичної активності, що може призвести до надмірного навантаження на м'язи та перемішування суглобів. Це може призвести до таких травм, як зламані чи розтриті пальці та інших травм, пов'язаних із стиранням тканин і нагріванням. Крім того, гравці, яким не вдається розігрітися, можуть бути гірше підготовлені до змін у темпі та ритмі гри, що призводить до меншої чуйності та координації на полі. Це також може збільшити ризик отримання травми. Тому розминка перед

грою у волейбол дуже важлива для того, щоб допомогти гравцям підготуватися до фізичної активності та зменшити ризик отримання травми.

Основні результати дослідження.

Розминка рук

Розігріти руки перед грою чи тренуванням у волейбол дуже важливо, оскільки це допомагає підготувати м'язи та суглоби до фізичних навантажень, знижує ризик травм, покращує гнучкість і координацію рухів.

Основною метою розминки рук є розминка м'язів і суглобів кисті та плечового пояса. Це підготує вас до змін у ритмі та темпі гри. Розминка також посилює кровообіг і сприяє зміцненню серцево-судинної системи, надаючи додаткову енергію для гри.

Вправи з м'ячем також є важливою частиною розминки перед волейболом. Ви можете пасувати, стрибати та приймати з високої позиції, що допомагає покращити вашу техніку гри.

Основні вправи для розминки рук включають:

Обертання зап'ястя зігніть і розігніть зап'ястя зверху вниз, зліва направо.

Розминка пальчиків:

Тримайте і відпускайте руки, обертайте пальцями вперед і назад.

Розведення рук підніміть руку під власною вагою:

Встаньте прямо, опустивши руки, підніміть руки в сторони на висоті плечей, помахайте м'язами та поверніть руки на одну лінію з тілом. Повторити 10-15 разів.

Притискання долонь: встаньте прямо і зведіть долоні разом у молитовному жесті, потім розведіть долоні й стисніть їх разом. Повторити 10-15 разів.

Згинання та розгинання пальців:

Почніть із спрямованої руки, долонею вниз, пальці стиснуті та повернуті у вихідне положення. Повторіть цю вправу 10-15 разів.

Розминка ніг

Також дуже важливо розігріти ноги перед грою у волейбол або тренуванням. Це тому, що він допомагає підготувати ваші м'язи та суглоби до руху, знижує ризик травм, покращує гнучкість і координацію рухів, а також дозволяє виконувати технічні вправи більш ефективно. Рухи, які викликають занепокоєння під час гри.

Основні вправи для розминки ніг включають:

Розтягніть м'язи стегна: Встаньте прямо, подалі від стіни, підніміть одну ногу до стіни, злегка нахиліть тіло до ноги і затримайтеся в цьому положенні 20-30 секунд. Потім повторіть з іншого боку.

Розминка колінного суглоба: розминка колін при ходьбі на місці:

Встаньте прямо, підніміть одну ногу, зігніть коліно, опустіть спину і підніміть другу ногу. Повторюйте цю вправу протягом 30 секунд.

Розминка ніг:

Розминка ніг перед волейбольним матчем є важливою частиною підготовки до матчу, і гравці повинні мати достатньо часу, щоб підготувати свої м'язи та суглоби до фізичної активності та зменшити ризик травм.

Розминка тулуба

Також важливо розігрітися перед грою у волейбол або тренуванням. Це пояснюється тим, що він допомагає підготувати м'язи та суглоби до фізичних навантажень, знижує ризик травм і покращує стійкість тіла під час різноманітних технічних вправ і рухів під час гри.

Основні вправи для розминки тулуба включають:

Обертання голови: стати прямо, повернути голову вліво, утримуватися в такому положенні протягом 10-15 секунд, повернути голову вправо та утримуватися протягом 10-15 секунд. Повторити 5-10 разів.

Нахил корпусу:

Встаньте прямо, підніміть руки і зігніть лікті, потім повільно нахиліться вперед і спробуйте торкнутися пальцями підлоги. Поверніться у вихідне положення і повторіть 5-10 разів.

Розтягніть м'язи стегна:

Стоячи прямо, візьміть щиколотку однієї ноги, підніміть її до рівня стегон і підтягніть до грудей. Затримайтеся в цьому положенні на 10-15 секунд, потім повторіть з іншою ногою.

Витягніться грудьми до стіни:

Встаньте біля стіни, розмістіть руки на висоті плечей, зігніть лікті і підійміть їх. Повільно нахиліться вперед, торкаючись грудними м'язами стіни. Затримайтеся в цьому положенні на 10-15 секунд, потім поверніться у вихідне положення і повторіть 5-10 разів.

Ментальна підготовка

В даний час підготовка спортсменів вищого рівня є складним, багаторічним, багатоетапним процесом спортивного вдосконалення. При цьому необхідно враховувати загальні закономірності підготовки та адаптації спортсменів до спортивного навантаження, а також структуру і динаміку фізичних і психічних властивостей, індивідуальні особливості розвитку спортивної майстерності. Психічний стан гравця та наявність особливої комбінації спеціальних навичок.

Без відповідного тренувального навантаження центральна нервова система може бути більш чуйною.

Моральна підготовка перед грою в волейбол

У процесі виховання і тренування важливо не тільки підготувати спортсмена з точки зору його фізичних якостей і техніко-тактичних навичок, а й виробити морально-вольові якості характеру. Сила волі спортсменів проявляється в їх діях по подоланню труднощів, властивих спорту. Розвиток специфічних вольових рис характеру вимагає врахування конкретних ситуацій, з якими гравець стикається під час тренувального процесу. Процес формування морально-вольових якостей не повинен бути спонтанним, він повинен бути контрольованим. Отже, чим точніше буде організований

тренувальний процес і якісніше педагогічна робота, тим успішніше буде виступ команди на різних рівнях змагань. відновити відповідь.

Психологічна підготовка

Волейбол пред'являє високі вимоги до психологічної підготовки спортсменів. Без них неможливо досягти успіху в змаганнях.

Психологічна підготовка є частиною загального навчально-виховного процесу. Умовно поділяють на загальну психологічну підготовку та психологічну підготовку до змагань. Завданнями психологічної підготовки є виховання дисциплінованості, наполегливості, працьовитості, впевненості у своїх силах, здатності до повної реалізації, мужності, рішучості та волі до перемоги.

ВАЩИНІНА Е. Є.

студентка IV курсу спеціальності 013 «Початкова освіта»

наук. керівник Телецька Л.І. доц.

Український гуманітарний інститут

ЗМІСТ ТА МЕТОДИКА ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ З ПРИРОДНИЧИМ ЗМІСТОМ В КУРСІ «Я ДОСЛІДЖУЮ СВІТ»

Актуальність дослідження. Актуальність даного дослідження зумовлена сучасним етапом розвитку українського суспільства, де особливо гостро відчувається потреба в незалежних, творчих особистостях, які усвідомлюють власну суб'єктність.

Нові завдання української шкільної освіти спрямовані на гуманізацію та демократизацію всього навчально-виховного процесу в школі, визначення нових пріоритетів у навчанні та вихованні, вимагають формування активної особистості, здатної до раціональної та творчої праці.

Аналіз науково-методичної літератури дозволяє зробити висновок, що школа не повинна бути підготовкою до життя, школа має бути життям. Цього можна досягти шляхом створення інтерактивного навчального середовища, використанням парних, групових, індивідуальних форматів діяльності.

Об'єкт дослідження – педагогічна діяльність вчителя початкових класів на уроках «Я досліджую світ».

Предмет дослідження – інтерактивне навчання дітей молодшого шкільного віку.

Метою даного дослідження є теоретична демонстрація сутності інтерактивних методів навчання та їх впровадження в навчальний процес на уроках з природничим змістом.

Об'єктом, темою та метою дослідження мною визначені наступні **завдання:**

1. Проаналізувати науково-методичну літературу щодо використання інтерактивних методів навчання у професійній діяльності сучасного вчителя початкової школи.

2. Науково продемонструвати природу інтерактивних методів навчання.

3. Розглянути методику впровадження інтерактивних форм і методів у навчальний процес на уроках «Я досліджую світ».

Методи дослідження: аналіз науково-методичної літератури; навчальні спостереження; навчальні тести; навчальні експерименти; методи математичної статистики.

Практичне значення отриманих результатів полягає в теоретичному обґрунтуванні та практичній розробці методики використання інтерактивних методів навчання у професійній діяльності сучасного вчителя початкової школи на уроках з природничим змістом.

На першому етапі було проведено дослідження проблеми в психолого-педагогічній літературі.

У національній програмі розвитку освіти України у XXI столітті пріоритетним напрямом розвитку освіти визначено підготовку освічених людей, кваліфікованих спеціалістів, здатних до творчої праці, професійного розвитку, оволодіння та впровадження сучасних технологій [3].

Прагнення до постійної оптимізації навчального процесу призвело до появи нових і вдосконалених методик навчання, які використовуються і сьогодні. Подальший їх розвиток пов'язаний із впровадженням сучасних освітніх концепцій.

На другому етапі було проведено організацію експериментального дослідження.

На основі теоретичного аналізу проведених інтерактивних методів навчання у професійній діяльності сучасного вчителя початкових класів, я встановила, що це сприяє розвитку уваги, уяви, мислення, фантазії та підвищує інтерес дітей до предметів. Навчання сприяє поглибленню та розширенню пізнавальних інтересів.

Для реального обґрунтування цих аргументів з учнями 3 класу я провела заняття з використанням інтерактивних вправ на уроках «Я досліджую світ». Мета роботи була з'ясувати наявний рівень знань учнів та виявити ефективність використання наведеного методу для ознайомлення учнів з ним.

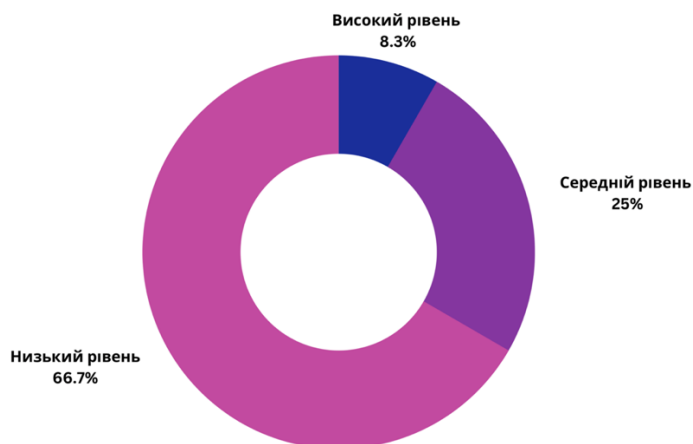
Після проведених уроків «Я досліджую світ» отримані результати я узагальнила, систематизувала і погрупувала у таблиці 1, а також подала для наочності у діаграмі 2.

Таблиця 1.

Наявний рівень знань учнів 3 класу (всього у класі 24 учні) на початку експерименту:

Рівень	Кількість учнів
Високий	2
Середній	6
Низький	16

Дані таблиці свідчать про те, що високий рівень властивий лише двом дітям, середній – шести, низький – шістнадцятьом. Також, я подала ці данні ц вигляді діаграми.

Діаграма 2

Я зрозуміла, що поняття з одного предмета учні часто не пов'язують. Їхні знання часто відірвані від реальності, мають формальні характеристики та швидко застарівають.

Зважаючи на цю ситуацію, я сподіваюсь, що акцент буде зміщено на здатність до навчання, набуття практичних навичок та формування особистісного статусу учнів завдяки використанню інтерактивних методів навчання.

Висновок. На мою думку, інтерактивні методи, хоч і не є новинкою, але не мають широкого застосування в реальному навчальному процесі, а часом і зовсім виходять з арсеналу вчителя. Водночас ці методи особливо важливі при вивченні складних тем, що потребують спілкування, рефлексії тощо на уроках базової освіти.

У даній роботі я представила лише найпоширеніші методи та підходи, які сприяють розвитку комунікативних навичок молодших школярів. Їх використання залежить від різноманітних причин: мети уроку, досвіду учасників і викладачів, їхніх емоцій. Методи взаємодії важко класифікувати, оскільки багато з них є складним переплетенням кількох технологій.

Я виявила, що в початкових класах більше використовуються творчі завдання, групова робота, ігрова діяльність того чи іншого типу. Потужним інструментом для будь-якого підходу є використання ресурсів громади, які разом із позакласними підходами є фундаментальними для освіти.

Список використаних джерел:

1. Бех І. Виховання особистості: Особистісно-орієнтований підхід / І. Бех. – [Б. м.] : Либідь, 2003. – 280 с.
2. Вишневська К. Імітаційно-рольове навчання як процес підвищення комунікативної культури студентів економічної вищої школи / К. Вишневська // Педагогіка вищої та середньої школи. Зб. наук. праць. – 2005. – № 11. – С. 211–216.

3. Грицюк О. Практичне використання інтерактивних методів навчання на уроках у початковій школі / О. Грицюк // Початкове навчання та виховання. – 2011. – № 27 (283).

4. Гладка І. Використання інтерактивного навчання на практичних заняттях з англійської мови для підвищення ефективності навчально-виховного процесу у вищих навчальних закладах / І. Гладка // Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. – 2009. – № 13. – С. 34–37.

ВЕРОВЧУК М.О.

студентка 4 курсу спеціальності 013 «Початкова освіта»

наук. керівник: Шестакова Т.В. к.пед.н., доц.,

Український гуманітарний інститут

«ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ВИКОРИСТАННЯ В ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІГРОВИХ ОСВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ»

В сучасній системі освіти однією з головних проблем, яка продовжує хвилювати вчителів, є формування в учнів мотивації до навчання. Вчителі все частіше виявляють, що сучасні школярі менш зацікавлені у навчанні, ніж попередні покоління. У них не тільки значно знижується мотивація, вони навіть в цілому негативно ставляться до школи, цим самим знижується цінність освіти. Адже, як показує практика, учень не може похвалитися хорошими результатами в навчальній діяльності, якщо в нього немає жаги до знань, через яку в свою чергу не проявляється розумова активність.

В умовах реформування освітньої системи України проблема мотивації молодших школярів набуває особливої актуальності, оскільки основні зміни стосуються підходів до навчання та змісту освіти, що ставить перед учителями непросте завдання не лише надати учням ґрунтовних знань, а й мотивувати на навчання.

Саме тому важливо використовувати у навчальному процесі різноманітні методи, прийоми та засоби навчання, які будуть мотивувати учнів до навчання. Одним із таких засобів навчання є ігрові освітні технології, які є одним з найефективніших методів стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності, які спрямовані на формування позитивних мотивів учіння, що стимулюють пізнавальну активність і сприяють збагаченню учнів навчальною інформацією.

Проблему формування навчальної мотивації молодших школярів досліджували багато українських та зарубіжних педагогів, фахівців, науковців. Проблема мотивації досліджується досить широко як в психології, так і в педагогіці.

З вітчизняних педагогів, які займалися цією проблемою, слід відзначити перш за все К. Ушинського. Дослідження вітчизняних педагогів (Ю. Бабанського, О. Савченко, Т. Шамової, Г. Щукіної, О. Киричука, Ш. Амонашвілі, В. Сухомлинського) розкривають важливість різних методів

стимулювання навчальної діяльності учнів. Одним із таких ефективних методів - ігрові освітні технології навчання.

Гра - єдиний вид діяльності, де процес важливіший за результат. Мотивом гри є сам процес, який виступає результатом, а результат є проміжною ланкою процесу.

Ще К. Ушинський рекомендував включати в педагогічну роботу учнів елементи цікавості та ігрові моменти, щоб зробити процес навчання більш продуктивним. А також радив робити серйозну педагогічну роботу дітей максимально цікавою, тим самим полегшуючи її.

Відповідно до психолого-фізіологічних особливостей свого віку діти молодшого шкільного віку постійно відчувають потребу в грі, оскільки гра за своєю природою є найбільш природною формою життя дітей. Використання ігрових технологій відповідає природним потребам дитини. Гра задовольняє різноманітні потреби учня і водночас породжує нові, завдяки чому сильно впливає на розвиток сфери мотивації. Тому використання гри – це вірний спосіб включити роботу молодших школярів у навчальний процес та мотивувати їх до навчання.

Як уже було доведено, успіх педагогічної діяльності залежить не лише від засвоєння учнями знань, а й від мотивації до навчання. Чим вища мотивація, чим більше факторів спонукає дитину до дії, тим кращих результатів вона може досягти. Розвиток навчальної мотивації учня є основою ефективності навчального процесу.

Навчальна мотивація трактується як загальна назва процесів, методів, засобів спонукання школярів до продуктивної пізнавальної діяльності, активного засвоєння змісту навчання.

М. Матюхіна пропонує таку класифікацію мотивів:

1. Внутрішня мотивація: діти мають працювати заради цілей, що вони самі для себе визначили, а не цілей, нав'язаних іншими.

2. Зовнішня навчальна діяльність: школяр мотивований зовні вчителем, батьками; бере участь в навчальному процесі заради похвали, визнання чи щоб уникнути покарання.

Для ефективного навчання більш важливе формування внутрішньої, а не зовнішньої мотивації. І саме в іграх здебільшого працює внутрішня мотивація: дитина грає заради гри, а не через зовнішній тиск.

Дещо інші акценти в класифікації мотивів поставив П. Якобсон, виділивши типи мотивації навчання:

1. Позитивна мотивація – заснована на позитивних стимулах: похвала; нагороди; заохочення; підтримка; допомога; повага; переживання ситуації успіху; творчість.

2. Негативна мотивація – заснована на негативних стимулах: критика; приниження; покарання; демонстрація байдужості; нудьга; переживання ситуації невдачі; страхи; насильства.

Наявність позитивної мотивації до учіння у молодших школярів є важливою умовою їх успішної навчальної діяльності. А необхідною умовою

для підтримки розвитку позитивної мотивації учіння є: використання цікавого ігрового матеріалу у ході навчальних занять.

Отже, використання ігрових освітніх технологій у навчальній діяльності формує та підвищує рівень мотивації учнів до навчання, і сприяє зацікавленості у більш глибокому та змістовному вивченню окремих предметів.

ВОЛОШЕНКО М. В.

студент спеціальності 013 «Початкова освіта»

наук. керівник: Кондратюк О. М. доц.

Український гуманітарний інститут

ФОРМУВАННЯ ОБЧИСЛЮВАЛЬНИХ НАВИЧОК В УЧНІВ 1-4 КЛАСІВ

Актуальність дослідження. Розвиток обчислювальних навичок у молодших школярів є важливою складовою вивчення такої складної дисципліни, як математика.

Актуальність даного дослідження пов'язана з впровадженням нетрадиційних форм вивчення арифметичних дій, які людина постійно використовує у своєму життєвому середовищі. Відомо, що вивчення табличного множення і ділення є найбільш складним для дітей молодшого шкільного віку. Оскільки їм важко механічно запам'ятовувати результати множення і ділення, необхідно впроваджувати більш цікаві форми і види роботи, які допоможуть їм засвоїти цей матеріал. Тема дослідження є актуальною для сучасної школи, оскільки більшість учнів після закінчення початкової школи мають досить низький рівень обчислювальних навичок.

Розвиток обчислювальних навичок в учнів 1-4 класів є одним з основних завдань навчання математики. Обчислювальні навички та вміння формуються через свідоме використання обчислювальних прийомів.

Об'єкт дослідження. Сформувати навички обчислення в учнів початкової школи.

Предмет дослідження. Методи та способи проведення вправ на формування обчислювальних навичок.

Мета роботи. Визначення методів та способів формування обчислювальних навичок в учнів 1-4 класів.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати наступні **завдання:**

1. Визначити способи та методи формування обчислювальних навичок в учнів початкової школи.
2. Знайти методи заохочення дітей до математики.
3. Зробити висновки.

Огляд джерел. Значний внесок у розробку проблеми формування практичних умінь на уроках математики зробили вчені: П.Р. Атутов, М.М. Скаткін, С.М. Шабанов, Д.А. Ейнштейн.

Про необхідність формування вмінь, які можуть бути використані безпосередньо в практичній діяльності з різними категоріями учнів, говорили Н.О. Мечинська, О.Я. Савченко, А.М. Пишкало, А.М. Алексюк, С.І. Шварцбурд, В.М. Монахов, Б.-В. Гнеденко, В.Г. Зубов та інші є ключовими факторами розвитку навичок і компетенцій. [1]

Наразі, з одного боку, існує потреба у посиленні практичної спрямованості у навчанні дітей молодшого шкільного віку. З іншого боку, як показує практика, багато методистів і вчителів не знають, як використовувати навчальні матеріали для реалізації принципу зв'язку навчання з життям. Процес формування практичних умінь і навичок у початковому курсі математики відбувається значною мірою випадково, оскільки методика реалізації цього принципу недостатньо розроблена.

Багато психологів і педагогів, описуючи вміння, підкреслюють істотну ознаку вибору правильного способу виконання дії. Наприклад, Д.Н. Богоявленський і Н.О. Мечинська розглядають формування вміння застосовувати знання при розв'язуванні різних задач і вважають, що між цим завданням і вибором найбільш ефективного способу розв'язання існує тісний взаємозв'язок. [2]

У шкільному курсі математики методисти С.І. Шварцбурд і В.М. Монахов вказували на можливість розкриття учням практичного змісту за наступними напрямками.

- розкриття особливостей відображення математичної реальності світу.
- розкриття ідеї застосування математики до розв'язування практичних задач.
- формування вмінь і навичок, необхідних для життя і праці. [3]

Г.С. Костюк зазначає, що "уміння - це готовність людини успішно здійснювати діяльність на основі знань і навичок". [4]

Найбільш чітке і лаконічне формулювання понять "уміння" і "навичка" дав академік АПН України О.Я. Савченко. "Уміння - це готовність людини до ефективного виконання дії відповідно до цілей і умов, необхідних для цієї дії, тоді як навичка - це усталений спосіб виконання дії, сформований у результаті багаторазового повторення. [5]

Визначити способи та методи формування обчислювальних навичок в учнів 1-4 класів.

Соціально-економічні зміни, що відбуваються в сучасному українському суспільстві, вимагають нового науково-методичного підходу до організації освітнього процесу в дитячих навчальних закладах. Він має ґрунтуватися на принципах гармонізації та гуманізації, бути спрямованим на формування наукового світогляду дитини та розвиток її активної життєвої позиції.

Кардинальні зміни, що відбуваються в українській системі освіти, вимагають удосконалення навчання першої соціально значущої діяльності школярів. Ці зміни були б неможливими без використання на уроках інтерактивних технологій, заснованих на діалозі, моделюванні ситуацій,

вільному обміні думками та опорі на успішний досвід, які активізують пізнавальну діяльність учнів, підвищують емоційний рівень засвоєння знань і мотивують дітей 1-4 класів до навчання.

Однією з найважливіших умов ефективного освітнього процесу є розвиток інтересу до навчання. Це форма прояву пізнавальної потреби, яка забезпечує зосередженість особистості на розумінні мети діяльності, сприяючи тим самим орієнтації на навчання, ознайомлення з новими фактами та більш повному і глибокому розгляду дійсності. Інтерес стимулює волю та увагу, допомагає зробити запам'ятовування легшим і міцнішим. Тому однією з найважливіших проблем у навчанні є те, як викликати в учнів пізнавальний інтерес і домогтися його постійного розвитку.

Знайти методи заохочення дітей до математики.

Інтерактивне навчання широко використовується серед вчителів. Інтерактивність означає здатність взаємодіяти або спілкуватися з чимось (наприклад, комп'ютером) або кимось (людиною). Отже, інтерактивне навчання - це насамперед інтерактив, де вчитель і учень взаємодіють один з одним. За даними американських вчених, студенти засвоюють лише 5% на лекціях, 10% - при читанні, 20% - при роботі з відео- та аудіоматеріалами, 30% - при демонстраціях, 50% - при дискусіях, 75% - на практичних заняттях і 90% - коли студенти навчають інших або відразу застосовують знання. Особлива цінність інтерактивного навчання полягає в тому, що учні вчаться ефективно працювати в команді. На жаль, навіть старшокласникам часто бракує цієї навички.

Оскільки інтерактивні методи орієнтовані на реалізацію індивідуальних пізнавальних інтересів і потреб, особлива увага приділяється організації ефективного комунікативного процесу, в якому учасники процесу взаємодії є мобільними, відкритими та активними.

Інтерактивні методи навчання виробили низку цікавих правил, які раніше були чужими для учнів. Наприклад, "всі думки важливі", "не бійтеся висловлюватися", "ми всі партнери", "обговорюйте те, що сказано, а не людину", "думайте, формулюйте і висловлюйте", "говоріть чітко, ясно і красиво", "слухайте, говоріть і слухайте", "надавайте тільки вагомі докази", "погоджуйтеся і не погоджуйтеся", "всі ролі Можу зробити", "Всі ролі важливі" тощо.

Форми проведення інтерактивного навчання.

Усі технології інтерактивного навчання можна поділити на три групи, залежно від форми навчальної діяльності, яка підходить для їх використання

Алгоритми роботи вчителя під час проведення інтерактивних уроків:

- Визначити доцільність використання інтерактивної технології на даному конкретному уроці;

- Ретельний відбір та аналіз навчальних матеріалів, включаючи додаткові матеріали (тести, приклади, ситуації, групові завдання тощо).

- Планування уроку - поетапність, хронометраж, приблизний поділ на групи, ролі учасників, запитання та можливі відповіді;

- Розробка критеріїв оцінювання ефективності роботи в групі та уроку;
- Мотивація навчальної діяльності, наприклад, створення проблемних ситуацій, надання цікавих фактів;
- Забезпечення розуміння учнями змісту діяльності та формування очікуваних результатів під час презентації теми;
- Надання студентам інформації, необхідної для виконання практичних завдань у найкоротші терміни;
- інтерактивні вправи (на вибір викладача) для забезпечення засвоєння студентами навчального матеріалу; та
- Рефлексія у різних форматах (підсумкова) - індивідуальна, парна та групова робота, дискусія, малюнки, діаграми та графіки [6].

Зробити висновки

Набуття обчислювальних навичок - складний і тривалий процес, який потребує значних зусиль вчителя. Необхідно звертати увагу на рівень засвоєння конкретного матеріалу, крок за кроком закріплювати та вдосконалювати навички, постійно ускладнювати та урізноманітнювати завдання дітей.

Арифметичні дії виконуються в табличній, нетабличній, усній або письмовій формі і тривають протягом усього першого року навчання в початковій школі до її закінчення. Однак обчислювальні навички є невід'ємною частиною повсякденного життя. Це пов'язано з тим, що в будь-якій сфері діяльності людина стикається з числами, цифрами та операціями над ними [7].

Основи всіх обчислювальних навичок закладаються в початковій школі. Основне завдання вчителя в цей період - сформувати міцні навички додавання і віднімання, множення і ділення.

Висновок. Таким чином, формування обчислювальних навичок і компетентностей - це цілеспрямований процес оволодіння арифметичними діями з числами в умовах ефективної взаємодії між учителем і учнем. Зокрема, у початковій школі вчителю необхідно сформувати в учнів міцні навички і вміння точно виконувати арифметичні дії, розуміти їх значення та засвоїти поняття, що пов'язують компоненти арифметичних дій та дії над ними.

Список використаної літератури:

1. Менчинская Н. Вопросы методики и психологи начального обучения математике / Н. Менчинская, М. Моро. – Москва : Учпедгиз, 1960.
2. Богоявленский Д. Психология усвоения знаний в школе / Д. Богоявленский, Н. А. Менчинская. – [Б. м.] : Изд.-во АПН РСФСР, 1959. – 347 с.
3. Бантова М. Методика преподавания математики в начальных классах : Учебное пособие для учащихся школьников / М. Бантова, Г. Бельтюкова, А. Полевщикова ; ред. М. Бантова. – Москва : Просвещение, 1984. – 335 с.

4. Костюк Г. Навчально – виховний процес і психічний розвиток особистості / Г. Костюк. – Київ : [б. в.], 1989.
5. Савченко О. Дидактика початкової школи: Підручник для студентів педагогічних факультетів / О. Савченко. – Київ : Абрис, 1997. – 416 с.
6. Покатіло С. Нестандартні уроки в початкових класах. Активні та інтерактивні форми організації роботи учнів / С. Покатіло // Початкове навчання та виховання. – 2012. – № 16-18. – С. 35–38.
7. Гончаренко С. Методологічні характеристики педагогічних досліджень / С. Гончаренко // Вісник АПН України. – 1993. – № 1. – С. 11–22.

ГАСІЛОВ П. К.

*студент спеціальності 017 «Фізична культура і спорт»
наук. керівник: Стешуц А.В. ст.викл.,
Український гуманітарний інститут*

ВПЛИВ ЗАНЯТЬ АТЛЕТИЧНОЮ ГІМНАСТИКОЮ НА ПСИХІЧНЕ ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Актуальність теми дослідження. Військові дії на території України негативно впливають на психологічний стан та психічне здоров'я її жителів, особливо молодого покоління, мешканців тимчасово окупованих територій та прифронтових районів. Оскільки загальний стан здоров'я людини певною мірою визначається станом психічного здоров'я, його погіршення може значно вплинути на фізичний стан, порушити психофізичний розвиток та призвести до психосоматичних захворювань. Міністерство охорони здоров'я України прогнозує, що в майбутньому психологічної підтримки потребуватиме близько третини населення. Також, близько 3-4 мільйонів громадян потребуватимуть медикаментозного лікування. Зокрема, вразливою категорією населення виявилась молодь: діти, школярі, студенти, погіршення психологічного стану котрих також позначається на процесі навчання. Заняття атлетичною гімнастикою потенційно можуть надати позитивний вплив на психічне здоров'я студентів під час війни та покращити їх когнітивні функції, що в свою чергу покращить успішність навчального процесу. Тому **метою** роботи визначаємо дослідження впливу занять атлетичною гімнастикою на психічне здоров'я студентів в умовах воєнного стану. Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати дослідницькі **завдання**:

1. Охарактеризувати поняття “атлетична гімнастика”.
2. Дослідити вплив атлетичної гімнастики на здатність студентів до навчання та їх академічну успішність.
3. Проаналізувати вплив атлетичної гімнастики на підвищення психофізіологічного благополуччя та зменшення рівня стресу у студентів.

Основні результати дослідження. Для досягнення зазначеної мети, а саме дослідження впливу занять атлетичною гімнастикою на психічне здоров'я студентів в умовах воєнного стану, необхідно розглянути та охарактеризувати поняття “атлетична гімнастика”. Згідно з науковими

джерелами, атлетична гімнастика – це система фізичних вправ силового характеру, яка має ряд переваг над іншими видами фізичної активності. Система спрямована на гармонійний фізичний розвиток людини і рішення конкретних завдань силової підготовки. Атлетична гімнастика базується на наукових знаннях анатомії, фізіології, основ харчування, а також техніки та методики виконання силових вправ. Заняття даним видом фізичної діяльності зміцнюють здоров'я та позбавляють від багатьох фізичних вад (сутулість, запалі груди, неправильна постава, слаборозвинені м'язи та ін.). Режим вправ у поєднанні з раціональним харчуванням дозволяє позбавитися від зайвих жирових відкладень або додати у вазі в тих випадках, коли це необхідно. Система вправ тренує життєво важливі системи організму, через розвиток мускулатури активно впливає на роботу внутрішніх органів, робить тіло м'язистим і красивим [1].

Заняття атлетичною гімнастикою не тільки удосконалюють силові якості та сприяють гармонійному фізичному розвитку. Вони виховують волю, наполегливість, цілеспрямованість, впевненість у власних силах, психологічну стійкість до різних негативних впливів навколишнього середовища, сприятливо впливають на нервову систему - покращується рухливість нервових процесів, підвищується психічний тонус [2;3].

Досліджуючи вплив атлетичної гімнастики на здатність студентів до навчання та їх академічну успішність слід зазначити, що практика використання фізичних навантажень, в якості інструменту для покращення психологічного стану студентів, є актуальною та широковідомою у світі. Близько 60% із 1750 психологів у Сполучених Штатах, котрі займалися опитуваннями студентів, вважають, що цілком доречно використовувати фізичні навантаження для усунення тривожних розладів. Також 80% із 1750 психологів вважають, що фізичні вправи є одним з найефективніших методів лікування депресії. Як прямий, реалістичний і позитивний спосіб, фізичні вправи виконують функцію розвіювання негативних емоцій. Регулярні фізичні навантаження можуть не тільки зняти психологічний тиск від навчання та усунути фізичну втому, а й сприяють розвитку інтелекту. Вони можуть покращити здатність людини до навчання, пам'ять, увагу, абстрагування та здатність мислити, оскільки можуть сприяти росту клітин мозку [4].

Студенти, що працюють на межі своїх розумових можливостей, виявляють, що шляхом тренувань з обтяженнями вони можуть виробити в собі більший інтерес до життя та відкрити безмежні резерви енергії. Оскільки тренування з обтяженнями та атлетизм роблять їх фізично та психічно стійкішими [5].

Щоб проаналізувати вплив атлетичної гімнастики на підвищення психофізіологічного благополуччя та зменшення рівня стресу у студентів було розглянуто дослідження, які підтверджують, що тренування з обтяженнями не тільки покращують стан психічного здоров'я, а навіть роблять це більше, ніж аеробні вправи. Науковець Трухільйо оцінив три групи студенток коледжу до і після одного семестру силових тренувань, бігу або

бездіяльності. Студентки неактивної групи повідомили про зниження самооцінки, тоді як обидві групи, що тренувалися, повідомили про її підвищення. Проте група, яка займалася силовими тренуваннями, повідомила про більш значне підвищення самооцінки, ніж у групи, що займалася бігом, а також зменшення психологічної напруженості та рівня стресу [6].

З досвіду засновника та керівника Міжнародної федерації бодибілдінгу та фітнесу Джо Вейдера також відомо безліч фактів, підтверджених практикою атлетів, що займалися за системою силових тренувань, розробленою Вейдером, як чоловіків так і жінок про позитивний вплив силових навантажень на психологічне здоров'я. Спортсмени давали свідчення констатуючи, що тренінг з обтяженнями допомагав їм у всіх прагненнях у житті, включаючи подолання специфічних медичних та психологічних розладів, які не піддавалися традиційним методам лікування. Це підтверджує ефективність та корисні властивості тренувальних прийомів, включених в атлетичну гімнастику [5].

Зокрема інші дослідження показують, що студенти, які займалися атлетичною гімнастикою, не страждали депресією та мали нижчий рівень тривожності, ніж студенти, які взагалі не займалися фізичними вправами. Крім того, вони повідомили про покращення самопочуття та загальної якості життя. Тренування з атлетичної гімнастики спричиняють вивільнення "гормонів щастя" - ендорфіну, серотоніну та дофаміну, що сприяють зниженню рівня стресу та тривожності, покращенню настрою, а також відчуттю психологічного задоволення та благополуччя.

Стабільність та адекватний підхід до тренувального процесу допомагає покращити якість сну та справитись з безсонням, що досить важливо для успішності студентів. Окрім цього, фізичні вправи силового характеру допомагають розвитку психологічних якостей, що є необхідними для подолання труднощів та проблем, які можуть виникнути в умовах воєнного стану. Це допомагає розвивати силу волі, наполегливість та рішучість у подоланні стресових ситуацій, з якими доводиться стикатися у студентському житті.[7].

Висновки. На основі проведеного аналізу наукових джерел можна констатувати, що атлетична гімнастика - це система фізичних вправ з обтяженнями, спрямована на гармонійний розвиток людини і має переваги над іншими системами фізичних тренувань.

Атлетична гімнастика дійсно позитивно впливає на психічне здоров'я студентів під час війни, покращує їх когнітивні функції, сприяє росту нових клітин мозку та розвиває вольові якості. Зокрема це якісно відбивається на навчальному процесі, академічній доброчесності, може допомогти студентам у подальшому навчанні, розвитку їхнього професіоналізму та адаптації до життєвих обставин.

Фізичні вправи з обтяженнями допомагають знизити рівень стресу, тривожності, справляться з депресивними настроями та психічними розладами, покращують сон та якість життя в цілому.

Практика використання фізичних навантажень, в якості інструменту для покращення психологічного стану студентів, є актуальною та широковідомою у світі і допоможе студентам долати стресові ситуації під час навчального процесу та в умовах воєнного стану.

Список використаних джерел:

1. Славітяк О. Атлетична гімнастика : навч. посіб. / О. Славітяк. – Миколаїв : МНУ ім. В.О. Сухомл., 2016. – 154 с.
2. Олійник М.О. Атлетична гімнастика в ЗВО: навчальний посібник / М.О. Олійник. – Запоріжжя: ЗДМУ, 2019. – 79 с.
3. Садыкова Г. Влияние физических нагрузок на сердечно - сосудистую систему детей и подростков / Г. Садыкова. – Ташкент : [б. в.], 1989. – 117 с.
4. Zhiguo Y. Investigation and Research on adolescent mental health under the background of sunshine sports / Yin Zhiguo // Sports goods and technology. – 2015. – No. 2. – P. 167–168.
5. Weider J. Joe Weider's Bodybuilding System / Joe Weider. – [S. l.] : Weider Pubns, 1988. – 108 p.
6. Trujillo C. The effect of weight training and running exercise intervention programs on the self-esteem of college women / C. Trujillo // International Journal of Sport Psychology. – 1983. – Vol. 14, no. 3. – P. 162–173.
7. O'Connor P. Mental Health Benefits of Strength Training in Adults / P. O'Connor // American Journal of Lifestyle Medicine. – 2010. – Vol. 4, no. 5. – P. 377–396.

ГОРДІЄНКО Ю. Ю.

*студентка спеціальності «Економічна кібернетика»
наук. керівник. Терещенко Л.О. к.екон.н., проф.,
Український гуманітарний інститут*

ПРОБЛЕМА ГАЗУ В УКРАЇНІ НА СХОДІ КРАЇНИ

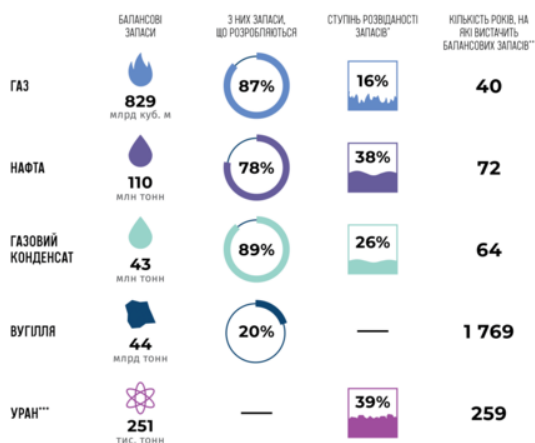
Україна на сьогодні переживає складні часи в економічному, політичному та соціальних вимірах. Проблема газу в Україні має додатковий аспект, пов'язаний зі збройним конфліктом на сході країни. Окуповані території Донецької та Луганської областей мають значні запаси вугілля, але без доступу до української газової інфраструктури та відповідних технологій вугілля не можуть бути використані для виробництва електроенергії. Таким чином, окупанти мають обмежені можливості для забезпечення енергетичних потреб своїх територій, і тому змушені імпортувати газ з Росії. Це також має наслідки для контрольованих Україною територій, які отримують газ через тимчасово окупований Крим. Ця ситуація створює додаткові виклики для енергетичної безпеки країни, а також допомагає окупантам у підтриманні

контролю над окремими територіями. Окрім цього, конфлікт на сході України суттєво погіршив стан газотранспортної інфраструктури країни, що втратила контроль над частинами територій, де розташовані газові магістралі та інші об'єкти енергетичної інфраструктури. Це призвело до значних втрат для державного бюджету та погіршення енергетичної безпеки країни. Отже, проблема газу в Україні має складний характер, що пов'язаний як з економічними та енергетичними проблемами, так і з безпековими викликами, які виникли внаслідок збройного конфлікту на сході країни. Розв'язання цих проблем потребує комплексного підходу та ефективних рішень, які включатимуть політичні, економічні та технічні аспекти. Одним з можливих рішень може бути диверсифікація джерел газопостачання України. Наприклад, розвиток інфраструктури для імпорту газу з Європи може допомогти зменшити залежність від газу з Росії. Крім того, розвиток відновлюваної енергетики та енергоефективності може допомогти скоротити споживання газу та зменшити енергетичні витрати для економіки країни. Крім того, Україна може звернутися до міжнародних партнерів та організацій, щоб отримати допомогу в розвитку та модернізації своєї газової інфраструктури. Це може допомогти не тільки зменшити залежність від імпорту газу, а й створити нові робочі місця та сприяти розвитку економіки країни.

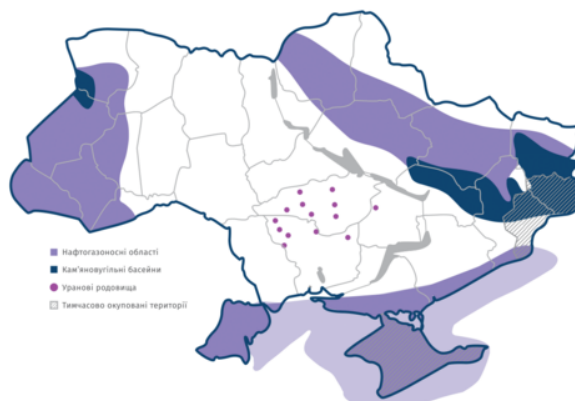

УКРАЇНА ЗАБЕЗПЕЧЕНА РЕСУРСАМИ ДЛЯ НАРОЩЕННЯ ВИДОБУТКУ ЕНЕРГОНОСІЇВ

БАЛАНСОВІ ЗАПАСИ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ
станом на 01.01.2018

МІСЦЯ ПОКЛАДІВ ЕНЕРГОРЕСУРСІВ В УКРАЇНІ

Джерела: Геолофірм України, НА, АГКУ, Кіровоградська

*Відношення балансових запасів до потенційних

**Враховуючи економічну доцільність видобутку всіх запасів

***станом на 01.01.2018 р.

ACC AEQUO BAKER TILLY DTEK

ДАР'ЄНКО О. В.

студент 4 курсу спеціальності «Журналістика»

наук. керівник

Український гуманітарний інститут

**ЕФЕКТИВНІСТЬ РАДІО «ГОЛОС НАДІЇ» ПІД ЧАС РОСІЙСЬКОГО
ВТОРГНЕННЯ 2022 РОКУ**

Актуальність дослідження полягає у зв'язку зі змінами в медіа-просторі України та новою соціальною роллю радіо «Голос Надії» (РГН). Згідно з отриманими даними, радіо «Голос Надії» продовжує свою роботу та здійснює передачі не лише через радіо частоти, а й завдяки інтернет мережі. Розглянувши зміну соціально-політичної обстановки в Україні, враховуючи вторгнення росії, можна зробити висновок, що роль радіо «Голос Надії» набула нового значення, що вимагає дослідження [1].

Метою дослідження є визначення ефективності адвентистського радіо «Голос Надії» у контексті нападу росії на Україну.

Огляд джерел. У різних наукових дослідженнях та публікаціях висвітлюється роль медіа в розвитку протестантських течій та церков в Україні та по всьому світу.

Максим Балаклицький досліджував медіа-розвиток протестантських течій в Україні та їх взаємодію з медіа-ресурсами, зокрема з радіо [2]. У його роботі «Розвиток протестантської журналістики в Україні: генеза та сучасний стан» розглядаються етапи розвитку медіа та вплив протестантських церков в Україні [3].

Також вагомою роботою в дослідженні є кваліфікаційна робота Слегкіна І. під назвою «Стратегія просування розмовного радіо в Україні на прикладі радіо "Голос Надії"». У цій роботі автор досліджує історію та розвиток світового адвентистського радіо, а також історію радіо в Україні, зосереджуючись зокрема на радіо «Голос Надії». Робота містить аналіз сучасного стану радіостанції та пропозиції щодо її подальшого розвитку [4]

Був здійснений огляд попередніх досліджень та визначено термінологію для подальшого використання. В рамках дослідження була проаналізована історія всесвітнього адвентистського радіо та радіостанції «Голос надії», а також оцінено ефективність радіостанції до та під час повномасштабного вторгнення росії в Україну. Крім того, було здійснено аналіз впливу повномасштабного вторгнення росії в Україну на роботу радіостанції «Голос надії». Результати дослідження дозволили висунути ряд важливих висновків та рекомендацій щодо подальшого розвитку радіостанції та її ролі в медіа-просторі в умовах нестабільної соціально-політичної ситуації. В цілому, дане дослідження має важливе значення для розвитку медіа-середовища в Україні та дослідження взаємозв'язку між медіа та соціально-політичними подіями.

Згідно з попередніми дослідженнями, протестантські церкви та їхні течії використовують медіа-ресурси для просування своїх ідей та цінностей як в Україні, так і в інших країнах. Адвентистська церква, зокрема, вважається однією з найбільш активних деномінацій, яка використовує сучасні комунікаційні системи, зокрема радіо, для своєї діяльності.

Результати дослідження. Для оцінки ефективності християнських радіостанцій, включаючи РГН, важливо було вибрати показники, які відповідають їх місіонерській направленості, зокрема кількість людей, які прийшли до церкви через радіо. Дослідження, проведене з метою оцінки

ефективності РГН, дозволило зібрати всі можливі дані про цю радіостанцію, порівняти їх «до» та «після» ПМВ і надати відповідний висновок.

AWR надає можливість транслювати програми на багатьох мовах світу, що робить його доступним для людей, до яких не можуть дійти місіонери. У країнах, де християнство заборонене на державному рівні, наприклад в арабських і східних країнах, люди можуть почути послання про Христа на своїх рідних мовах, завдяки радію.

РГН в Україні, подібно до AWR, відіграє важливу роль у просуванні християнських цінностей та ідей. Його програми транслюються у різних куточках країни та досягають людей, які можуть бути віддалені від церковного життя або не мають можливості знайомитися з адвентистською думкою через різні причини. Таким чином, Радіо «Голос надії» є важливим інструментом місіонерської роботи в Україні та надає можливість поширювати добру вістку про Христа тим, хто має обмежений доступ до релігійних ресурсів.

РГН є достатньо розвиненою радіостанцією в Україні, яка має велику аудиторію. Зокрема, її мовлення на FM-частотах охоплює значну кількість населених пунктів в дев'яти областях України, що дає можливість багатьом людям почути про Христа. Важливою складовою успіху РГН є наявність студій у різних містах та виробничих студій, що дозволяє забезпечувати якісне мовлення та залучати нових слухачів. Значна кількість людей, які слухають РГН, свідчить про важливість та актуальність християнської радіостанції в сучасному світі [4].

В сучасному світі медіа дуже складно існувати лише в одному «просторі» – РГН тому приклад. Радію не може бути лише на радіо хвилях сьогодні. У 99% випадків ЗМІ представлені на різних платформах. Мовлення РГН можна почути не лише через радіоприймач, але також через їх офіційний сайт, youtube канал, можна долучитись до спільноти у Facebook та Instagram. Відповідно і вимірювання ефективності проводилось на основі і даних про активність аудиторії в соціальних мережах радію.

Висновки. Після порівняння становища РГН «до» та «після» початку ПМВ можна зробити висновок, що ситуація навіть покращилась, оскільки війна привела до зростання аудиторії не лише радію, але й інших християнських та благодійних організацій. Незважаючи на труднощі, які команда РГН зазнала на початку повномасштабної війни, їхні справи покращилися після стабілізації ситуації в Україні. РГН має найбільшу ефективність, коли реагує на актуальні події в Україні, та продукує значну кількість актуального контенту, що призводить до більшого зворотного зв'язку від аудиторії, ніж регулярне публікування буденних тем. З урахуванням ентузіазму команди та активності аудиторії, радію «Голос Надії» має можливість збільшити свою ефективність за наявних ресурсів.

Підсумовуючи, дослідження показало, що реагування на актуальні події та продукування відповідного контенту призводять до більшого зворотного зв'язку з аудиторією, що в свою чергу збільшує ефективність радію.

Це дозволяє зробити висновок, що для РГН та інших медіа організацій, ефективність може бути збільшена за допомогою продукції актуального контенту та взаємодії з аудиторією.

Список використаних джерел:

1. Дар'єнко О. Інтерв'ю: Радіо «Голос Надії» на постійному зв'язку зі слухачами – снідає, обідає і вечеряє разом з ними [Електронний ресурс] / О. Дар'єнко, А. Кармазенюк // Adventist.ua. – 2023. – Режим доступу: <https://adventist.ua/news/interview/radio-holos-nadii-na-postiinomu-zviazku-zi-slukhachamy-snidaie-obidaie-i-vecheriaie-razom-z-nymy/> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

2. Балаклицький М. А. Розвиток протестантської журналістики в Україні: генеза та сучасний стан : автореф. дис. ... д-ра наук із соц. комунікацій : 27.00.04 / Балаклицький Максим Анатолійович. – Київ, 2014. – 28 с.

3. Балаклицький М. А. Медіатизація протестантизму в Україні 1991-2010 років / Максим Анатолійович Балаклицький. – Харків : ХІФТ, 2011.

4. Слегкін І. О. Стратегія просування розмовного радіо в Україні на прикладі радіо «Голос Надії» [Електронний ресурс] / І. О. Слегкін. – Буча : УГІ, 2021. – Режим доступу: http://ir.ugi.edu.ua:8080/xmlui/bitstream/handle/123456789/9/thesis_Sli_ehkin_2021.pdf (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

ДАРІЙЧУК І. Д.

*студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»
наук. керівник Кондратюк О. М., к. пед. н., доц.
Українського гуманітарного інституту*

ФОРМУВАННЯ МАТЕМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ ІКТ

Актуальність дослідження. Світовий напрям осучаснення загальної середньої освіти характеризується тим, що знання перестають бути головною метою навчання, а пріоритет надається розвитку в учнів початкових класів здатності використовувати знання у різних життєвих ситуаціях.

Теперішнє суспільство плекає нову систему цінностей, де знання, вміння та навички є необхідним, проте недостатнім результатом освіти. Відповідно звертається увага на такі якості, як здатність використовувати нові технології, опрацьовувати й аналізувати велику кількість інформації, саморозвиватися, шукати нові знання, гнучкість мислення і мобільність. Тому нинішня початкова школа не може бути осторонь процесу модернізації освіти.

Державний стандарт початкової освіти визначає її мету: «всебічний розвиток дитини, її талантів, здібностей, компетентностей та наскрізних умінь відповідно до вікових та індивідуальних психофізіологічних особливостей і потреб, формування цінностей, розвиток самостійності, творчості та допитливості» [1].

Нова українська школа розглядає математичну компетентність як одну з ключових компетентностей, яку мають здобути школярі початкових класів. Ця компетентність виокремлюється як розвиток особистості, що характеризується здатністю учня будувати математичні моделі того, що відбувається в навколишньому світі, отримувати досвід математичної діяльності для розв'язування навчальних, пізнавальних і практичних завдань, врешті-решт, розв'язувати проблеми у повсякденному житті.

Спираючись на дослідження науковців можна прийти до висновку, що проблема формування математичної компетентності в початковій школі залишається актуальною і потребує подальших розвідок [2].

Мета статті – схарактеризувати науково обґрунтовані педагогічні умови формування математичної компетентності в учнів початкової школи засобами інформаційно-комунікаційних технологій.

Огляд джерел. Поняття освітньої компетентності та компетенції, обґрунтована у працях таких науковців, як Н. Бібік, С. Бондар, О. Савченко, С. Трубачева та інших. Методологічні аспекти проблеми викладено в друкованих роботах Т. Байбари, М. Вашуленка, І. Гудзик та К. Пономарьової.

Загальний аналіз змісту поняття «компетентність» та порівняльну характеристику основних компетентностей у європейській системі освіти здійснили О. Пометун, О. Овчарук та О. Локшина. Розбір науково-методичної літератури показує, що проблема формування математичної компетентності на уроках математики досліджується в педагогіці в різних напрямках.

Проблемою формування математичної компетентності учнів займалися О. Беляніна, О. Ілляшенко, Н. Зуєва, Н. Ракова, проблемами реалізації математичної компетентності на уроках математики – Н. Віда, О. Бринська, О. Ільченко, Н. Ніконова, особливості розвитку математичної компетентності школярів досліджували О. Єрмаков, В. Кононко, О. Софіянто, В. Шишов, та інші.

Важливим та обов'язковим складником змісту початкової освіти є математична освіта. Початковий курс математики є фундаментом для формування математичної компетентності, яка, згідно з Типовою освітньою програмою, розробленою під керівництвом О. Савченко, передбачає «виявлення простих математичних залежностей в навколишньому світі, моделювання процесів та ситуацій із застосуванням математичних відношень та вимірювань, усвідомлення ролі математичних знань та вмінь в особистому і суспільному житті людини» [3].

О. Онопрієнко у своїх працях називає складові математичної компетентності. Це обчислювальна (готовність учня застосовувати обчислювальні вміння на практиці); інформаційно-графічна (утворює готовність застосовувати вміння і навички, способи діяльності пов'язані з графічною діяльністю); логічна (забезпечується здатністю учня виконувати логічні операції у процесі розв'язування рівнянь, розгадування ребусів і головоломок, розрізнення істинних і хибних тверджень); геометрична (виявляється у володінні просторовою уявою) [4].

Нові можливості у формування математичної компетентності надає використання інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ).

У науковій літературі «інформаційно-комунікаційні технології» пояснюється як сукупність методів, засобів та прийомів пошуку, зберігання, опрацювання, подання і передавання графічних, текстових, цифрових, аудіо- та відеоданих на базі комп'ютерних мереж і засобів зв'язку [5, с. 124].

Для розвитку математичної компетентності засобами інформаційно-комунікаційних технологій можна використовувати мультимедійні презентації, які актуальні протягом цілого уроку і можуть відобразити всі його етапи, об'єднуючи різні ресурси за видом, призначенням в єдиний комплекс; сервіси – Zoom, CLASSROOM, ClassDojo; інтерактивні дошки – Jambord, Padlet; а також Kahoot, Wordwall, Edugames та ін.

Для забезпечення ефективності формування математичної компетентності молодших школярів звернули увагу на педагогічні умови.

Системне застосування прийомів та засобів інформаційно-комунікаційних технологій для підвищення мотивації учнів до вивчення математичної освітньої галузі. Системне використання інформаційних технологій на будь-якому етапі уроків математики можливе протягом вивчення різних навчальних тем, зокрема, це можуть бути:

- відео- й анімаційні фрагменти демонстрації пояснення теми;
- включення в хід уроку історичного, довідкового, табличного матеріалу;
- комплекти завдань для самостійної та групової роботи зі зразками розв'язувань і можливість перевірки результатів;
- анімаційні презентації, які використовуються у процесі пояснення, закріплення, систематизації навчального матеріалу;
- набори нестандартних творчих завдань креативного типу для виконання яких учням потрібно мати можливість проводити додатковий пошук та здійснювати перетворення інформації.

Найважливішим видом навчальної діяльності при навчанні учнів математики є розв'язання задач математичного змісту. Причому, основна увага має бути спрямована на розвиток здатності учнів застосовувати отримані знання в школі в життєвих ситуаціях.

Значення математичних задач компетентнісного змісту полягає у тому, що вони:

- сприяють розвитку пізнавальної діяльності учнів та формують їх цілісний розвиток та математичну культуру: сприймання, уявлення, уваги, пам'яті, мислення, мову;
- допомагають формувати творчі здібності школярів, елементи яких проявляються в процесі вибору найбільш раціональних способів розв'язання задач, в математичній чи логічній кмітливості;
- дозволяють учням глибше зрозуміти роль математики в житті, виробляють стиль міркувань, потребу у чіткій аргументації;

- допомагають підвищити інтерес до математики, сприяють розвитку їх математичних здібностей, формують математичне мовлення та культуру записів [6].

Застосування різних засобів інформаційно комунікаційних технологій у навчанні дітей молодшого шкільного віку на сьогодні є актуальним та ефективним. Але, захоплюючись творчим процесом, часто забувають про психофізіологічні особливості дитини цього віку.

Важливо враховувати вікові особливості молодших школярів, що виявляється в застосуванні різноманітних ілюстрацій, ігрових ситуацій, порційного алгоритмічного пред'явлення інформації. Комп'ютерні ігрові і навчальні програми для молодших школярів повинні мати, перш за все, розвивальний характер, бути близькі інтересам дитини, реалізовувати її прагнення до експериментування, творчості. Досягнення цих цілей практично неможливо без урахування специфіки діяльності дітей, їх ігрових інтересів.

Застосування засобів інформаційно комунікаційних технологій педагогами дає певні можливості – це і пошук та підбір навчального матеріалу для уроків математики в Інтернеті, створення дидактичного матеріалу, комп'ютерних ігрових вправ, діагностика умінь учнів, комплексний підхід, де поєднані навчальні, розвивальні, педагогічні засоби.

Висновок.

Таким чином, використання інформаційно-комунікаційних технологій впливає на підвищення якості освіти, оскільки сприяє мотивації навчально-пізнавальної діяльності учнів, надає учням змогу глибше пізнати, міцніше засвоїти сутність математичних понять, краще ними оперувати і застосовувати отримані знання у практичній діяльності. Крім того, використання ІКТ за забезпечення визначених педагогічних умов сприяє встановленню дружньої позитивної атмосфери у навчальній діяльності, за рахунок використання програмних засобів з урахуванням вікових особливостей учнів молодшого шкільного віку.

Список використаних джерел:

1. Про внесення змін до Державного стандарту початкової освіти [Електронний ресурс] : Постанова Каб. Міністрів України від 24.07.2019 р. № 688. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/688-2019-p#Text> (дата звернення: 21.06.2023). – Назва з екрана.
2. Коваль Л. Сучасні навчальні технології в початковій школі : навч. посіб. / Л. Коваль. – Донецьк : ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2006. – 225 с.
3. Міністерство освіти і науки України - Навчальні програми для 1-4 класів [Електронний ресурс] // Головна | Міністерство освіти і науки України. – Режим доступу: <https://mon.gov.ua/ua/osvita/zagalna-serednya-osvita/navchalni-programi/navchalni-programi-dlya-pochatkovoyi-shkoli> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

4. Онопрієнко О. Сучасна початкова освіта: вектори розвитку [спеціальний випуск, присвячений 80-річчю університету] : зб. наук. праць / О. Онопрієнко. – Бердянськ : [б. в.], 2012. – С. 214–221.

5. Данильчук Л. Сутність і зміст поняття «інформаційно-комунікаційні технології» / Л. Данильчук // Педагогіка і психологія проф. освіти. – 2012. – № 4. – С. 123–130.

6. Раков С. А. Математична освіта: компетентнісний підхід з використанням ІКТ : монографія / С. А. Раков. – Харків : Факт, 2005. – 360 с.

ІСКРЕНКО М. М.

студент спеціальності «Журналістика»

наук. керівник: Кушнір Г. О.

к. н. із соц. комунікацій

Український гуманітарний інститут

НОВІ ФІНАНСОВІ МОДЕЛІ ЖУРНАЛІСТИКИ

Актуальність дослідження полягає в необхідності адаптації медійних організацій до сучасних умов функціонування. Традиційні методи фінансування стають менш продуктивними через розвиток цифрових технологій та зміни у споживчій поведінці. Це породжує потребу вивчення нових підходів до фінансування журналістських проєктів, забезпечуючи їхню незалежність, стабільність та високу якість.

Важливість цього дослідження зростає в українському контексті, оскільки медійний ландшафт України має свої специфічні особливості та потреби. Вивчення та адаптація сучасних фінансових моделей дозволить українським медійним організаціям стати конкурентоспроможними на міжнародному ринку та підвищити довіру до медіа.

Крім того, це дослідження має велике практичне значення, оскільки результати можуть допомогти медійним організаціям знайти альтернативні джерела фінансування, що сприятимуть їх розвитку та виживанню на ринку. Наприклад, розгляд аспектів, таких як краудфандинг, співпраця з громадськими організаціями, цифрові підписки, мікроплатежі, брендований контент та спонсорство, може відкрити нові можливості для української журналістики.

Загалом, актуальність дослідження нових фінансових моделей журналістики пояснюється необхідністю інновацій та адаптації у сфері фінансування журналістської діяльності з метою підтримки стабільності та незалежності медійних організацій, зокрема в Україні. Вивчення сучасних підходів та їх реалізація на прикладі українського медійного простору сприятиме розвитку теоретичних знань та практичних навичок у цій галузі, а також розповсюдженню кращих практик серед медійних професіоналів.

Мета дослідження: визначити сучасні фінансові моделі журналістики, проаналізувати їх особливості та ефективність, дослідити перспективи їх

впровадження та адаптації в українському медійному просторі з метою покращення якості журналістського контенту, розвитку незалежності та фінансової стабільності медійних організацій.

Постановка проблеми. Сучасний медійний ландшафт стикається з рядом викликів, пов'язаних з адаптацією до нових технологічних та економічних умов. Традиційні фінансові моделі журналістики, такі як рекламні доходи та підписка, втрачають свою ефективність через поширення інтернету, зміну споживчих вподобань та зростання конкуренції серед медійних платформ.

У цьому контексті виникає необхідність дослідження нових фінансових моделей, які можуть забезпечити стабільне фінансування журналістики, зберігаючи при цьому її незалежність та якість контенту. Дослідження сучасних фінансових моделей, таких як краудфандинг, мікроплатежі, цифрові підписки, реклама та контент-маркетинг, партнерства з бізнесом, некомерційні моделі фінансування, спонсорство, розвиток мультимедійного контенту, фріміум та метричні моделі, може сприяти пошуку оптимальних рішень для підтримки та розвитку журналістики в Україні та за кордоном.

Огляд літератури

В підготовці до дослідження було використано значний обсяг наукових джерел, що охоплюють різні аспекти нових фінансових моделей в журналістиці. Основу вивчення теми склали роботи Гаруса та Яніцького, Єлісеєвої, Franklin B та Robert G. Picard. Вони обговорюють різні підходи до фінансування журналістики, важливість адаптації до змінюваних умов, пошуку інноваційних способів фінансування. Гарус і Яніцький надають поради керівникам українських медіа про покращення бізнес-моделей. Єлісеєва розглядає можливості та перспективи краудфандингу в Україні, аналізуючи зарубіжний досвід в цій сфері [1; 2; 3].

Автори Hansen E., Roseman E., Spector M., Petic Y., Chinula M., Драгомір М., а також деякі автори видання Knight Foundation розглядають широкий спектр питань, що стосуються нових фінансових моделей в журналістиці. Вони наголошують на проблемах і викликах, з якими зіштовхується журналістська індустрія, та пропонують потенційні стратегії і рішення для адаптації до нових умов [4; 5; 6; 7].

Додатково, було використано практичні приклади і дослідження, включаючи Lawton і Marom, які аналізують краудфандинг як потенційний інструмент фінансування, а також дослідження The Membership Puzzle Project, яке розглядає успішний випадок збору коштів для журналістського проекту The Correspondent [8; 9; 10].

Виклад основного матеріалу

У сучасному медіа-просторі традиційні фінансові моделі журналістики стикаються зі змінами, що вимагають адаптації та пошуку нових підходів до фінансування. Ми розглянули такі нові фінансові моделі, як краудфандинг, мікроплатежі, цифрові підписки (блокчейн та криптовалюти платіжні), рекламу та контент-маркетинг, партнерство з бізнесом, некомерційні моделі

фінансування, спонсорство, розвиток мультимедійного контенту, фріміум та метричні моделі. Дослідили чинники, що впливають на зміну традиційних фінансових моделей, включаючи зростання доступності безкоштовного контенту в Інтернеті, зменшення доходів від реклами, зміни у відносинах з читачами та аудиторією.

Аналізуються роботи провідних вітчизняних та зарубіжних дослідників, що висвітлюють тему нових фінансових моделей журналістики. Вивчаються приклади успішного застосування нових фінансових моделей в різних медіа-організаціях та їх адаптація до специфіки українського медіапростору.

У результаті проведеного аналізу в роботі відображаються найефективніші нові фінансові моделі журналістики, які можуть бути успішно впроваджені в українському медіапросторі. Враховуючи специфіку медіаіндустрії та особливості національного медійного ринку, робота пропонує рекомендації щодо використання та адаптації цих моделей для покращення фінансової стабільності медіа-організацій та забезпечення якісного журналістського контенту.

На основі проведеного дослідження можна зробити висновок, що нові фінансові моделі мають великий потенціал для розвитку журналістики, особливо в українському контексті. Адаптація та успішне впровадження нових фінансових моделей можуть сприяти стабільності медійного сектору, покращенню якості контенту та забезпеченню незалежності журналістики від політичного та економічного впливу.

В українському медійному просторі, як і в усьому світі, спостерігається зменшення ефективності традиційних фінансових моделей журналістики через розвиток інтернету, доступність безкоштовного контенту та зміни в споживчому поведінку. Ця тема дослідження має важливе значення для України, оскільки медіаіндустрія є важливим фактором розвитку демократії, громадянського суспільства та інформаційного простору.

Впровадження нових фінансових моделей, таких як краудфандинг, мікроплатежі, цифрові підписки, контент-маркетинг, партнерства з бізнесом, некомерційні моделі фінансування та інші, в українській журналістиці може сприяти створенню більш стабільного та незалежного фінансування для медіаорганізацій.

Українські медіаорганізації повинні адаптувати нові фінансові моделі, враховуючи місцеві особливості, правове середовище та культурні традиції. Це вимагає проведення глибокого аналізу та моніторингу світових тенденцій та досліджень, що відображають різні аспекти нових фінансових моделей.

Дослідження нових фінансових моделей журналістики в українському контексті може сприяти розвитку стратегій залучення додаткових ресурсів, забезпечення фінансової стабільності та збільшення конкурентоспроможності медіаорганізацій на ринку. Враховуючи політичний, економічний та соціокультурний контекст України, важливо адаптувати нові фінансові моделі до специфіки місцевого медіапростору, що може сприяти розвитку незалежної та якісної журналістики в країні.

Список використаних джерел:

1. Гарус А. Як покращити бізнес-модель. Поради керівникам українських медіа [Електронний ресурс] / А. Гарус, А. Яніцький // Вокс Україна. – 2020. – Mode of access: <https://voxukraine.org/yak-pokrashhiti-biznes-model-poradi-kerivnikam-ukrayinskih-media/> (дата звернення 17.04.2023)
2. Єлісеєва Л. В. Краудфандинг в Україні: проблеми та перспективи в контексті зарубіжного досвіду / Л. В. Єлісеєва // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Економіка і менеджмент. - 2017. – Вип. 23(1). – С. 8–11. – Mode of access: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_eim_2017_23%281%29__4 (дата звернення 17.04.2023)
3. Franklin B. "The Routledge Companion to Digital Journalism Studies", Chapter:"Funding Digital Journalism" - By Robert G. Picard / B. Franklin, S. Eldridge II. – London: Taylor & Francis Group, 2016. – 640 с.
4. Hansen E. «Business Models for Local News: A Field Scan» [Електронний ресурс] / E. Hansen, E. Roseman, M. Spector // The Shorenstein Center on Media, Politics and Public Policy. – 2018. – Mode of access: <https://shorensteincenter.org/business-models-field-scan/> (дата звернення 30.04.2023)
5. Petic Y. «The Rise of The Subscription-Based Business Model» [Електронний ресурс] / Yelena Petic // Veza Digital. – 2023. – Mode of access: <https://www.vezadigital.com/post/the-rise-of-the-subscription-based-business-model> (дата звернення 23.04.2023)
6. Chinula M. «7 business models that could save the future of journalism» [Електронний ресурс] / Mandla Chinula // IJNet. – 2018. – Mode of access: <https://ijnet.org/en/story/7-business-models-could-save-future-journalism>. (дата звернення 23.04.2023)
7. Драгомір М. «Державна фінансова підтримка місцевих друкованих медіа: стандарти ради Європи та європейські практики» [Електронний ресурс] / Маріус Драгомір // Council of Europe Publishing F-67075 Strasbourg CEDEX – 2021 – Mode of access: <https://rm.coe.int/state-financial-support-to-local-print-media-council-of-europe-standar/1680a44d27>. (дата звернення 17.04.2023)
8. Knight Foundation (2019). Local TV News and the New Media Landscape: Platforms, Content, and Stations' Strategies for Success. – Mode of access: <https://knightfoundation.org/?s=New+financial+models+of+journalism> (дата звернення 17.04.2023)
9. Lawton K. The Crowdfunding Revolution: How to Raise Venture Capital Using Social Media / K. Lawton, D. Marom. – [S. I.] : McGraw Hill, 2012. – 256 p.
10. The Correspondent became the most participatory journalism crowdfunding project in history without one story on its site. Here's how [Electronic resource] // The Membership Puzzle Project. – 2019. – Mode of access: <https://membershippuzzle.org/articles-overview/the-correspondent-crowdfunding> (date of access: 20.04.2023). – Title from screen.

КАЛІНЧУК А. А.

студентка спеціальності «Журналістика»

наук. керівник: Синчак Б.А. к.н.соц.ком.,

Український гуманітарний інститут

СОЦІАЛЬНА РЕКЛАМА В СУЧАСНОМУ МЕДІА-ПРОСТОРІ: ОСОБЛИВОСТІ ТИПОЛОГІЇ ТА ФУНКЦІОНУВАННЯ

Актуальність дослідження. Соціальна реклама за період свого існування була значущою частиною життя суспільства та відіграла важливу роль у формуванні громадської думки. Сучасна система суспільних зв'язків відводить важливе місце соціальній рекламі, яка з'явилася на зламі ХХ століття і поєднала в собі громадську діяльність, державне управління, маркетинг і менеджмент. Вона стала окремим видом комунікації та гілкою рекламного мистецтва, яку використовують для вирішення соціальних проблем.

В порівнянні з іншими формами реклами, такими як: бізнес-реклама, політична, імідж-реклама, соціальна реклама має значний вплив на поширення моральних, духовних, естетичних, та соціальних цінностей, сприяє розв'язанню проблем соціуму та підвищенню культурного рівня населення. Особливістю соціальної реклами є те, що вона не лише привертає увагу до проблем, але й надає варіанти їх розв'язання та закликає до практичного втілення у своєму житті.

В умовах трагічних подій в Україні соціальна реклама зосереджується на патріотичній та військовій тематиках, щоб надати людям важливу інформацію, підтримку, та розуміння щодо того, як вони можуть долучитися до боротьби за свободу і незалежність нашої держави, а також підтримати свій емоційно-психологічний стан.

Саме тому **метою** нашого дослідження є визначення специфіки явища соціальної реклами; виокремлення типології, мети та завдань соціальної реклами; аналіз української та зарубіжної соціальної реклами, а також ефективність впливу цього типу реклами на суспільство.

Огляд джерел. Значну увагу питанню соціальної реклами відводили такі науковці як: Б. Обрисько; Є. Ромат; Ф. Тихомірова; Д. Олтаржевський; та інші.

У наукових колах існує розбіжність щодо того, що включає в себе поняття «соціальна реклама» Б. Обрисько дає більш широке визначення соціальної реклами як некомерційної інформації, що надходить від державних та громадських організацій та стосується соціальних питань. Така реклама не містить згадок про конкретну специфічну продукцію або виробника [2].

За словами Є. Ромата, соціальна реклама – це один з типів некомерційної реклами, яка має на меті формування психологічних установок

для досягнення суспільно значущих цілей на різних рівнях, від окремих соціальних груп до суспільства в цілому [4].

Тихомірова Ф. підкреслює, що в залежності від характеру впливу соціальну рекламу, як і інші види реклами, можна розрізнити за мотивами, такими як: раціональні, емоційні, моральні та соціальні [5, с. 72].

Згідно з визначенням Д.О. Олтаржевського, соціальна реклама є видом комунікації, який має на меті привернути увагу до найбільш актуальних проблем суспільства та його моральних цінностей. Реклама спрямована на зміну ставлення аудиторії до певної проблеми, а на довгостроковій основі може допомогти у створенні нових соціальних цінностей [3, с. 14].

Основні результати досліджень. Загалом у світі використовуються два терміни: «некомерційна реклама» та «суспільна реклама».

«Некомерційна реклама» – це реклама, що фінансується благодійними, громадськими, релігійними або політичними організаціями і має на меті стимулювання пожертв, переконання громадськості відстоювати ту чи іншу точку зору.

«Суспільна реклама» – це вид реклами, що сприяє просуванню позитивних явищ, таких як підвищення свідомості про шкідливість алкоголю під час водіння автомобіля, або підтримка дітей в складних ситуаціях.

В українській мові літературі терміни «некомерційна реклама» та «суспільна реклама» не здобули широкого розповсюдження, а натомість поняття «соціальна реклама» широко використовується.

Соціальну рекламу можна класифікувати залежно від різних засобів її передачі, зокрема:

- радіорекламу;
- телевізійну рекламу;
- рекламу на зовнішніх носіях та транспорті;
- інтернет-рекламу;
- друковану та сувенірну рекламу.

За змістом, соціальна реклама може включати: рекламу способу життя – захист від шкідливих звичок та пропаганду здорового способу життя; рекламу, що наголошує на законності, конституційних правах та свободі людини; партіотичну рекламу, що спрямована на об'єднання нації під час свят, ювілеїв та спортивних подій.

Науковці сходяться на думці, що основна мета соціальної реклами полягає у зміні уявлень та поглядів аудиторії на конкретні проблеми та створенні нових соціальних цінностей в майбутньому.

Залежно від мети реклама може виконувати такі завдання:

- інформування (формує загальну обізнаність щодо певної соціальної проблеми, конкретної події);
- переконання (поступове формування переваг, переконання у зміні поведінки на суспільно прийнятну, заохочення до такої зміни);
- нагадування (підтримка свідомості, нагадування про те, куди можна звернутись за додатковою інформацією).

Згідно з думкою науковців, перевага соціальної реклами у тому, що вона може мати психотерапевтичний ефект на рівні суспільства, збільшуючи гуманістичний підхід та залучаючи громадян до активної участі у громадському житті. Однак, недоліком реклами соціального спрямування є неможливість передбачити її результати наперед, оскільки вона формує тривалу соціально значиму поведінку, яка може проявитися як у найближчому майбутньому, так і в наступному поколінні. Також існує недосконалість нормативно-законодавчої бази, невизначеність критеріїв оцінки її ефективності та недостатнє фінансування.

Соціально-патріотична реклама в Україні відображає наразі процеси, що відбуваються в суспільстві, а саме: життя у воєнних реаліях. Вона має психотерапевтичну дію на суспільство в складний час війни та допомагає залучити громадян до боротьби за перемогу. Емоційні та пронизливі тексти, які часто створюються не професійними копірайтерами, а звичайними людьми є найефективнішими зараз, оскільки надихають та зворушують.

З огляду на ефективність впливу цього типу реклами на суспільство варто зазначити, що звернення від дітей мають особливу емоційну силу та вплив, виступаючи як соціальна реклама. Одним з найяскравіших прикладів є записка від 8-річного хлопчика Сені, який знаходився в соборі Святого Стефана у Відні разом із своєю родиною, що шукала притулку за кордоном: «Привіт, Бог, врятуй Харків».

Також поширеним є використання символів назламності, таких як тварини. До прикладу, головне управління ДСНС використовує оголошення з правилами для дітей у формі віршиків за участі пса Патрона, щоб попередити про небезпеку. «Ти маєш, малюче, всі правила знати, у лісі чи в полі тепер не гуляти. Уважно слідкуй, куди наступати, уламки металу в руки не брати.»

Аналіз соціальної реклами різних країн світу показав, що соціальна реклама відображає менталітет і моральні цінності суспільства та є своєрідним дзеркалом його настроїв. У кожній країні соціальна реклама має свою місію, яка може полягати в профілактиці негативних наслідків або в пропагуванні національної ідеології. До прикладу це може бути боротьба за зменшення смертності внаслідок ДТП чи із гендерною нерівністю. Варто наголосити, що використання інтерактивної реклами є надзвичайно ефективним методом впливу на людську свідомість, адже створює ефект несподіванки та змушує серйозно замислитись над своїми діями.

До прикладу у Франції дослідили, що щороку 4,5 тисячі пішоходів потрапляють у ДТП. Для боротьби з цією проблемою була використана соціальна реклама. Для цього у Парижі були встановлені білборди, які відтворюють віртуальні аварії. Якщо пішохід порушує правила, пристрій видає страшні звуки різко гальмуючого автомобіля, або звук зіткнення машин. Потім камера фотографує переляканого пішохода та відображає його фото на екрані. Цим самим влада Франції ще раз наголошує своїм громадянам на важливості дотримання правил дорожнього руху.

Висновки: Підводячи загальні підсумки проведеного дослідження зазначимо, що соціальна реклама сьогодні є важливою та невід'ємною частиною життя суспільства кожної країни.

В ході дослідження було визначено специфіку явища соціальної реклами. Було з'ясовано, що соціальна реклама – це некомерційна реклама, яка не має на меті здобуття коштів, а сприяє формуванню моральних, духовних та соціальних цінностей. Вона не лише привертає увагу до проблем, але й надає варіанти їх розв'язання та закликає до практичного втілення у своєму житті.

Стосовно особливостей типології ми виокремили, що таку рекламу можна класифікувати залежно від різних засобів її передачі, а саме: радіорекламу; телевізійну рекламу; на зовнішніх носіях та транспорті; інтернет-рекламу. Також а відповідно до змісту виокремлюють: рекламу способу життя; рекламу, що наголошує на законності, конституційних правах та свободі людини та партіотичну рекламу.

Було висвітлено, що мета соціальної реклами полягає у зміні погляду аудиторії на конкретні проблеми та створенні нових соціальних цінностей в майбутньому. Завданнями соціальної реклами є: інформування, переконання та нагадування.

В ході дослідження впливу соціальної реклами на суспільство ми переконались, що вона має психотерапевтичну дію на суспільство, а у складний час війни та допомагає залучити громадян до боротьби.

Аналіз досвіду реалізації соціальної реклами в різних країнах світу демонструє вдале використання інтерактивних методів та технічних прийомів.

Аналіз особливостей соціальної реклами в Україні дозволяє нам зробити висновок про те, що в період повномасштабного вторгнення соціальна реклама спрямована на підтримку психоемоційного стану українців, застерігає від небезпек та спонукає українців до активних дій, які наближають перемогу.

Список використаних джерел:

1. Лаврик О. Соціальна реклама в сучасному медіапросторі: довизначення поняття / О. Лаврик // Вчені записки Тавричного нац. унів. ім. В. І. Вернадського. – 2008. – Т. 21 (60), № 1. – С. 65–70.
2. Обритель Б. А. Реклама і рекламна діяльність : курс лекцій / Б. А. Обритель. – Київ : МАУП, 2002. – 240 с.
3. Олтаржевський Д. Соціальна реклама : навч. посіб. / Д. Олтаржевський. – Київ : Центр вільн. преси, 2016. – 120 с.
4. Ромат Є. Система бренд-маркетингових комунікацій / Є. Ромат // Товари і ринки. – 2016. – № 1. – С. 16–25.
5. Тихомірова Ф. Вплив соціальної реклами на конструювання суспільної реальності / Ф. Тихомірова // Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. – 2015. – № 10. – С. 70–74.

КОЦЕВИЧ Е. О.

студентка спеціальності 035 «Філологія»

наук. керівник: Поліна Г.В. к.філол.н., доц.

Український гуманітарний інститут

ПРОБЛЕМИ ТА РІШЕННЯ ЩОДО ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ В ПРОГРАМІ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ

Актуальність теми дослідження. Сьогодні, у зв'язку зі світовою глобалізацією, знання іноземних мов є однією з найважливіших навичок. Близько 400 млн. осіб є офіційними носіями лише англійської мови, більш ніж у 50 країнах. Значення таких мов як китайська, іспанська, французька та німецька, останні десятиліття значно зросло. Знання іноземних мов дає нам перевагу, а саме: відкриває нові можливості, робить людину привабливою для роботодавця, відкриває шлях до найкращих університетів світу, дає можливість читати найвеличніші твори світової літератури, допомагає зрозуміти сучасну культуру, покращує пам'ять та допомагає тримати мозок в тонусі. Останні десятиліття українські школи намагалися вирішити проблему навчання іноземної мови, проте ця проблема залишається актуальною і сьогодні, оскільки самі викладачі не володіють вільно мовою, яку викладають і не здатні залучити учнів до мовного середовища.

Мета дослідження. Дослідити проблеми та рішення щодо вивчення іноземної мови в програмі української школи.

Задачі дослідження

1. Визначити проблему, яка впливає на навчальний процес мови в українських школах.
2. Охарактеризувати сучасне навчання та втілення нових методів до підходу навчання.
3. Запропонувати рішення щодо вивчення іноземної мови в програмі українських шкіл

Основні результати дослідження. Навчальний процес являється складною системою, яка потребує детального аналізу усіх складових цього процесу. Основною проблемою навчального процесу викладання іноземної мови є некомпетентність викладачів та відсутність особистого творчого та професійного підходу до спілкування, яке являється формою, засобом і метою навчання. Більша частина педагогічних фахівців мають недостатній рівень знань риторики і навичок для створення необхідного мовленнєвого середовища, та ситуацій для проектування майбутніх життєвих обставин. Одна із головних задач викладача полягає в тому щоб зацікавити учня в навчальному процесі, мотивуючи його за допомогою пояснення релевантності вивчення іноземної мови. Однак викладачі не здатні заохотити в повній мірі учнів, для цього необхідно брати до уваги такі аспекти як: взаємодія викладача зі студентом; студента зі студентом. Значна частина викладачів використовує книжковий або ж застарілий підхід у своїй

педагогічній роботі, не знаючи як в повній мірі використовувати інтерактивні та сучасні технологічні методи у навчанні.

Сьогодні викладачі використовують різноманітні методи навчання, усілякі підходи у класі для більш гнучкого та персоналізованого досвіду, який включає проектне навчання, технології та інноваційні методики. Один з методів, котрий використовується сьогодні полягає в підготовці учнів до прочитання періодичних видань, його суть полягає в тому, що викладачі пропонують для прочитання короткі за змістом та невеликі за обсягом тексти, які в першу чергу цікаві учням: історії про життя в різних країнах, сюжети з новин, кіно. Такі тексти сприяють кращому оволодінню слів, сприяють швидкому та більш ефективному засвоєнню інформації, привчає до критичного мислення та становлення мовленнєвої співпраці між учасниками соціуму. З кінця минулого століття дуже поширений метод комунікації, котрий має в собі різні аспекти використання вивченого та нового вокабуляру і можливості практикувати його в певний час. Використання практичних методів, наприклад: метод фізичної реакції, де учень вивчає мову, пропускаючи її через себе; чи ефективна методика, яка включає в себе здійснення якихось дії/рухів при вивченні мови, мають переваги, але ці методи є малодієвими якщо немає регулярного повторення та закріплення теми на заняттях.

Вирішенням питання буде впровадження програми в якій є наголос на практичній частині, на моніторингу рівня знань не тільки учнів, а й також викладачів, постійна підтримка та вдосконалення професійного рівня через проведення тренінгів, конференцій та зустрічей з іноземцями. Великої уваги вимагає робота викладача над фонетикою та дикцією оскільки викладач слугує авторитетом і першоджерелом сприйняття правильної вимови іноземних слів, особливо у молодших класах. Це можна покращити, використовуючи методи правильного художнього формулювання думки, бути прикладом для учнів, вивчати як правильно подати інформацію, зацікавити учня поділитися своєю точкою зору, обговорюючи всі аспекти життя, саме для досягнення такого результату, викладачі повинні удосконалювати знання в області риторики, фонетики та психології. Дуже недооцінювальним методом є перегляд фільмів мовою оригіналу, створення інтерактивних занять у вигляді: сценки, діалогів які стимулюють мислити образно та креативно в будь яких життєвих ситуаціях.

Висновки. Таким чином в підсумках проведеного дослідження на тему проблеми та рішення щодо вивчення іноземної мови в програмі української школи можемо зробити наступні твердження. Основна проблема вивчення іноземної мови в українських школах полягає у відсутності практики у самого викладача та потреби освоєння таких наук як риторика, фонетика та психологія для подальшого спілкування з учнями.

Досліджено, що використання різних методів не є ефективними якщо вони не закріплюються за допомогою багаторазового повторення та відсутності необхідної кількості практичного використання. А також дуже

важливо поєднувати та змішувати різні методи між собою для досягнення гарного результату.

Запропоновано використовувати для вирішення проблеми щодо вивчення іноземної мови в програмі української школи сучасні методи, такі як: постійний моніторинг знань та вмінь викладача; підвищення кваліфікації викладачів, завдяки тренінгам та зустрічам з іноземцями. Рекомендуємо на основі проаналізованих даних, вчителям, придбати навички риторики та психології для створення більш цікавих та актуальних уроків.

Отже, ґрунтуючись на наведених даних можемо констатувати що тема проблеми методики щодо вивчення іноземної мови в програмі української школи потребує поглиблених досліджень особливо в підборі методів щодо використання технологій та сучасних інструментів в освітній системі іноземних мов.

Список використаних джерел:

1. Попова Д. А. Засоби зорової наочності на уроці іноземної мови в основній школі / Д. А. Попова, А. Ю. Лавренюк. – 2009. – С. 230–234.. Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/fdafn>

2. Кравець О. В. До проблеми навчання іноземній мові як засобу ефективного міжкультурного спілкування / О. В. Кравець. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – С. 90–92. Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/fdain>

3. Пасічник О. С. Навчання іноземних мов у початковій школі: зарубіжний та вітчизняний досвід / О. С. Пасічник. // Інститут педагогіки НАПН України. – 2017. – С. 126–136. Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/fegbl>

4. Царик О. М. Формування культури мовлення учнів на заняттях іноземної мови у другій половині ХХ ст. / О. М. Царик. // Тернопільський національний економічний університет, Україна, Тернопіль. – 2017. – С. 1–12. Режим доступу до ресурсу <http://surl.li/fegcn>

5. Кулько В. А. Інноваційні технології у вивченні англійської мови студентами ВНЗ / В. А. Кулько. // Дніпропетровський державний аграрно-економічний університет. – С. 183–188. Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/fegdi>

6. Кравець О. В. Актуальні методи викладання іноземної мови / О. В. Кравець. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2015. – №35. – С. 92–95. Режим доступу до ресурсу: <http://surl.li/fegee>

КУЦЕНКО Є. Р.

студентка спеціальності 022 «Дизайн»

наук. керівник: Булатов В.А. ст.викл.

Український гуманітарний інститут

ПРОСТІ ТЕХНІКИ МАЛЮВАННЯ КАРТИН ДЛЯ ПОЧАТКІВЦІВ

1. Чому складно малювати тим, хто хоче але не знає як почати?

Починати з нуля завжди важко, щоб це не було, і малювання є одним із цього. Людина одразу мріє про кінцевий результат, забуває про те, що це довгий і важких шлях, на якому трапляються падіння. Мотивація швидко втрачається коли перший малюнок вийшов не таким гарним, як ти собі його уявляв, початківці часто порівнюють свою роботу з професійними художниками чи досвідченими людьми, що викликає почуття розчарування та невідповідності, але ж насправді рідко що виходить з першого разу без ревної праці, старань та розвитку своїх здібностей. Важливо пам'ятати, що кожен починає з початкового рівня, а вдосконалення приходить із практикою та наполегливістю.

Головне дисциплінувати себе починати з малого, з основних принципів малювання таких як перспектива, композиція та затінення і чітко пропрацьовувати кожну навичку, це складно, тому що це повільно, а людям хочеться швидкого результату, щоб уникнути страху невдачі, багато новачків відчувають страх перед чистою сторінкою та хвилюються, що можуть зробити помилки. Страх не досягти бажаного результату може завадити їм навіть почати.

Особливо мені було і є важко малювати через перфекціонізм, прагнення досконалості може паралізувати. Початківці можуть вагатися, чи варто наносити олівець на папір, тому що вони хочуть, щоб їхні перші спроби були бездоганними. Важливо сприймати помилки як частину процесу навчання та дозволяти собі робити недосконалі малюнки.

А також однією із завад це відсутність впевненості, незнання, з чого почати, або сумніви у своїх здібностях можуть призвести до відсутності впевненості. Щоб подолати цю перешкоду, потрібні заохочення, практика та бажання вивчати різні техніки та стилі.

Щоб подолати ці проблеми, корисно починати з простих вправ і поступово переходити до більш складних предметів. Відвідування уроків малювання для початківців, дотримання покрокових інструкцій і регулярні тренування також можуть зміцнити впевненість і дати вказівки. Пам'ятайте, що малювання – це навичка, яка вдосконалюється з часом і практикою, тож будьте терплячими, насолоджуйтесь процесом і відзначаєте свій прогрес.

2. З чого потрібно починати?

Отже, як навчитися малювати початківцю - ось декілька варіантів для прикладу.

Курси, приватний онлайн/офлайн викладач, існує безліч онлайн-платформ, які пропонують безкоштовні (YouTube) або платні навчальні курси з малювання. Таке навчання часто охоплює базові, основні теми, містять покрокові інструкції та практичні вправи.

Також вам стануть у нагоді підручники для малювання. Шукайте підручники для малювання, які мають чіткі пояснення, приклади та вправи. Книги часто охоплюють низку тем, від базових технік малювання до конкретних тем, таких як пейзажі, портрети чи натюрморти. Книги можна знайти у книгарнях та бібліотеках.

Місцеві художні класи або майстерні. Перевірте свої громадські центри, художні школи або місцеві художні студії, зазвичай іноді роблять навіть безкоштовні мастеркласи, особливо під час військового стану в Україні. Навчання з досвідченим інструктором може забезпечити практичне керівництво, індивідуальний відгук і можливість спілкуватися з іншими початківцями.

Наступне це інтернет-спільноти, приєднання до онлайн-спільнот або груп у соціальних мережах, наприклад Telegram або Pinterest та ін., присвячених малюванню, може бути чудовим способом брати натхнення у інших художників та митців переглядаючи їх роботи та напрацьовувати наглядність.

Допоможе малювання навколишніх предметів. Практика малювання під спостереженням має важливе значення для розвитку ваших навичок. Почніть із малювання простих предметів навколо себе, таких як чашка, ваза, тумба, стіл або повсякденних сцен. Зосередьтеся на тому, щоб якомога точніше вловити форми, пропорції та деталі. Поступово переходьте до більш складних предметів, коли набудете впевненості.

Спробуйте копіювати та вивчати майстерні твори мистецтва. Вивчення та копіювання майстерних творів мистецтва є чудовим способом навчитися техніці та стилю визнаних художників. Проаналізуйте їх стиль, використання ними ліній, значень, композиції та інших елементів. Ця вправа допоможе вам зрозуміти різні підходи та може надихнути на ваш власний стиль.

Найголовніше правило - тренуйтеся регулярно. Послідовність є ключовою під час навчання малювати. Приділяйте регулярний час вправам у малюванні, навіть якщо це лише кілька хвилин щодня. Ставте конкретні цілі та випробуйте себе новими предметами чи техніками, щоб постійно вдосконалювати свої навички.

Пам'ятайте, що навчання малюванню – це шлях, а прогрес приходить із практикою та терпінням. Досліджуйте різні навчальні ресурси, експериментуйте з різними техніками та знайдіть те, що вам подобається. Сприймайте помилки як можливість для зростання та насолоджуйтесь процесом розвитку своїх художніх здібностей.

3. Декілька лайфхаків як намалювати картину початківцю.

Ось основні лайфхаки, які можуть допомогти новачкам при малюванні малюнка:

1) Планування та ескіз. Перед початком роботи над малюнком зробіть попередні ескізи, щоб визначити композицію, пропорції та основні елементи. Це допоможе уникнути помилок і створити більш збалансований малюнок.

2) Почніть із простих форм: розділіть об'єкт вашого малюнка на базові фігури, такі як кола, квадрати та трикутники. Це допоможе вам визначити загальну структуру та пропорції перед додаванням деталей.

3) Використовуйте шари. Під час малювання використовуйте шари, починаючи з основних контурів і поступово додаючи деталі. Це дозволяє легко вносити зміни та коригувати креслення за потреби.

4) Використовуйте керівні лінії та вимірювання: використовуйте легкі, слабкі лінії, щоб створити напрямні, які допоможуть вам розташувати та вирівняти елементи вашого малюнка.

5) Розуміння значення та затінення. Навчіться сприймати значення та тіні на об'єктах, як казав завжди мій викладач –«у тінях темніше, у світлі світліше» Розуміння градації значення допоможе вам передати об'єм і глибину вашого малюнка.

6) Використовуйте відповідні матеріали. Залежно від ефекту, якого ви хочете досягти, використовуйте відповідні матеріали для малювання. Наприклад, м'які олівці добре виходять для детальних малюнків, а акварельні фарби дозволяють створити прозорість і насиченість кольору.

7) Зосередьтеся на деталях. Часто краще зосередитися на деталях одного елемента чи ділянки зображення, а не намагатися вмістити багато різних деталей. Це дозволить вам зробити малюнок більш реалістичним і не перевантажувати себе як новачка та й саму композицію.

8) Робіть перерви та відступайте: важливо робити перерви під час процесу малювання. Це дозволяє відпочити очам і отримати свіжий погляд. Відступіть від свого малюнка та оцініть його на відстані, щоб визначити області, які потребують коригування.

9) Тренуйтеся регулярно. Присвячуйте регулярний час малюванню та експериментуйте з різними предметами, стилями та техніками. Чим більше ви практикуєтеся, тим більше вдосконалюєте та розвиваєте свої художні навички.

10) Шукайте натхнення. Шукайте натхнення в інших художників, художніх книг, галерей чи онлайн-ресурсів. Вивчайте різні стилі та техніки та знайдіть те, що резонує з вами. Пам'ятайте, що як артисту важливо знайти свій унікальний стиль і голос, так і митцю.

11) Насолоджуйтеся процесом. Малювання повинно приносити радість і задоволення. Прийміть шлях навчання та вдосконалення та не будьте надто суворими до себе. Насолоджуйтеся процесом створення та самовираження через мистецтво.

Пам'ятайте, що кожен починає як початківець, і з часом, практикою та терпінням ви зможете розвинути свої навички та створювати чудові малюнки. Продовжуйте досліджувати, експериментувати та насолоджуватися світом мистецтва!

ЛЕВДАР А. В.

студентка IV курсу спеціальності 053 «Психологія»

наук. керівник: Парасей-Гочер А.О. к.псих.н., доц.,

Український Гуманітарний Інститут

**ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СУМІСНІСТІ У ШЛЮБНО-СІМЕЙНІЙ
СФЕРІ**

Актуальність проблеми полягає у тому, що психологічна сумісність у шлюбі є одним із важливих чинників успішної та стійкої сімейної взаємодії. Загальною тенденцією у наш час є зростання розлучень та поділу шлюбів, що може свідчити про недостатній рівень психологічної сумісності у парах.

Таким чином зростає необхідність у підвищенні уваги до питань психологічної сумісності у шлюбі та розробці методів її діагностики та підвищення її рівня. На жаль, багато пар не можуть зберегти свої відносини та розвивати їх, через низку факторів, що впливають на психологічну сумісність у парах. Серед них можна виділити невідповідність характерів, проблеми взаєморозуміння та конфліктів, різні погляди на життя, сімейні цінності та відмінності у соціальному та культурному середовищі.

Дослідження з цієї тематики не може бути переоцінене, оскільки сім'я є основою суспільства. Вона впливає на формування особистості, розвиток підростаючого покоління та визначає соціальний та культурний розвиток країни. Найбільші проблеми у шлюбі пов'язані не тільки у співробітництвом та розбіжностями у думках, які можуть привести до розлучення. Тому, дослідження психологічної сумісності у шлюбі має допомогти сім'ям розуміти один одного, забезпечуючи більш тривалі та стійкі стосунки.

У зв'язку з цим, дослідження психологічної сумісності у шлюбі є дуже важливим та актуальним у сучасному суспільстві. Розуміння факторів, що впливають на формування психологічної сумісності у шлюбі та розроблення стратегій для їх вирішення, може забезпечити тривалий та щасливий шлюб для більшої кількості сімей, тому нашого дослідження є аналіз особливостей психологічної сумісності в шлюбних стосунках та надання практичних рекомендацій, що до покращення психологічної сумісності, яка впливає на взаємодію партнерів.

Теоретичні засади. Темою психологічної сумісності в шлюбі займалися багато психологів, в тому числі Карен Хорні, Еріх Фромм, Джон Готман, Гарі Чепмен, Сью Хайндс, Марк Бейн і багато інших. Карен Горні була польсько-американським психоаналітичним теоретиком і психологом, яка працювала в галузі психіатрії та психоаналізу. Головними факторами, що впливають на психологічну сумісність у шлюбі, вона розглядала проблему статевої ідентичності та відмінностей між чоловіком і жінкою. Еріх Фромм був німецько-американським психологом, соціологом і філософом. Він був відомий своєю теорією особистої свободи та психологічної автономії. У своїй книзі «Мистецтво любити» він дослідив проблеми стосунків між чоловіком і жінкою та розробив рекомендації щодо досягнення гармонійного та вдалого шлюбу. Джон Готтман – американський психолог, відомий своїми дослідженнями у сфері шлюбно-сімейних стосунків. Він розробив теорію про чотири фактори, які є вирішальними для стабільних і задовільних стосунків у шлюбі. Ці фактори включають спілкування, розвиток дружби, підтримку та вирішення конфліктів. Гері Чепмен — американський психолог, автор книги «5 мов кохання». Психологічна сумісність у шлюбі досліджувалась і в українському науковому середовищі. Українські психологи активно

досліджують тему розвитку сімейних стосунків та шляхів покращення якості життя подружжя, в тому числі через розвиток психологічної сумісності. В українській сімейній психології проблема сумісності в шлюбі вважається одним із найсуттєвіших явищ у подружніх стосунках, особливо в перші роки спільного життя. Психологічна сумісність, в свою чергу, є одним з найважливіших факторів успішного функціонування шлюбу. Шлюбна сумісність - це ступінь узгодженості фізичних та індивідуальних особливостей членів подружжя, що виражається в їх психологічному благополуччі та задоволеності один одним шлюбними стосунками. [3, С. 67].

Психологічна сумісність дійсно є ключовим аспектом для створення стабільного і щасливого шлюбу. Кожна пара має свої унікальні особливості, які визначають рівень їх психологічної сумісності. Це можуть бути спільні цінності, інтереси, способи взаємодії та спілкування, рівень емоційного інтелекту та емоційної відкритості, здатність до компромісу, повага та взаємодопомога.

Для досягнення психологічної сумісності в парі необхідно проявляти взаємну повагу, слухати один одного і розуміти потреби і бажання партнера. Важливо бути відкритим і говорити про свої почуття, адже відвертість і вміння співпрацювати дозволяють створити гармонійні стосунки в парі. Психологічна сумісність є важливим фактором, який визначає рівень задоволеності сімейним життям, емоційне благополуччя і загальний рівень сімейного благополуччя. Крім того, це дуже впливає на здоров'я партнерів. Негативні емоції та конфлікти можуть призвести до зниження імунітету та інших проблем зі здоров'ям.

Отже, психологічна сумісність є важливим аспектом у створенні успішного та щасливого шлюбу. Партнери повинні працювати над взаєморозумінням та взаємоповагою, щоб побудувати гармонійні відносини, які приносять задоволення та благополуччя. Тому важливо зрозуміти, що психологічна сумісність - це комплексна категорія, яка включає в себе багато аспектів. Взаємодія у шлюбі є складовою та багатогранною, оскільки передбачає взаємодію двох різних індивідів з різними характерами, потребами та очікуваннями. Однак, наукові дослідження показують, що взаємодія у шлюбі може бути успішною та приносити задоволення, якщо вона заснована на психологічній сумісності [6]. Також взаємодія у шлюбі може стати складною через різницю в потребах та очікуваннях між партнерами. Кожна людина має свої потреби та бажання, і важливо знайти компроміс, який задовольняє обох партнерів. Якщо один з партнерів відчуває, що його потреби не задовольняються, це може призвести до конфліктів та напруження у взаємовідносинах. Крім того, взаємодія у шлюбі може бути ускладненою через стереотипні уявлення про роль кожного партнера у сім'ї. Наприклад, чоловік може вважати, що його роль полягає в тому, щоб забезпечити матеріальною підтримкою родину, тоді як дружина має займатися домашніми справами та вихованням дітей. Такі стереотипи можуть обмежувати можливості кожного партнера та заважати розвитку

взаємодії та психологічної сумісності [5, С. 363-392]. Комунікація є одною із важливих складових факторів шлюбного шлюбу. У сім'ї, де комунікація є відкритою та ефективною. Подружні відносини можуть бути більш здоровими та задовільними.

Особистість людини може бути визначена за її темпераментом, який впливає на її стиль поведінки та реакції на зовнішні подразники [4, С. 424]. Сучасні дослідження розробили кілька моделей класифікації темпераменту, одна з них - це класифікація А. Томаса та С. Чеса, яка включає чотири типи темпераменту: сангвінік, холерик, флегматик та меланхолік. Кожен тип має свої унікальні особливості та поведінкові стилі, що впливають на взаємодію людини зі світом та з іншими людьми. Розуміння темпераменту партнера є дуже важливим, оскільки воно допомагає побудувати здорові стосунки. Партнери повинні відкрито розмовляти про свої типи темпераменту, щоб краще розуміти один одного та уникнути конфліктів. Поважання різниці в темпераментах також є важливим елементом успішних стосунків. Подружжя мають приймати один одного такими, які вони є, і не намагатися змінити партнера. Крім того, взаємне доповнення може стати важливим фактором у зміцненні стосунків. Партнери можуть використовувати різницю в своїх темпераментах, щоб доповнювати один одного та вирішувати проблеми разом.

На основі опрацьованої наукової літератури та при визначенні базових психологічних понять нами було здійснено первинну постановку проблеми, що трактує, якщо сумісність в шлюбних стосунках має низький рівень - це передбачає нещасливе подружене життя чи навіть розлучення. В контексті формування психологічної сумісності в шлюбі [4]. Автори дослідження відзначають важливість розвитку довіри, здорової комунікації, інтимності та емоційної зв'язаності у партнерських взаєминах. Одним з ключових аспектів, на який звертають увагу Джон та Нансф Хотман, є психологічна сумісність, яка є основою міцних та здорових стосунків між партнерами. Психологічна сумісність включає у себе розуміння та прийняття інших людей, здатність співпереживати та виявляти емпатію, а також здатність працювати разом над взаємними проблемами та конфліктами. Надзвичайно важливо, щоб партнери розуміли один одного та виявляли повагу та співчуття до взаємних потреб та бажань, оскільки це становить основу здорових та задовільних взаємин. Тому, збереження психологічної сумісності є важливим елементом успішних та тривалих стосунків.

Результати дослідження психологічної сумісності у шлюбі. В даному дослідженні взяли участь 62 шлюбних пар. За статистикою 99,9 % учасників являються українцями, віком від 19 до 60 років. Одна з допоміжних методик виявлення рівня психологічної сумісності є тест-опитувальник «Задоволеність шлюбом» В. Столін, Т. Романова, Г. Бутенко [1, С. 81-84]. Анкетування проводилося в режимі онлайн за допомогою Google форм. Посилання на методику було надіслане в особисті повідомлення парам. Анкетування було не анонімне, тому було запитано, чи надають опитувані

згоду в опрацюванні даних та викристовуванні результатів в науковій роботі. В результаті дослідження було виявлено, що 61,3 % (38 сімейних пар) являються задоволеними шлюбом та вважають сам шлюб абсолютно вдалим, 27,4(17 шлюбних пар) є благополучним та мають сприятливий психологічний клімат, 6,4%(4 шлюбні пари) мають скоріше вдалий шлюб чим не вдалий та 4,8%(3 шлюбні пари) не задоволені шлюбом. Слід зазначити, що одна з сімей планує розлучення, що сприяє не благополучному сімейному кліматі .

Висновок. Отже, задоволеність шлюбом та психологічна сумісність між партнерами є взаємозалежними і взаємо підсилюються. Тест- опитувальник « Задоволеності шлюбом» є допоміжним інструментарієм для дослідження психологічної сумісності в подружжі. Рекомендації для покращення рівня психологічної сумісності та задоволеності шлюбом : Комунікація- це з найважливіших аспектів щасливого шлюбу - це відкрита, ефективна комунікація. Спілкуйтесь між собою, обговорюйте свої потреби, бажання, проблеми і чувства. Важливо слухати іншу сторону та висловлювати свої думки без образ; Встановлення меж: Встановлення здорових меж - це ще один ключ до щасливого шлюбу. Розумійте, що можна очікувати від один одного і що вважається неприпустимим. Розмовляйте про свої границі і дотримуйтесь їх; Підтримка: Підтримка партнера є важливим чинником для здорового шлюбу. Покажіть партнеру, що ви підтримуєте його, підтримуйте його у важких моментах і майте віру в його здатності; Дотримання спільних інтересів: Це може включати спільні заняття, захоплення і подорожі. Робіть спільні речі, що допоможуть вам підтримувати здорові стосунки. Працюйте над своєю самооцінкою: Іноді основна причина проблем у шлюбі полягає в низькій самооцінці одного з партнерів. Працюйте над своєю самооцінкою, потрібно визнавати свої успіхи і здібності, іноді звертайтеся до професійних психологів; Встановлюйте регулярний час для інтимного життя: Пари повинні дотримуватися регулярного часу для інтимного життя, якщо воно не відбувається само по собі.

Список використаних джерел:

1. Бондарчук О. Психологія сім'ї: навч. посіб. / О. Бондарчук. – Київ : МАУП, 2001.
2. Готман Д. The Seven Principles for Making Marriage Work / Д. Готман, Н. Готман. – [S. I.] : Harmony, 2015. – 316 p.
3. Кравець В. Психологія сімейного життя: (навчальний посібник для педвузів із спец. "практична психологія") / В. Кравець. – Тернопіль : [б. в.], 1995.
4. Степанов О. Психологічна енциклопедія / О. Степанов. – Київ : Академвидав, 2006.
5. Canary D. J. Communication and relational dynamics in satisfied and dissatisfied marriages / D. J. Canary, L. Stafford, K. S. Hause // Handbook of communication and social interaction skills. – Routledge, 2013. – P. 363–392.

6. Karney B. R. The longitudinal course of marital quality and stability: A review of theory, method, and research / B. R. Karney, T. N. Bradbury // Psychological bulletin. – 1995.

ЛИМАР О.Б.

*студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»,
наук. керівник: Шестакова Т.В., к.пед.н., доц.
Український гуманітарний інститут*

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ В ШКОЛАХ УКРАЇНИ В УМОВАХ КАРАНТИНУ ТА ВІЙНИ

Актуальність теми дослідження: у зв'язку з карантинном, пов'язаним з пандемією, а також з початку війни, українська освіта зазнала багатьох перетворень. Для більшості шкіл стала реальністю і залишається дистанційна освіта. Також багато дітей виїхали за кордон і для них дистанційна освіта – це єдина можливість навчатися в Українських школах.

Мета дослідження: дослідити переваги та недоліки дистанційного навчання в школах України в умовах карантину та війни. Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати наступні **задачі дослідження:**

1. Охарактеризувати поняття дистанційного навчання.
2. Проаналізувати переваги та недоліки дистанційного навчання.
3. Дослідити проблеми дистанційного навчання під час війни та методи їх усунення.

Основні результати дослідження. Дистанційне навчання – це така форма навчання, де використовуються комп'ютерні і телекомунікаційні технології, які забезпечують інтерактивну взаємодію учителя та учнів на різних етапах навчання, а також самостійну роботу учнів із матеріалами інформаційної мережі. Права та обов'язки учасників навчального процесу регулюють "Положення про дистанційну форму здобуття повної загальної середньої освіти" та "Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні".

Перевагами дистанційного навчання є:

- можливість учнів та вчителів за наявності телефону, комп'ютера приєднатися до уроку з різних місць перебування (вдома, в укритті, за кордоном, в школі);
- вчителі можуть використовувати різні форми онлайн- комунікації (відеоконференція, форум, блог, групи в соцмережах);
- синхронний та асинхронний режим взаємодії учасників навчального процесу (вчитель-учень, учень-учень, учень-навчальна група).

Недоліками дистанційного навчання є:

- відсутність повноцінного спілкування вчителя та учнів через відсутність прямого контакту;
- низька мотивованість учнів до навчання;

- малоефективне навчання через неуважність та погане запам'ятовування;
- постійна праця за комп'ютором, з телефоном шкідливо впливає на зір;
- інколи неможливо достовірно оцінити знання учнів;
- багато інформації учні повинні опрацьовувати самостійно;
- навчання залежить від забезпечення технічними засобами зв'язку учасників навчального процесу.

Аналізуючи результати опитування для батьків здобувачів освіти, які знаходяться в Україні, опублікованого 16 серпня 2022р. на сторінці фейсбук освітнього омбудсмена Сергія Горбачова, бачимо, що здобувачі освіти зіткнулися з такими проблемами:

- складний емоційний стан та психологічні проблеми дітей(44,4%);
- поганий або відсутній інтернет (36,2%);
- дитина не сприймає дистанційне навчання (16,9%);
- відсутність або нестача гаджетів для навчання (12,1%);
- перебування в укритті перешкоджало навчанню дитини (9,1%);
- відсутність або часткове дистанційне навчання (13,7%);
- проблеми під час перебування за кордоном;
- інші проблеми.

Сума відсотків не дорівнює 100, бо батьки могли вибрати кілька варіантів. Це опитування було проведено під час війни і для учнів додаються інші проблеми, пов'язані з безпекою та емоційним станом, але реальністю в основному залишається дистанційне навчання, тому бачимо його проблеми.

Для багатьох дітей в Україні, а також тих, які виїхали за кордон, але хочуть навчатися в Українських школах, дистанційне навчання залишається єдино-можливим способом здобувати освіту. Тому потрібно працювати для залучення батьків до навчально-виховного процесу, бо саме вони можуть впливати на психічний стан дитини, організацію навчання вдома, забезпечити комп'ютером, мотивувати дітей.

Також бачимо, що значною перешкодою для навчання стали поганий або відсутній інтернет і відсутність або часткове дистанційне навчання. Для усунення цих проблем потрібно залучати керівництво шкіл і спеціалістів, які забезпечують безперервний інтернет.

Висновки. Ми дослідили, що дистанційне навчання має і переваги(учні та вчителі за допомогою комп'ютерів і телефонів мережі інтернет з різних місць можуть здійснювати навчальний процес)і недоліки(шкідливий вплив на зір, відсутність повноцінного спілкування, неможливість навчання через відсутність інтернету та технічного засобу навчання). Під час війни і карантину воно стало єдино можливим способом навчання для дітей з України, а також українських дітей які виїхали за кордон. З деякими викликами дистанційного навчання цілком реально справлятися на рівні окремої школи, сім'ї чи вчителя. Але деякі проблеми глибші та масштабніші. звичайно під час війни це важко зробити, і забезпечення безпеки

залишається основною проблемою, але освіта - це також дуже важливо, щоб в нашої країни було майбутнє.

Список використаних джерел:

1. Лотоцька А. Організація дистанційного навчання в школі / А. Лотоцька, О. Пасічник. – [Б. м. : б. в.], 2020. 71 с.
2. Концепція розвитку дистанційної освіти в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://bzl.cprpp.org.ua/koncepciya-rozvitku-distancijnoi-osviti-v-ukraini-10-38-36-24-01-2022/> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.
3. Про затвердження Положення про дистанційне навчання [Електронний ресурс] : Закон України від 01.06.2013 р. № 1115 : станом на 8 верес. 2020 р. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0703-13#Text> (дата звернення: 07.04.2023). – Назва з екрана.
4. Гнатюк О. Дистанційне навчання: проблеми, пошуки, виклики [Електронний ресурс] / О. Гнатюк. – Режим доступу: <https://lib.iitta.gov.ua/728350/1/Текст.pdf> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.
5. Дмитренко П.В., Дистанційна Освіта / П.В.Дмитренко, Ю.А.Пасічник – К.: НПУ, 1999. – 25 с.

ЛОЗЕНКО С. О.

*студентка 4 курсу спеціальності «Журналістика»
наук. керівник: Синчак Б.А. к.н.соц.к.,
Український гуманітарний інститут*

ЖАНР РЕПОРТАЖУ В УКРАЇНСЬКОМУ МЕДІАПРОСТОРІ

Постановка проблеми. Український медіапростір є досить різноманітним та насиченим жанрами журналістики, серед яких є й репортаж. Дослідження цього жанру сприятиме його подальшому розвитку та удосконаленню.

Аналіз актуальних публікацій. Розвиток жанру репортажу в сучасному медіапросторі України є актуальною проблематикою, що привертає увагу багатьох українських дослідників, серед яких: О. Гудошник, В. Дрешпак, І. Ладика, О. Максим'як, Р. Назар, Ю. Шумило, та інші. О. Гудошник та В. Дрешпак вивчали історію репортажу. І. Ладика досліджує елементи репортажу. О. Максим'як та Р. Назар займаються вивченням різновидів репортажу. Ю. Шумило зосереджується на дослідженні етики репортера. Однак, для детальнішого аналізу шляхів удосконалення розвитку жанру на прикладі окремих видань, потрібно проводити власні наукові дослідження. Це дозволить краще зрозуміти проблеми та визначити ефективні методи покращення цього жанру в сучасному медіапросторі України.

Основна частина. Жанр репортажу є одним з найбільш поширених та важливих жанрів у журналістиці. Він дозволяє журналістам передавати своїй аудиторії живі та пізнавальні історії про події, які відбуваються в світі.

Репортаж може бути реалізований у формі друкованих та аудіовізуальних матеріалів. Специфіка роботи жанру репортажу в кожному з цих медіа має свої особливості [1].

У друкованих ЗМІ репортаж зазвичай починається з заголовка, який вказує на основну ідею матеріалу. Текст повинен бути чітким, логічним та структурованим. Зазвичай репортаж складається зі вступу, в якому представляється основна ідея матеріалу, основної частини, де розглядається подія з різних сторін, та заключної частини, в якій робиться підсумок та дається оцінка події.

У аудіовізуальних ЗМІ, таких як телебачення чи радіо, репортаж може бути реалізований у формі теле- або радіо репортажу. Такий репортаж зазвичай починається зі слів ведучого, який представляє основну ідею матеріалу та описує місце події. Потім передається слово журналісту, який висвітлює подію з різних сторін, інтерв'ює учасників події та надає додаткову інформацію про неї. Репортаж закінчується підсумком та оцінкою події.

До особливостей роботи з жанром репортажу в сучасних умовах відносимо наступні фактори [2, с. 162]:

— панування друкованих та аудіовізуальних ЗМІ (у сучасному світі ЗМІ (засоби масової інформації) забезпечує важливу роль у розширених новинах та інформації. Друковані ЗМІ (газети, журнали) і аудіовізуальні ЗМІ (телебачення, радіо) є основними джерелами новин для багатьох людей. Це означає, що репортажі мають бути пристосовані до вимог і формату, що встановлюються цими ЗМІ);

— швидка зміна інформаційних потоків (у сучасному цифровому світі інформаційні потоки надходять швидко і постійно. Новини, події та інші факти можуть змінюватися одразу після того, як їх було опубліковано. Це ставить репортажі виконавців у складну хвилину, де вони повинні бути готові швидко відкоригувати зміни та оновити свою інформацію);

— потреба у значних фінансових витратах (робота з репортажами може вимагати значних фінансових ресурсів. Наприклад, для проведення віддалених репортажів з інших місць або країн журналістам потрібні витрати на вартість проживання, перевезення та інше обладнання. Без того, фінансова підтримка може бути необхідною для високоякісного обладнання, яке допоможе при проблемах звуку, зображення та зйомки);

— недостатня кваліфікація спеціалістів (робота з репортажами вимагає високої кваліфікації від журналістів. Вони повинні мати не лише знання про основи журналістики, але й вміти проводити дослідження, збирати перевіряти інформацію, аналізувати події та вміло передавати їх у формі репортажу. Недостатня кваліфікація спеціалістів може призвести до недостовірності інформації, непрофесійного підходу до роботи та зниження якості звіту);

— невідповідність рівня розвитку гуманітарної освіти (Розвиток технологій та інформаційного суспільства вимагає від журналістів широкого спектру знань. Гуманітарна освіта, як знання про історію, політику, культуру, соціологію та інші галузі, експертам журналістам розуміти складні події, аналізувати їх контекст і надавати об'єктивну інформацію. Недостатній рівень гуманітарної освіти може обмежувати якість репортажів і спричиняти необ'єктивність або спотворення фактів).

Ці фактори впливають на роботу з репортажами в сучасних умовах, але також можуть бути перетворені на виклики і можливості. Наприклад, розвиток цифрових медіа дозволяє репортерам швидко поширювати свої матеріали через Інтернет, а доступ до різноманітних джерел інформації покращить якість репортажів.

Сьогоднішній день в Україні ознаменується значним розширенням популярності репортажного жанру, що було підтверджено дослідженнями та написано нижче [3, с. 43]:

- Олександр Хоменко «Метрополіс»;
- Марічка Паплаускайте «ВОЄННИХ хостел «Les Kurbas Theratre»»;
- Анна Семенюк «Потяг, розбитими сосями»;
- Христя Шевчук - Старицька «Її батько Михайло ходив на танці босим»;
- Тетяна Безрук «Винен. Перший вирок»;
- Ольга Омелянчук «Роги і гровоти»;

На фоні сучасних викликів та подій, які відбуваються в нашій державі, війна надихнула журналістів на створення репортажів, які забезпечують належне та якісне освітлення актуальних подій.

Варто визначити сутність репортажу в «Репортерс» та його особливості. Задля цього проаналізуємо актуальні репортажі у виданні «Репортерс». Із зазначеною метою було обрано низку репортажів [4–8]:

- Ольга Омелянчук «Вогонь!»;
- Алла Хоцянівська «Яблунська. Вулиця страти»;
- Ольга Омелянчук, Данило Павлов «Спірін»;
- Вікторія Рощина «Тіло невідомого під номером 55»;
- Геннадій Мінченко «Кириллар завжди повертають своє».

У ході дослідження було проаналізовано репортажі, систематизовано та узагальнено ключові особливості репортажів у «Репортерс» [4-8]:

- Достатньо великий обсяг матеріалів;
- Розподіл матеріалу на підтеми з влучними заголовками до них;
- Домінування сірих, похмурих, темних кольорів у фотоматеріалах;
- Використання прямої мови, діалогів, цитат;

- Велика кількість епітетів та фразеологізмів;
- Висвітлення образів та портретів персонажів подій.

Отже, існує велика кількість особливостей репортажів у «Репортерс». Проведений аналіз засвідчив, що їхня якість дійсно є достатньо на високому рівні, тож вони виправдовують своє лідерство у репортажному жанрі на медіапросторі.

Репортажі стали неодмінною складовою частиною медіа в Україні, а їх чисельність та різноманітність суттєво зросли. Цей жанр журналістики дозволяє передати атмосферу та сутність подій, зберегти їх історичну цінність та розкрити широкі можливості для аналізу та рефлексії.

Висновки. Отже, українські журналісти здатні передати складність та непередбачуваність ситуацій через репортажі, що дозволяє читачам, глядачам та слухачам отримувати достовірну та об'єктивну інформацію. Безсумнівно, в репортажах про війну виявляються гострота та емоційність, але журналісти завжди прагнуть до балансу та об'єктивності у своїй роботі. Приклади роботи жанрі репортажу в Україні різноманітні: вони можуть включати відтворення подій наживо, ексклюзивні інтерв'ю, глибинний аналіз та документування подій, а також особисті свідчення людей, які проживають в епіцентрі подій.

Список використаних джерел:

1. Колчак Н. Що таке репортаж? Види репортажу [Електронний ресурс] / Ніна Колчак. – Режим доступу: <https://druzy.com.ua/sho-take-reportaj-vidi-reportaj/> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.
2. Бондар А. Польський репортаж. Як увійти в літературу з чорного ходу / Андрій Бондар // Культура 3.0. Семінар культурної критики та репортажу. – Київ, 2014. – С. 161–168.
3. Бортняк К. Українська школа художнього репортажу: ґенеза, типологія, жанрові та мовно-стилістичні особливості: бакалаврська робота (035 «Філологія») / К. Бортняк. – Львів : Укр. катол. ун-т Каф. філології, 2022. – 85 с.
4. Омелянчук О. Вогонь! [Електронний ресурс] / О. Омелянчук // Reporters. – 2023. – Режим доступу: <https://reporters.media/vogon/> (дата звернення: 02.04.2023). – Назва з екрана.
5. Хоцянівська А. Яблунська. Вулиця страти [Електронний ресурс] / А. Хоцянівська // Reporters. – 2023. – Режим доступу: <https://reporters.media/yablunska-vulytsya-straty/> (дата звернення: 02.04.2023). – Назва з екрана.
6. Омелянчук О. Спирін [Електронний ресурс] / О. Омелянчук, Д. Павлов // Reporters. – 2023. – Режим доступу: <https://reporters.media/spirin/> (дата звернення: 02.04.2023). – Назва з екрана.

7. Рощина Л. Тіло невідомого під номером 55 [Електронний ресурс] / Л. Рощина // Reporters. – 2023. – Режим доступу: <https://reporters.media/tilo-nevidomogo-pid-номером-55/> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

8. Мінченко Г. Кириллар завжди повертають своє [Електронний ресурс] / Г. Мінченко // Reporters. – 2023. – Режим доступу: <https://reporters.media/kyrymyllar-zavzhdy-povertayut-svoye/> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

МАТЮХІНА Р. В.

*студентка спеціальності «Журналістика»
наук. керівник Кузенко Г. М. к.філол.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

«ЕВФЕМІЗМИ ЯК ДЖЕРЕЛО СИНОНІМІЇ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ»

Актуальність теми зумовлена тим, що мова політичних промов та дебатів є важливим інструментом в політичному дискурсі, де політики використовують різні мовні засоби для впливу на аудиторію. Одним з таких засобів є вживання евфемізмів - м'які, замасковані висловлення, що можуть мати синонімічне значення з більш прямими виразами [1]. Дослідження евфемізмів у політичних промовах є актуальним, оскільки вони можуть впливати на сприйняття та розуміння політичних послань, а також відображати певні політичні стратегії і погляди. Дана тема досліджувалася такими вченими, як Квеселевич Д. І., Сасіна В. П., Ніколенко А.Г., Кіт Аллан, Кейт Беррідж, Лінфут-Хем, Беатріс Сесілія Уоррен.

Метою даної курсової роботи було вивчення ролі евфемізмів як джерела синонімії в сучасній англійській мові в політичному дискурсі. Робота мала на меті визначити засоби словотворення та функції евфемізмів, їхнє застосування у політичних промовах та дебатах.

Ми дослідили вживання евфемізмів з промови Володимира Зеленського та політичних дебатів між Дональдом Трампом та Гіллари Клінтон [2].

Ми проводили описовий аналіз вживання евфемізмів у політичних промовах Володимира Зеленського [4]. Досліджували конкретні евфемізми, які використовував президент, їхні типи та синоніми [3]. Показується, як евфемізми впливають на сприйняття та розуміння політичного послання та є джерелом синонімії в політичній промові та дебатах. Приклади вживання евфемізмів у промові Володимира Зеленського розкривають їхню роль у створенні позитивного враження та зменшенні негативного впливу.

Також аналізуються політичні дебати між Дональдом Трампом та Гіллари Клінтон [2]. Виявляються евфемізми, використані в ході дебатів, їхні типи та синоніми. Показується, як евфемізми впливають на ставлення аудиторії до певних питань та проблем. Приклади з дебатів демонструють, як

евфемізми можуть бути використані для м'якого висловлення критики, уникнення конфлікту або зменшення значення неприємних фактів чи подій.

Результати аналізу підтверджують, що евфемізми в політичних промовах та дебатах впливають на сприйняття аудиторії та створюють сприятливий образ політика. Вони дозволяють висловити неприємні ідеї або факти у більш прийнятній формі, що допомагає заслабити негативну реакцію слухачів. Вживання евфемізмів також може слугувати стратегією маніпуляції аудиторією, зокрема використовуватись для зміни значення термінів або відхилення уваги від суттєвих питань.

У підсумку, вживання евфемізмів у політичних промовах та дебатах є поширеною практикою, яка може мати позитивні й негативні наслідки. Вони можуть впливати на сприйняття та розуміння політичного повідомлення, створювати позитивний образ політика або слугувати стратегією маніпуляції.

Список використаних джерел:

1. Keith A. Euphemism and Dysphemism: Language Used as Shield and Weapon / Keith Allan, Kate Burridge. – [S. l.] : Oxford University Press, 1991. – 288 p.

2. Beckwith R. T. The First Presidential Debate Between Hillary Clinton and Donald Trump [Electronic resource] / Ryan Teague Beckwith // TIME. – 2016. – Mode of access: <https://time.com/4508768/presidential-debate-trump-clinton-transcript/> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.

3. Warren B. What euphemisms tell us about the interpretation of words / B. Warren // Studia Linguistica. – 1992. – Vol. 46, no. 2. – P. 128–172.

4. We have to liberate Ukraine and Europe, because when the Russian weapon shoots at us, it is already pointed at our neighbors – address by the President at the Munich Security Conference [Electronic resource] // The Presidential Office of Ukraine. – 2023. – Mode of access: <https://www.president.gov.ua/en/news/treba-zvilniti-ukrayinu-ta-yevropu-bo-koli-rosijska-zbroya-s-81061> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.

ПОЛУШКІНА О. В.

студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»

наук. керівник: Шестакова Т.М., к.пед.н., доц.

Український гуманітарний інститут

ПОЗИТИВНІ ТЕНДЕНЦІЇ ДО ВИВЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ В ПЕРІОД СУВЕРЕННОЇ УКРАЇНИ

Актуальність: після проголошення незалежності України українська мова в державі розширила свої функції, тобто вона стала мовою державною, обов'язковою для вживання у всіх сферах суспільного життя. В Україні отримують чинності нові норми мовного закону, що збільшить присутність української мови в публічному просторі. Лексична система, граматики і правопис звільняються від нашарувань умисної русифікації, бо у радянський

час систематично проводився курс з метою наближення української мови до російських зразків, грубо порушувалась українська правописна традиція. Якщо слова були вживані тільки в українській мові, то їх просто викреслювали, виключали, викидали. Зараз повертаються українські мовні цінності у правописі, граматиці, словниковій справі, посилено збагачується українська термінологія. Сучасний етап розвитку рідної мови проходить в умовах загальної освіченості населення, продовжується зближення діалектів різних територій з літературною мовою, чому сприяють шкільна освіта, національна преса, радіо й телепередачі.

Мета дослідження: дослідити тенденції до вивчення української мови в період суверенної України.

Задачі дослідження:

- 1) визначити значення української мови в законодавстві й юриспруденції
- 2) дослідити вплив політичної ситуації на розвиток української мови під час Російської імперії та за часів Радянського Союзу
- 3) дослідити популярність української мови за часів незалежності і на початок війни.

Українська мова повинна охоронятися та підтримуватися державою, так як вона є національним надбанням українського народу. Курс мовної політики має бути спрямованим на оптимальне функціонування мови в усіх сферах життя української держави. 28 червня 1996 року на 5-й сесії Верховної Ради було прийнято Основний закон – Конституцію України, за яким статус державної мови надано українській мові. Розділ 1 «Загальні засади», який закріплює основи конституційного ладу в Україні, містить положення про українську мову як державну. На всій території України держава гарантує вільний розвиток, використання і захист інших мов національних меншин.

Як один із важливих здобутків розвитку людського суспільства мова здійснила визначний вплив на розвиток права. Право набуває властивостей норм лише тоді, коли воно закріплене в мові, а правові поняття та норми можуть існувати тільки у визначених мовних формах. У правових джерелах мова є тим вихідним матеріалом, що формує правову думку, доносить правові приписи до громадян, є формою передачі юридично важливої інформації. Точність і доступність правових формулювань, правильність уживання, зрозумілість і чіткість їх втілення, недвозначність юридичної термінології сприяють відповідному розумінню нормативно – правових та індивідуальних актів. У контексті формування правової системи, будови правової держави набуває актуальності мовна підготовка юристів. Особливе значення має використання досягнень лінгвістики на розроблення концепції розвитку реформування судової системи, правоохоронних органів, тобто юридичної освіти в Україні.

Український народ ,як і українська мова протягом тривалого часу не мали самостійності, так як російські царі нищили український етнос протягом віків з метою асиміляції і пристосуванням до своєї політики. За часів Петра I

заборони стосувалися друку книжкових видань та часопису, пізніше церковний синод заборонив друкувати навчальні і загально популярні книжки українською мовою. Було засновано Головне управління цензури, яке контролювало місцеву літературу. Валуєвський циркуляр від 18 липня 1863 року – заборона видавати книжки церковного та навчального характеру українською мовою. Далі – Ємський указ: - заборона ввозити, друкувати, ставити вистави, випускати газети українською мовою. 1895 рік – заборона друкувати книги для дітей.

Після Жовтневого перевороту ситуація стала кращою: українська мова стала присутньою у законодавстві, адміністрації, війську, школах, гімназіях, університетах, розпочалося друкування книжок. 1923 – 1932 роки – українська культура пережила найбільший розвиток за часів Радянського Союзу. Подальші роки – період деукраїнізації, що дістало назву «Розстріляне відродження». З часом ситуація дещо змінилася, але українська мова, її викладання, друкування, розмова, навчання, все вважалося менш престижним, ніж російська. Така ситуація в Україні зберігалася до проголошення незалежності.

Серпень 1991 рік – Україна відновила свою незалежність. Розпочався процес відродження нації, мови, традицій, заховані в тоталітарному режимі тепер вже неіснуючого Радянського Союзу. На українську мову перейшли всі державні установи, бо українці нарешті усвідомили, що мова – не просто засіб спілкування, а знаряддя для об'єднання людської маси в єдину націю. Відродження країни, тобто внутрішні реформи, спрямовані на політичну стабільність і безпеку, подолання економічної відсталості, забезпечення права і поваги до свобод людини, торкнулося і питання функціонування і розвитку сучасної української мови. Українська мова переживає буйний період свого розвію, піднесення, не менш бурхливого, ніж у двадцяти роки минулого століття.

Після початку повномасштабної війни Росії проти України 24 лютого 2022 року вживання української мови визначним чином вплинуло на всі аспекти світобачення українців. Ключовим наміром українців стало прагнення позбутися будь якого впливу, підпорядкованості, залежності від країни - терористу, тобто повна дерусифікація пам'яті і культурного простору нашої країни. Змінюються назви вулиць, відбувається перейменування загально – освітніх закладів, соціальні мережі засвідчують провідну роль державної мови. Українізація відбувається не тільки законодавчо, а це є наслідок мовного вибору населення країни. Майже у всіх областях після початку війни істотно зростає вживання рідної мови, що виступає розвитком і формуванням нашої держави.

Висновки. В результаті дослідження доведено, що українська мова в законодавстві та юриспруденції має неабияке значення, бо це державна мова, якій надано правовий статус обов'язкового спілкування у публічних сферах суспільного життя. Доведено, що під час Російської імперії та за часів Радянського Союзу політика цих держав негативно впливала на існування та

розвиток української мови. Таким чином, популярність української мови за часів незалежності та на початок війни зросла в декілька разів, бо суспільством було усвідомлено, що мова – це духовне життя народу, його історична пам'ять, найцінніший здобуток століть, художнє, сучасне, інтелектуальне життя та мислення народу.

Список використаних джерел:

1. Пивоваров В. М. Мова української юриспруденції / В. М. Пивоваров, О. М. Єрахторіна, О. А. Лисенко. – [Б. м.] : Право, 2020. – 330 с.
2. Германова О. Г. Драматична доля української мови в її історичному бутті (проекування на сьогодні) / Ольга Григорівна Германова // Стиль і текст. – 2002. – № 3.
3. Українська мова в соцмережах: що змінилося після початку повномасштабної війни? [Електронний ресурс] // Центр контент – аналізу. – Режим доступу: <https://ukrcontent.com/reports/ukrainska-mova-u-socmerezah-shho-zminilosya-pislya-pochatku-povnomasshtabnoi-vijni.html> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

ПОП А. В.

*студентка спеціальності 035 «Філологія»
наук. керівник: Поліна А.В., к.філол.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

МОТИВАЦІЯ ДО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ : ПРОБЛЕМИ ТА ПОРАДИ

Під час війни на території України люди зазнали матеріальних, фізичних, психологічних травм та втрат. Ці наслідки торкнулись також й освітнього процесу – особливо постраждала мотивація здобувачів освіти. Найпоширеніший психологічний стан, негативно впливаючий на рівень мотивації українців які знаходяться у безпеці, є « синдром вцілілого ». Це проявляється значним зниженням концентрації уваги під час учбового процесу, зумовленим звуками сирени або вибухів. Переймаючись проблемою мотивації звертаємося до практичних порад щодо її підвищення.

В першу чергу слід пам'ятати, що війна має декілька фронтів. Зокрема значну роль відіграє освітній фронт, на якому наближення перемоги залежить від проявлених якостей та освідченості особистості, які застосовуючи кваліфіковані знання, сприятимуть відбудові держави в різних напрямках у післявоєнний час.

Отже для підтримки мотивації в активному стані скористаємося такими порадами:

❖ Піклуйтесь про рідних і близьких, а також домашніх улюбленців – це виробляє гормон щастя, знижує рівень стресу тим самим підвищуючи мотивацію;

- ❖ Постійно нагадуйте собі про свої досягнення, переваги та добре розвинуті особисті навички – це підвищує емоційні та фізичні сили, знижуючи рівень сумніву у своїх можливостях;
- ❖ Об'єднуйтеся з однодумцями - долучайтесь до волонтерської діяльності різних напрямків: інформаційної, фізичної чи гуманітарної допомоги;
- ❖ Слідкуйте за своїм здоров'ям – регулярно займайтесь спортом та відвідуйте спортивні секції;
- ❖ Займайтесь улюбленою справою - майте хобі, придумайте чи виберіть із вже відомих;
- ❖ Вивчайте свій емоційний інтелект та тайм менеджмент - це допоможе організувати або реорганізувати ваш навчальний процес та режим дня;
- ❖ При виникненні проблеми зосередьтесь саме на її вирішенні, а не на самій проблемі, аналізуючи всі можливі варіанти;
- ❖ Святкуйте «маленькі перемоги» - робіть приємності собі або людям які вам дорогі;
- ❖ Пам'ятайте: проблеми чи ситуації, на які вплинути чи змінити їх особистим втручанням не має можливості, не мають віднімати усі ваші емоційні та фізичні ресурси.

Мотивація сьогодні - це перемога завтра!

РУДНІЦЬКА Б. Л.

*студентка спеціальності 022 «Дизайн»
наук. керівник: Булатов В.А., ст.викл.,
Український гуманітарний інститут*

РОЗВИТОК ТВОРЧИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У ЛЮДЕЙ ІЗ ТЕХНІЧНИМ СКЛАДОМ РОЗУМУ

Актуальність теми дослідження. Багато абітурієнтів вступаючи у вищий навчальний заклад на спеціальність «дизайн», не мають достатньо розвинених творчих навичок та природно закладених здібностей до мистецтва, але відчувають велике бажання розвиватися в творчому напрямку та стати професіоналом у сфері дизайну. За даними міністерства освіти і науки України з 2012 року кількість абітурієнтів, які обирають робітничі професії, скоротилася на 66%, а це означає що все більше людей хочуть пов'язати своє життя з творчою професією. В інформаційному просторі мало інформації, про те як розвиватися творча людина з технічним складом розуму, тому людям складно знайти своє призначення та обрати для себе підходящу професію. Ця проблема потребує роз'яснення, тому що воно допоможе зробити виважений вибір в житті людей, майбутніх спеціалістів, яким складно зрозуміти творчу складову своєї професії та продукувати її задля зростання та поставлених задач.

Тому метою роботи є визначення методів щодо розвитку творчих компетентностей у людей із технічним складом розуму.

Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати **дослідницькі завдання:**

1. Характеристика осіб із технічним складом розуму. Навести ключові аспекти.

2. Означення методів по розвитку творчих компетентностей у здобувачів спеціальності дизайн.

3. Розвиток творчих компетентностей у людей із технічним складом розуму.

Основні результати дослідження. На початку дослідження звернемо увагу на визначення хто такі особи із технічним складом розуму. Психологи виділяють два типи людського мислення. До першої групи входять люди з гуманітарним складом розуму, а у другу з математичним. У другому випадку люди мислять технічно, розглядаючи конкретні предмети в просторі та часі. Такі особи виконують завдання поетапно, зважаючи на встановлені правила. Людям з аналітичним мисленням не складно даються точні науки, алгебра та арифметика. Відмінними рисами аналітичний склад розуму є: незалежність, здібності до аналізу, непохитність характеру, впертість при спілкуванні з оточуючими, байдужість до критики.

Після визначення особливостей та характеристик осіб із технічним складом розуму, потрібно дізнатися які існують методи для розвитку творчих характеристик осіб з аналітичним складом розуму. Основними методами розвитку творчої діяльності вважається спостереження, анкетування та тестування. Одним із перших методів у психології творчості, якщо розглядати її розвиток у хронологічній послідовності, було самоспостереження. З часом та набуттям досвіду дослідники стали використовувати експериментальні методи, хоча застосовувати їх, як і раніше, складно, тому що будь-який творчий процес унікальний, його важко точно відтворити під час повторного дослідження. Варто зауважити, що для дослідження творчості використовуються практично всі емпіричні методи. Розглянемо також методи, які допоможуть оволодіти творчими компетентностями здобувачам спеціальності дизайн. Першим розглянемо пояснювально-ілюстративний метод. Завдяки цьому методу майбутні дизайнери одержують знання на лекції, через екранний посібник у «готовому» виді, вони сприймають і осмислюють факти, й залишаються в рамках репродуктивного мислення. Наступним методом є репродукція – відтворення, тобто застосування вивченого на основі зразка або правила. Потребує розгляду метод проблемного викладу, який формулює пізнавальне завдання на основі різних джерел і засобів. Готову інформацію, завдяки цьому методу, усвідомлюють та запам'ятовують але й стежать за логікою доказів, за рухом думки опонента. Дієвим також є евристичний метод, він полягає в організації активного пошуку рішення висунутого у навчанні, метод дозволяє активізувати мислення. На завершення розглянемо дослідницький метод,

основним завданням якого вважається аналіз матеріалу, постановки проблем і завдань. Завдання, які виконуються з використанням дослідницького методу, повинні містити в собі всі елементи самостійного дослідницького процесу: постановку завдання, обґрунтування, припущення, пошук відповідних джерел необхідної інформації, процес рішення завдання.

Підсумовуючи вище дослідженню інформацію та спираючись на фактичні показники оволодіння творчими компетентностями у людей із технічним складом розуму, виокремимо дієвий метод для розвитку творчих компетентностей. Показовим методом є метод майстер класу за допомогою якого відбувається передача фахівцем свого професійного досвіду студентам шляхом прямої послідовності дій та прийомів певної дизайн-діяльності. Майбутні дизайнери шляхом відпрацювання технології досягали вирішення поставленої перед ними проблеми. При цьому студенти не тільки отримували нові знання та навички, а й можливість відчувати рефлексію від наочної демонстрації, рівня розвитку своїх творчих здібностей.

Висновки. Таким чином в підсумках проведеного дослідження на тему розвитку творчих компетентностей у людей із технічним складом розуму можемо визначити логічні висновки проведеного дослідження. Люди з технічним складом розуму розглядаючи конкретні предмети в просторі та часі. Такі особи виконують завдання поетапно, зважаючи на встановлені правила. Найкращим рішенням набуття компетентностей для таких осіб вважається, підбір та застосування під конкретну людину, спеціальних методів розвитку творчих умінь. У визначенні підходящих способів розвитку творчих компетентностей, допоміжним стане розуміння особливостей кожного методу та наявність ресурсу для їхнього тестування. Рекомендовано оволодіти одним з показових методів розвитку компетентностей шляхом відпрацювання технології вирішення поставленої перед особами з технічним складом розуму, творчої проблеми.

Отже, ґрунтуючись на зазначеній інформації можемо констатувати що тема розвитку творчих компетентностей у людей із технічним складом розуму потребує поглиблених досліджень особливо у підборі методів по розвитку творчих компетентностей у здобувачів спеціальності дизайн.

Список використаних джерел:

1. Ільїн Є. П. Психологія індивідуальних відмінностей / Є. П. Ільїн. – СПб. : Пітер, 2010. – 704 с.
2. Карпенко Н. А. Психологія творчості: навч. посібник / Н. А. Карпенко. – Львів : ЛьвДУВС, 2016. – 156 с.
3. Борисов В. В. Конспект лекцій з методики викладання дизайну / В. В. Борисов, О. П. Поліщук. – Старобільськ : ДЗ «ЛНУ ім. Тараса Шевченка», 2021. – 98 с.
4. Косяк В. Р. Розвиток творчих художніх здібностей майбутніх дизайнерів у процесі професійної підготовки: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04 / Косяк В. Р. – Запоріжжя, 2019. – 311 с.

РЯБЦЕВА О. О.

*студентка спеціальності 035 «Філологія»
наук. керівник: Поліна Г.В., к.філол.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

ВІЗИТ БАЙДЕНА ДО КИЄВА

20 лютого Президент США Джо Байден прибув до Києва та зустрівся з Президентом України Володимиром Зеленським. По візит Президент США попередньо оголошено не було. Те, що президент США перебуває у Києві, офіційно підтвердив у Telegram Зеленський, опублікувавши спільне фото з Байденем.

Відомо, що Президент України зустрів високого гостя на ґанку Маріїнського палацу. Кадри з очільником Сполучених Штатів Америки на Михайлівській площі в Києві вмиль заповнили соціальні мережі. Також під звуки повітряної тривоги президент США вшанував пам'ять загиблих захисників України.

Володимир Зеленський зазначив, що візит Джо Байдена є надзвичайно важливим сигналом підтримки для України та українців. "Дуже вам дякую, пане президенте. Це значущий момент підтримки для України", – сказав він.

Ризикований візит Байдена до української столиці, яка перебуває під загрозою ракетних обстрілів, свідчить про постійну прихильність США, найбільшого фінансового та військового спонсора зусиль України, спрямованих на відсіч російським загарбникам на її території.

Зеленський зазначив, що говоритиме з Байденем про ситуацію на фронті, а також про український народ. Також президент подякував Байдену за візит до Києва та підтримку України, наголосивши, що ця поїздка є надзвичайно важливим сигналом підтримки для України та українців. У свою чергу, Байден розповів про намір обговорити, як Сполучені Штати та союзники можуть найефективніше допомогти Україні в боротьбі за свободу та незалежність. Він також переказав вітання від членів Конгресу. За словами Джозефа Байдена, на них справив сильне враження нещодавній виступ Володимира Зеленського у Конгресі.

Керівник Офісу президента Андрій Єрмак назвав візит Байдена "стратегічним". **Пряма мова Єрмака:** "Повірте, візит Джо Байдена – стратегічний. Вирішуються чимало питань і будуть пришвидшені ті, які підвисли. Наша спільна мета – перемога України над Росією і триумф українських воїнів та західної зброї".

The New York Times повідомило, що Байден прибув до Києва потягом. Візит до Києва проходив таємно з міркувань безпеки.

Джо Байден залишив українську столицю після переговорів із Володимиром Зеленським.

Крім того, в день приїзду Байдена до Києва інтернет-користувачі одразу почали постити свої мемороби й виклали порцію свіжих фотожаб про приїзд

Байдена до столиці України. Хтось фотошопить його на тлі кав'ярні, комусь до вподоби бачити Джо на тлі легендарної "Київської перепічки" або ж АТБ.

САДОВНИК О. В.

*студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»,
наук. керівник: Шестакова Т.В., к.пед.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

АДАПТАЦІЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ ДО НАВЧАННЯ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Актуальність теми дослідження. У зв'язку із воєнними діями, які охопили територію всієї України, українська освіта зазнала багатьох перетворень. Діти навчаються в перервах між повітряними тривогами, отримують стрес знаходячись в бомбосховищах, не мають змоги спілкуватись з однолітками на онлайн навчанні. Ті українські школярі, що виїхали за кордон, поєднують онлайн навчання в українських школах, та очне навчання в іноземних школах.

Згідно статистичних даних Міністерства освіти України, війна Росії проти України змусила виїхати за кордони України, понад 1,5млн. дітей [1]. Приблизно 516 тисяч [2] українських дітей розпочали навчання за кордоном через війну, не маючи змоги вчитися у рідній країні. Щодня руйнуються школи, садочки, заклади освіти, діти не мають можливості вчитися в рідних містах.

Виходячи із вище наведеного, актуальність теми полягає в оцінюванні психологічного стану дітей під час війни. А також як педагогам організувати ефективний освітній процес в умовах війни та адаптацію учнів. Тому **метою** роботи визначаємо дослідження потрібних умов адаптації дітей молодшого шкільного віку до навчання в умовах воєнного стану.

Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати дослідницькі завдання:

1. Визначити особливості адаптації до навчання дітей молодшого шкільного віку в умовах війни.
2. Проаналізувати труднощі, з якими стикаються під час адаптування та навчання в умовах воєнного стану.
3. Дослідити досвід адаптації дітей із внутрішньо переміщених родин у шкільне життя.

Основні результати дослідження.

«Школа має стати місцем, де виховується здорове та компетентне покоління...» Олена Зеленська [3, с. 3].

Навчальна діяльність дітей в умовах воєнного стану в Україні, зазнала дуже багатьох змін. Діти, викладачі, батьки стикнулися з цілим рядом проблем, пов'язаних з адаптацією. Це і нова, незнайома обстановка, новий режим життя, незнайомі люди, відсутність деяких побутових умов, засвоєння нової інформації, перебування в укриттях під час повітряної тривоги. Усі ці

фактори впливають на психічне здоров'я, на міжособистісні відносини, спілкування з однолітками, проблеми з самооцінкою.

Основоположним елементом процесу формування особистості дитини є адаптація, для якої необхідні нормальні умови щоб дитина не підпадала під шкідливий вплив середовища. Саме в молодшому віці дуже швидко розвивається самосвідомість, формується самооцінка, будується специфіка спілкування з однолітками і дорослими.

У молодших школярів процес адаптації відбувається на таких рівнях: біологічний – адаптування до іншого режиму життя і навчання; психологічний – засвоєння нової системи вимог навчальної діяльності; соціальний – вступ до нового учнівського колективу.

Щоб адаптація до навчання була ефективною, треба сформувати освітній процес на принципах патріотизму, гуманізму, взаємодопомоги. Патріотизм допомагає виховувати культурні цінності, звичаї народу, традиції, ціннісне ставлення особистості до народу. Гуманізм потрібен для того, щоб виховувати повагу до людини, її творчих можливостей.

Можна описати декілька груп дітей, які знаходяться в зовсім різних ситуаціях. На всі ці групи дітей впливають певні зміни в процесі адаптації, та різні труднощі в їх адаптації до навчання.

Перша група – діти, які знаходяться на тимчасово окупованих територіях, або в зоні активних бойових дій. На цю групу дітей накладається відбиток жахів війни, окупація. Ці діти мають труднощі з тим, що вони не можуть навчатися, бо не мають змоги підключитися до онлайн навчання.

Друга група дітей, які переїхали в більш спокійні регіони України, але чують повітряні тривоги та ходять до бомбосховища. Труднощі в адаптації цих дітей такі: напружений емоційний стан батьків, втрата друзів, відсутність комфортних умов життя, досвід пережитих подій війни.

Третя група дітей – ті, які виїхали за кордон, стикаються з труднощами нового середовища, новою мовою, з нестабільним емоційним станом батьків, з пошуком нових друзів для спілкування.

Четверта група дітей - які знаходяться на території України у віддаленій зоні бойових дій. На навчання цих дітей впливають повітряні тривоги, зміна звичного розкладу життя.

Труднощів в адаптації дітей до навчання в умовах воєнного стану достатньо багато, і вони накладають свій відбиток на весь навчальний процес.

Дорослій людині дуже складно пристосуватися до умов, які диктує нам війна. Дитині ще складніше, бо війна забрала в дітей домівки, друзів, звичний устрій життя. Діти звикли довіряти своє життя дорослим людям, тому потребують щирої участі та допомоги, тактової підтримки.

Становлення дитячої особистості відбувається під час гри і саме гра допомагає формувати в майбутньому моральний образ особистості. В повсякденному житті дітям подобається грати, отже доцільно використовувати ігрові методи під час навчання. Для дітей, які були в зоні

бойових дій, гра є тим засобом, через який вони можуть виразити, усвідомити пережиті емоції, відобразити те, що їх бентежить.

Для того, щоб діти відчули себе «не чужими» у новій громаді, школа може організувати:

- ознайомлювальні екскурсії з навчальним закладом чи громадою;
- поступове неформальне знайомство з класом, шкільним життям усієї школи;
- позаурочні шкільні заходи, направлені на знаходження і реалізацію захоплень дітей. Це можуть бути творчі гуртки, спортивні секції;
- можна також проводити психологічні консультації, за допомогою психолога;
- взаємодія з батьками задля залучення їх до вирішення проблем дітей в навчанні. Активна участь батьків в навчанні дітей допомагає вирішувати проблеми навчання, а також і самих дітей.

Педагогам, вчителям початкової школи варто проводити ранкові мотиваційні зустрічі, а також психологічні хвилини для своїх вихованців. Такі форми зустрічей допомагають дітям висказувати свої думки, тривоги, ділитись емоціями.

На протязі всього навчального року вчителі мають приділити багато уваги адаптації дітей, які перемістилися через війну в інші населені пункти. Такі діти не відвідували школу досить тривалий час і процес адаптації буде складним для всіх – і дітей і дорослих.

Висновки. Отже, на основі проведеного дослідження, можна дійти висновку, що адаптація дітей молодшого шкільного віку є складним і довгим процесом. Дуже важливо в закладах початкового навчання використовувати ігрові методи. Також важливу роль для навчання в умовах війни, відіграє співпраця, взаємодія педагогів з батьками, а також з самими учнями. Особливої уваги під час адаптації треба надавати дітям, які в наслідок бойових дій стали внутрішньо переміщеними особами. Ці діти мають труднощі в навчанні не тільки від стресу, який спричиняє війна, а ще й через виникнення нових соціальних проблем. В закладах освіти потрібно організувати заходи з нагоди знайомства з традиціями, культурою, історією населених пунктів або держави. Адаптація складний процес, який вимагає всебічної допомоги як від вчителів, так і від батьків.

Список використаних джерел:

1. Касіян В. Понад 1,5 млн дітей виїхали з України від початку війни, – ЮНІСЕФ [Електронний ресурс] / В. Касіян // LB.ua. – 2022. – Режим доступу до ресурсу: https://lb.ua/society/2022/03/19/510260_ponad_15 mln_ditey_viihali_z_ukraini.html.

2. Українські школярі за кордоном: як пройшов перший семестр [Електронний ресурс] // День за днем. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://denzadnem.com.ua/aktualno/133643>

3. Шкарлет С. М. Освіта України в умовах воєнного стану. Інноваційна та проектна діяльність / С. М. Шкарлет. – Київ: Міністерство освіти і науки України, 2022. – 140 с. – (Видавничий дім «Букрек»), с. 3.

4. Фроленкова Н. О. Адаптація дітей дошкільного та молодшого шкільного віку до навчання в умовах воєнного стану / Н. О. Фроленкова, І. О. Купіна. // Журнал «Перспективи та інновації науки» (Серія «Педагогіка», Серія «Психологія», Серія «Медицина»). – 2022. – №7(12). – С. 471–482.

5. Аносова А. Інтеграція та адаптація дітей у шкільному колективі [Електронний ресурс] / А. Аносова // Про.світ – Режим доступу до ресурсу: <http://prosvitcenter.org/page30045640.html>.

6. Гнатюк О. В. Адаптаційні розлади в учнів молодшого шкільного віку в умовах воєнного стану [Електронний ресурс] / О. В. Гнатюк // Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України – Режим доступу до ресурсу: <https://lib.iitta.gov.ua/733034/1/%D0%A2%D0%B5%D0%BA%D1%81%D1%82.pdf>.

7. Трішичева А. Перший раз у перший клас... у воєнний час. Про адаптацію першокласників до школи в умовах сьогодення [Електронний ресурс] / А. Трішичева // Освіта нова. – 2023. – Режим доступу до ресурсу: <https://osvitanova.com.ua/posts/5896-pershyy-raz-u-pershyy-klas%E2%80%A6-u-voiennyi-chas-pro-adaptatsiiu-pershoklasnykiv-do-shkoly-v-umovakh-sohodennia>.

САЗОНОВ А. В.

*студент спеціальності «Економічна кібернетика»
наук. керівник: Штанько Л.О., к.екон.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

СЕРІАЛИ ЯК МИСТЕЦТВО

За останні десятиліття телевізійна індустрія пройшла значні зміни. Тепер більшість глядачів не дивляться телевізор з розкладом програм, а використовують онлайн-стрімінгові платформи, щоб дивитися серіали та інші відео. З появою таких серіалів, як "Dexter", "The Big Bang Theory" та "Supernatural", телебачення стало більше схоже на мистецтво, ніж на просту розважальну програму.

Мета дослідження: проаналізувати три популярні телевізійні серіали останніх десятиліть - "Dexter", "The Big Bang Theory" та "Supernatural" - та визначити, чому вони вважаються мистецтвом та як вони вплинули на телевізійну індустрію.

Задачі дослідження:

1. Проаналізувати основні елементи кожного з трьох серіалів, такі як сюжет, персонажі, стиль, тематика тощо.
2. Визначити, що робить ці серіали мистецтвом та як вони вплинули на сприйняття телебачення глядачами.

3. Проаналізувати, як ці серіали змінили телевізійну індустрію, її формат та підхід до створення контенту.

Одним із найбільш популярних серіалів останніх десятиліть є "Dexter". Ця серія розповідає історію Декстера Моргана, фахівця з крові, який працює в поліції Маямі, але водночас є серійним вбивцею. "Dexter" став відомий своїми складними персонажами, жорстокими сценами та незвичайним підходом до розповіді історії. Серіал дозволив глядачам зануритися в глибоку психологію головного героя та його внутрішній світ.

Іншим популярним серіалом є "The Big Bang Theory". Цей комедійний серіал розповідає про життя двох науковців-фізиків, які живуть поруч зі своїм другом-інженером та дівчиною-актрисою. "The Big Bang Theory" відомий своїми гумористичними вставками та піднесенням культурних та наукових тем, що притаманні для інтелектуальної публіки.

"Supernatural" - це драматичний серіал про двох братів-мисливців на демонів, вампірів та інших монстрів, що трапляються їм на шляху. Цей серіал відомий своєю харизматичною головною парою та глибокими персонажами. Він також відрізняється від інших серіалів тим, що містить безліч посилань на різноманітну літературу, міфологію та народні перекази.

Ці три серіали - "Dexter", "The Big Bang Theory" та "Supernatural" - показують різні стилі та жанри, які можуть бути втілені у сучасних серіалах. Кожен з них має свої сильні сторони та відмінності від інших, але всі вони належать до жанру мистецтва. Серіали, які з'явилися в останні роки, стали важливими культурними явищами, що змінюють спосіб, яким ми сприймаємо телебачення та взаємодіємо з ним.

Телевізійні серіали можуть стати мистецтвом, коли вони мають важливе значення для глядачів. Вони дозволяють нам зануритися в інші світи та культури, розуміти глибші значення та ідеї, а також викликати емоційну реакцію. Серіали також можуть відобразити важливі соціальні теми та відкрити обговорення проблем, які зазвичай не висвітлюються в розважальних програмах. В результаті, вони можуть мати вплив на культуру та суспільство.

У світі, де телебачення втрачає свою популярність через зростання онлайн-стрімінгових платформ, серіали залишаються важливим культурним явищем, яке продовжує розвиватися та змінювати світ. Однак, незважаючи на їхнє важливе значення та вплив, вони все ще часто недооцінюються та не отримують визнання, яке заслуговують.

Висновки:

"Dexter", "The Big Bang Theory" та "Supernatural" - це телевізійні серіали, які змінили підхід до створення та сприйняття телевізійного контенту.

Кожен з цих серіалів відрізняється своїм стилем, тематикою та персонажами, але всі вони мають спільну рису - глибоке вивчення психології персонажів та незвичайний підхід до розповіді історії.

Ці серіали відкрили нові можливості для телевізійної індустрії, зокрема, у створенні контенту, який би задовольняв потреби більш вимогливої аудиторії.

Список використаних джерел:

1. "Dexter" (TV Series 2006–2021) [Electronic resource] // IMDb. – Mode of access: <https://www.imdb.com/title/tt0773262/> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.
2. "The Big Bang Theory" (TV Series 2007–2019) [Electronic resource] // IMDb. – Mode of access: <https://www.imdb.com/title/tt0898266/> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.
3. Goodman T. 'Dexter,' 'Supernatural' and the Rise of the Procedural With Soul [Electronic resource] / Tim Goodman // The Hollywood Reporter. – 2012. – Mode of access: <https://www.hollywoodreporter.com/tv/tv-reviews/veep-review-hbo-311573/> (date of access: 02.04.2023). – Title from screen.
4. The Cultural Significance of "The Big Bang Theory" [Electronic resource] // Hordes of Words. – 2019. – Mode of access: <https://hordesofwords.com/en/cultural-significance-of-the-big-bang-theory/> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.

СЕРЕДА В. О.

*студентка 4 курсу спеціальності «Журналістика»
наук. керівник: Кушнір Г.О. к.н.соц.к.,
Український гуманітарний інститут*

ВИСВІТЛЕННЯ РОСІЙСЬКОГО ВТОРГНЕННЯ 2022-23 НОРВЕЗЬКИМ ВИДАННЯМ NRK

Актуальність дослідження висвітлення цього аспекту залишається злободенною, адже в Україні і Норвегії є багато перспектив зміцнення відносин, тому важливим є знати, як норвезькі ЗМІ висвітлюють актуальні події в Україні, а саме війну 2022-2023 розв'язану російською федерацією. Розуміння цього питання може зіграти велику роль у вибудовуванні українськими політиками працюючих стратегій комунікацій з країною-партнером, а також зможе позитивно вплинути на роботу українських журналістів.

Метою дослідження є визначення особливостей рівню та якості висвітлення норвезькими журналістами повномасштабної війни в Україні 2022-23, яку розв'язала російська федерація в норвезьких онлайн-виданнях на прикладі видання «NRK».

Огляд джерел. Висвітлення функціонування та устрою, поодиноких випадків та явищ норвезької журналістики висвітлюється українськими дослідниками та оглядовцями за наступними напрямками:

1. Інноваційні методи та явища в журналістиці на прикладі іноземних медіа, зокрема Норвегії; [1]

2. Терористичні акти у Норвегії та особливості їх висвітлювання українськими ЗМІ; [2]

3. Огляд динаміки відносин України та Королівства Норвегія;

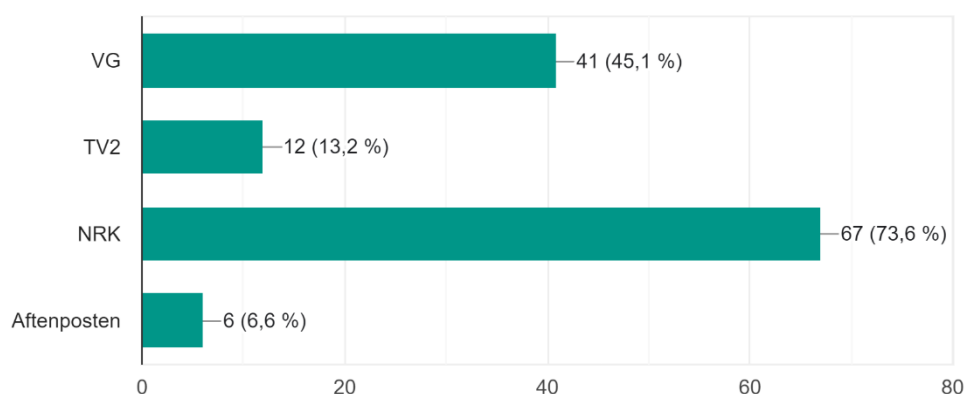
Не дивлячись на обмежену кількість українських наукових праць, що присвячені норвезькій журналістиці, наукова стаття Олени Брайчевської, Ірини Слюсарської та Олександра Цвектова «Динаміка відносин між Україною та Королівством Норвегія в умовах агресії російської федерації проти України» піднімає питання, що є тотожними до теми і проблематики даних тез [3].

Актуальність даної статті обумовлюється авторами тим, що в умовах формування світовою політикою систему мультиполярних міжнародних відносин, деякі країни вже не зможуть функціонувати без підтримки інших держав, що має негативні та позитивні наслідки. В умовах такої тенденції, незважаючи на географічну відстань і несхожий політичний та культурний устрій, в Україні та Норвегії є багато схожих викликів, що пов'язані з питанням безпеки та геополітики. Одним з них є зовнішньополітичне питання, а саме – спільний кордон з російською федерацією, яка неодноразово суттєво впливала на продуктивність реалізації цими двома країнами національних інтересів. У висновку до свого дослідження автори розглядають досягнення у відносинах між Україною та Норвегією, виокремлюючи той факт, що найсильнішим поштовхом до цього стала саме революція гідності 2013 року. Переглянувши дані наукові матеріали, з'являється підстава зробити висновок: на актуальний момент в україномовному науковому просторі немає досліджень, які стосуються саме специфіки роботи норвезьких медіа під час повномасштабного російського вторгнення в Україну 2022-2023.

Результати дослідження. Для аналізу роботи норвезьких журналістів у призмі висвітлення повномасштабної війни в Україні 2022-23 було вибрано норвезьке видання «NRK». Вибір саме цього видання є результатом проведеного опитування серед норвезької аудиторії.

What do you read?

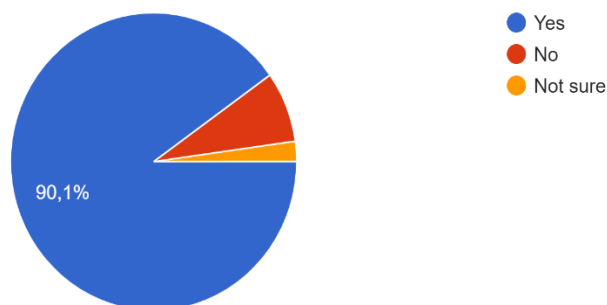
91 ответ

Також для більш глибокого розуміння зацікавленості норвежців актуальними подіями в Україні опитувальним були запропоновані питання щодо їхньої зацікавленості в новинах щодо війни в Україні. Ці аспекти є важливими для розуміння актуальності та попиту на норвезькі журналістські матеріали.

Do you read/watch news about Ukraine in general?

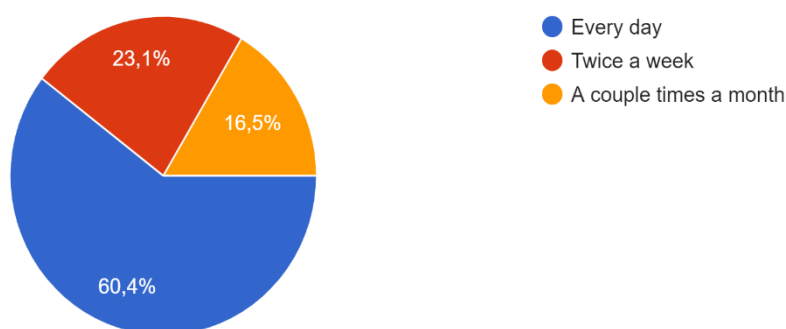
91 ответ

Питання стосувалися як більш загального спостереження норвежців за подіями в Україні, так і більш локального.

How often do you read news about Ukraine?

91 ответ

Проаналізувавши відповіді останніх трьох питань можна прийти до висновку, що норвезька аудиторія посилено цікавиться війною в Україні та, як було з'ясовано в останньому запитанні, кожного дня читає новини про актуальну ситуацію, що пов'язана з війною в Україні.

Щодо аналізу самого видання «NRK». Згідно з даними NRK, в період з квітня по листопад 2022 року, кількість новин, присвячених українському конфлікту, зросла на 80%. Крім того, збільшилась кількість ексклюзивних репортажів та інтерв'ю з українськими політиками та експертами. Деякі експерти зазначають, що NRK зосередився на деталізації війни та висвітленні важливих гуманітарних проблем, таких як біженці, гуманітарна допомога та порушення прав людини. А в останній час відзначається також збільшення кількості матеріалів, що присвячені життю та долі цивільних населення в зоні конфлікту, а також роботі міжнародних гуманітарних організацій [4].

У загальному, можна сказати, що NRK продовжує виконувати свою функцію незалежного та об'єктивного джерела новин та аналітики, проте з підвищеним акцентом на події в Україні та дії Росії [4].

Висновки. Під час повномасштабної війни в Україні 2022-2023 рр. спостерігається загострення розповсюдження фейків та ще більшої активізації пропаганди росії та її партнерів. Саме у такі періоди історії особливо важливою є наявність за кордоном правдивих джерел інформації та цілих відділів фактчекінгу, які керуються міжнародними принципами журналістики та зацікавлені донести до широкої аудиторії релевантну, не забарвлену фейками інформацію.

Саме таким партнером не тільки у військово-стратегічних, але і в політичних, демократичних і медіа питаннях для України є Королівство Норвегія. Дотримуючись міжнародно визнаних журналістських стандартів, норвезькі колеги висвітлюють події, що відбуваються в Україні на даний момент і тим самим викривають пропагандистські схеми росії та її партнерів. На прикладі норвезького видання «NRK» було доведено, що норвезькі журналісти мають на меті донести до своїх читачів правдиву перевірену інформацію про воєнні та політичні події в Україні, тим самим формуючи у свого населення невикривлене уявлення про події, що змінюють світовий устрій [4].

Список використаних джерел:

1. Бондаренко С. Блогінг як явище новітньої журналістики (відповідність професійним стандартам комунікації) : Кваліфікац. (магіст.) робота / Сергій Бондаренко. – Вінниця : [б. в.], 2021. – 87 с.
2. Паславський І. І. Терористичні акти у Норвегії та особливості їх медійного висвітлення / Ігор Іванович Паславський // Вісник Львівського університету. Серія : Журналістика. – 2015. – № 40. – С. 258–270.
3. Слюсаренко І. Динаміка відносин між Україною та Королівством Норвегія в умовах агресії російської федерації проти України / Ірина Слюсаренко, Олена Брайчевська, Олександр Цветков // Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії. – 2021. – № 3 (11). – С. 182–200.
4. Statistics of work [Electronic resource] // NRK. – 2023. – Mode of access: <https://www.nrk.no/ytring/> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.

СКРИПКО О. П.

студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»

наук. керівник: Шестакова Т. В.

к. психол. н., доц.

Український гуманітарний інститут

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СИСТЕМИ ОСВІТИ ТА РІВНЯ ЗНАНЬ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ В НІМЕЧЧИНІ ТА УКРАЇНИ

Анотація. Дослідження системи освіти та рівня знань учнів початкових класів в Німеччині та України сфокусовано на порівняльному аналізі освіти двох країн. У дослідженні розглядається історія системи освіти в Німеччині та Україні. Було розглянуто характеристики освіти учнів початкових класів, структуру, в чому їх відмінності. Та зроблено порівняльний аналіз двох систем освіти. Отже, дослідження підтверджує, що дана тема є актуальною, оскільки висвітлює різницю в системі освіти та рівня знань учнів початкових класів в Німеччині та Україні.

Ключові слова: системи освіти, рівень знань, початкові класи, Німеччина та Україна.

Актуальністю дослідження: З 2018-2019 навчального року в Україні було запроваджено Міністерством освіти та науки реформу “Нова українська школа”. Це було зроблено для різнобічного розвитку учнів, готовності в подальшому приймати особисті рішення, бути конкурентоспроможними та набування життєвих компетентностей. В Німеччині така ж ціль була поставлена в 90-х роках. Україна в плані освіти бере приклад з Німеччини, так як вона має високоефективну систему освіти. Наразі, через воєнний конфлікт між Україною та РФ, багато людей вимушені були покинути свою країну, з них, понад 500 тисяч українських дітей. Країни які приймали біженців дали змогу навчатись і отримати освіту. Німеччина не залишилась в стороні і створила декілька варіантів навчання українським біженцям. Вони можуть навчатись в німецьких класах з додатковими уроками німецької мови та інтеграційних класах, де учні спочатку вивчають лише німецьку мову протягом 1-2 років, а потім переходять в звичайні класи. Та багато в кого в кого з батьків стає питання в різниці освіти між країнами. Чи мало українських дітей, незважаючи на навчання в німецьких школах, продовжують навчатись дистанційно в Україні. Тому **ціль даного дослідження полягає** в порівнянні систем освіти та рівня знань учнів початкових класів в Німеччині та України. Для досягнення мети необхідно виконати такі **завдання:** дізнатись історію освітніх систем Німеччини та України; охарактеризувати системи освіти та рівня знань в Німеччині та України; порівняти системи освіти та рівня знань в Німеччині та Україні.

В 19 ст. Німеччина значно зросла в народній початковій освіті, тепер навчання було народне, а не церковне. Тоді з'явилась реформа В. фон Гумбольдта, мета якої була розширення народної освіти і перехід народних шкіл на методику навчання Песталоція, а також відкриття закладів, де готували народних вчителів. Тоді почала існувати обов'язкова початкова освіта. Після цього почала значно швидко зростати кількість учнів. Після прийнятого закону в 1872 року, початкова школа перейшла під контроль держави. В 1920 року був прийнятий закон про те, що усі діти, незалежно від соціального та економічного статусу батьків мали право отримувати однакову початкову освіту в одній школі. В 1930-х роках все змінилось і в школах почали скорочувати кількість учнів в першу чергу єврейських дітей. В період Другої Світової війни, головною темою в школах було піднесення Гітлера як

бога, після навчальних класів діти віком 10-14 років присягали на вірність диктатора. Після війни відновились школи, але вже з радикальними змінами в шкільній системі. Матюю було знищення шкільних структур з фашистськими поглядами. В 1969 році влада була наділена оптимізмом на зміну конституції. Після багатьох реформ Німеччина отримала чотирьохступневу освіту. В 90-х роках була звернена увага на здобуття життєвих компетентностей.

Тепер щодо освіти в Україні. Після реформ народної освіти в 1864 року, в Україні усі початкові школи оголосили загальноосвітніми. Наприкінці 19 століття зростає кількість початкових шкіл на Східній частині країни, але через важкі матеріальні умови багато дітей залишались поза школою. Не зважаючи на реформи і зміни, в подальшому в “загальнодоступних” школах малоїмущі не могли навчатись. На початку 20 ст. Багато шкіл перетворились на трудові. З 1920 року за постановою усі школи, в тому числі і початкова передані до Наркомосу. Також трьохрічні та чотирьохрічні початкові школи перетворюються на семирічні. Через неврожай і голод кількість шкіл стала значно зменшуватись. Не було фінансування державних шкіл, тому з'являються приватні нелегалізовані приватні школи. Багато учнів навчались в школах лише 1-2 роки.

Після закінчення кризи загальноосвітні школи почали зростати. В 1930 р. вийшов закон про обов'язкову початкову освіту. В основному викладали гуманітарні предмети і був великий контроль над вчителями, особливо стосувалось викладання історії. В 1934 році була запроваджена єдина структура. Кількість учнів зростає до 80%. Пізніше в школах вивчалась обов'язково російська мова. В період Другої Світової війни з освітою було дуже складно, учні навчались в бомбосховищах. Багато уваги приділялось вихованню патріотизму. Школи були зруйновані, або зайняті під штаби. В післявоєнний період освіта почала відновлюватись, було створено дитячі заклади для дітей сиріт. Вже в перший рік незалежності України прийнято закон про освіту. Протягом декількох років катастрофічно бракує вчителів, а видавництва не встигають з друкуванням підручників. Через борги зарплати вчителям запізнюються, дітей погано годують. З 2000 року змінюється система оцінювання з 5-бальної на 12- бальну. З 2002 року запроваджується 12-річне навчання. З 2005 року навчання в Україні базується за Болонською системою освіти. Вже в 2010 році повертається 11-річна система освіти. А вже через 7 років в 2017 остаточно все змінюється, відновлюється 12-річна система, змінюється закон “Про освіту”, запроваджується Нова українська школа. Цей новий Державний стандарт освіти починає діяти 2018-2019 році. В 2020 році як в Україні, так і в Німеччині через пандемію вводять дистанційне навчання. Пізніше розпочалось змішане навчання. Вже з 24 лютого 2024 року після вторгнення РФ на територію України навчання припинилось, багато дітей виїхало за кордон, деякі перебували чи перебувають на окупованих територіях, але зголом навчання потроху відновлюється в звільнених містах та Західній частині країни. В Україні наразі діє Німецька система освіти.

Навчання в Німеччині є обов'язковим та безкоштовним. В початкову школу діти йдуть з 6 років, та навчаються 4 роки, але в Берліні 6 років. В початкових класах не виставляють оцінок. В подальшому оцінки йдуть від 1-відмінно і до 6-незадовільно. 1-2 класи навчаються разом, але кожен учень по деяким предметам, таким як математика, проходять теми п за рівнем своїх знань. Кожен має особистий друкований зошит де майже самостійно вивчають тему за темою. В класах є навушники для концентрації уваги. Освіта спрямована на індивідуальні можливості та здібності учнів. Багато уваги приділяється відпочинку, перерви по 25 хвилин, але уроки проходять парами, тобто 2 уроки підряд без перерви. Навчання починається о 7:55 і закінчується в 12:30, рідше в 13:15. В початковій школі вивчають математика, німецька мова, малювання, релігія, краєзнавство, фізичне виховання та плавання, англійська мова та музика. Початок навчання починається в кожній землі порізно, в Нижній Саксонії з 17 серпня, в Саар 1 вересня і тд. Канікули також датуються по різному, осінні, зимові та весінні канукули тривають по 2 тижні, літні--1 місяць.

В Україні навчання також є обов'язковим та безкоштовним, окрім приватних закладів. Учні навчають самостійності, особистої думки та використовувати знання в діяльності. Діти йдуть до школи в 6-7 років та навчаються 4 роки. Оцінюють учнів вербально, в подальшому 12-бальна система. Вчитель пояснює тему, а вже потім учні закріплюють знання самостійними роботами. Автора підручника та друковані зошити до них вибирає вчитель. Навчальний день в 1-му класі починається в 9:00 та закінчується 12:40, перерви по 10-15 хвилин, а сам урок триває 35 хвлин. З другого класу уроки вже тривають по 40 хв, починаються о 9:00 та закінчується 13:05. В 3-4 класах вже не 5, а 6 уроків і починаються в 8:10. Вивчають початківці математику, українську мову та читання, я досліджую світ, інформатику, англійську мову, мистецтво, фізичне виховання та технології. Навчальний рік починається 1 вересня та закінчується 25 травня, осінні та весінні канікули тривають 1 тиждень, зимові-- 2 тижні, а літні 3 місяці. За рейтингом якості знань Німеччина посіла 20-те місце, Україна ж-- 39 місце в світі.

Система знань в Україні та Німеччині наразі все менш відрізняються в порівнянні з минулими роками. Україна все більш просовується ближче до Європи. Нові проєкти дозволяють підніматись вище в системі освіти й покращувати навчання в Україні. В Україні та Німеччині є спільна мета-- це набування життєвих компетентностей, різнобічний розвиток, в подальшому приймання учнями особистих рішень та бути конкурентно спроможними. Незважаючи на рейтингові данні, за опитуванням, вихователі в початковій школі казали про українських дітей-біженців: "Українські діти на багато розумніші за наших місцевих, більш самостійні та уважні. Швидше сприймають нову інформацію. Якби вони знали німецьку мову, перестрибнули б через клас. Українцям іноді навіть нудно на уроках". Отже, ми можемо дійшли до висновку що, пройшовши через реформи, занепади та

труднощі, початкова освіта в Україні виходить на нові рівні, оновлюючи свою програму рівняючись на Німеччину.

Список використаних джерел:

1. Geschichte des Bildungssystems: Eine Einführung [Electronic resource] // Bundeszentrale für politische Bildung. – 2018. – Mode of access: <https://www.bpb.de/themen/bildung/dossier-bildung/282588/geschichte-des-bildungssystems-eine-einfuehrung/> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.

2. Köhler C. Der Weimarer Grundschulkompromiss: Entstehung und Umsetzung [Electronic resource] / Claudia Köhler. – 2000. – Mode of access: <https://www.grin.com/document/10898> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.

3. Edelstein B. Schulgeschichte nach 1945: Von der Nachkriegszeit bis zur Gegenwart [Electronic resource] / Benjamin Edelstein, Hermann Veith // Bundeszentrale für politische Bildung. – 2017. – Mode of access: <https://www.bpb.de/themen/bildung/dossier-bildung/229702/schulgeschichte-nach-1945-von-der-nachkriegszeit-bis-zur-gegenwart/> (date of access: 01.04.2023). – Title from screen.

4. Розвиток освіти в Німеччині в ХХ столітті [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://stud.com.ua/130897/pedagogika/rozvitok_osviti_nimechchini_st_olitti (дата звернення: 02.04.2023). – Назва з екрана.

5. Развитие образования в Германии конца XVIII – ХХ вв [Електронний ресурс] // Педагогика. – Режим доступу: <https://portal-slovo.ru/pedagogy/41986.php> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

СЛОБОДЯНЮК В. М.

*студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»
наук. керівник Кондратюк О. М. доц.
НПУ імені М. П. Драгоманова
Український гуманітарний інститут*

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ У НАВЧАННІ МАТЕМАТИКИ УЧНІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ

Актуальність дослідження. Серйозні зміни в українській системі освіти вимагають вдосконалення педагогічних методів навчання школярів. Така трансформація неможлива без використання на заняттях інтерактивних технологій, заснованих на діалозі, моделюванні ситуацій, вільному обміні думками та заохоченні успіху, які здатні активізувати пізнавальну діяльність учнів і підвищити загальний рівень засвоєння знань.

Тільки через активне навчання вони можуть досягти необхідного рівня, і тільки через самодіяльність вони можуть знайти своє місце в складному і багатогранному суспільстві.

Тому весь навчальний процес спрямований на розвиток інтересу учнів до навчання. Навчання математики, як однієї з провідних ланок освітнього процесу, має передбачати розвиток інтелектуальних сфер особистості учня, а саме пізнавального інтересу, вміння знаходити оптимальні рішення, аналітичного мислення, інтересу до дослідницької діяльності та логічного мислення. Дослідженням інтерактивного навчання займаються багато вітчизняних та зарубіжних науковців: О. Пошетун, С. Сисоева, Л. Бекірова, В. Химинець, Х. Реттер та ін. Головною характеристикою інтерактивного навчання є основний принцип методу: кожен учень є активним суб'єктом навчання. Використання інтерактивних технологій навчання на кожному уроці математики дозволяє вчителю додати в навчальний процес елементи пошуку, дослідження та порівняння різних фактів і явищ, що дозволяє учням більш чітко визначити власну точку зору.

Об'єкт дослідження: процес навчання математики у початковій школі.

Предметом дослідження є: педагогічні умови використання інтерактивних методів у навчанні математики учнів початкової школи.

Мета дослідження: теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити педагогічні умови використання інтерактивних методів у навчанні математики учнів початкової школи.

Гіпотеза: Ефективність формування математичної компетентності у молодших школярів підвищиться за реалізації ку навчанні математики таких педагогічних умов:

Мотивація молодших школярів до навчання;

Використання системи інтерактивних вправ;

Дотримання певної послідовності у методиці використання інтерактивних вправ.

Досягнення мети дослідження передбачає виконання таких **завдань:**

1. На основі аналізу психолого-педагогічної літератури розкрити основні поняття дослідження: «навчання математики молодших школярів», «інтерактивні методи навчання».

2. На основі методичної літератури розкрити особливості використання інтерактивних методів у навчанні математики учнів початкової школи.

3. Науково обґрунтувати і експериментально перевірити педагогічні умови використання інтерактивних методів у навчанні математики учнів початкової школи.

Для перевірки висунутої гіпотези та вирішення поставлених завдань будуть використовуватися такі **методи дослідження:** теоретичні (аналіз психолого-педагогічної літератури з метою розкриття основних понять дослідження; узагальнення теоретичної інформації для обґрунтування педагогічних умов використання інтерактивних методів на уроках математики в початковій школі); емпіричні (спостереження, бесіда, опитування, педагогічний експеримент, тестування); методи кількісної та якісної обробки результатів експерименту.

Теоретичне та практичне значення дослідження полягає у тому, що матеріали дослідження можуть використовуватись в подальшому студентами педагогічного факультету та вчителями початкових класів.

Експериментальна база дослідження. Основною базою проведення експериментального дослідження була філія спеціалізованої школи «Джерело мудрості» с. Парпурівці Вінницької області з поглибленим вивченням іноземних мов. У експерименті брали участь учні 4-тих класів (14 учнів) – експериментальний та контрольний клас

Структура кваліфікаційної роботи: робота складається зі вступу, двох розділів і підрозділів, висновків, списку використаних джерел та додатків.

Використання інтерактивних методів навчання молодших школярів у психолого-педагогічній літературі.

Інтерактивне навчання - це взаємодіюче навчання, при якому відсутня перевага одного спікера або однієї якоїсь думки над іншою.

Цілі інтерактивного навчання полягають у тому, щоб

-Сприяти участі всіх учнів у навчальному процесі.

-Дати можливість кожному учневі зрозуміти і узагальнити все те, що він або вона знає і думає.

-Виховувати життєві цінності;

-Створити умови для співпраці та взаємодії;

-Вправлятися в навичках спілкування;

-створення доброзичливого навчального середовища, де кожен учень відчуває себе успішним, інтелектуально компетентним, безпечним, унікальним і важливим.

Інтерактивне навчання включає в себе

-імітацію обставин чи завдань, які наближені до життєвих ситуацій

-творчий підхід до завдань

-спільне вирішення завдань та інше.

Існують різні види класифікацій інтерактивних методів навчання.

Найпоширенішою є класифікація дослідників О. Пометун та Л. Пироженко. Вони поділили інтерактивні методи навчання на чотири групи: методи навчання у співпраці, групові методи навчання, методи навчання ситуативного та методи, що передбачають вирішення дискусійних завдань.

До інтерактивних методів належать: «Мікрофон», «Мозковий штурм», «Займи позицію», «Ажурна пилка», «Дискусія», "Карусель"; "Мозаїка", "Проекти", "Прес", "Дерево рішень", "Шкала думок", «Акваріум».

Експериментальне дослідження ефективності впровадження інтерактивних технологій навчання для формування обчислювальних компетенцій в учнів початкової школи

Експеримент складався з трьох етапів:

1-й етап – констатувальний. Було проведено аналіз рівня засвоєння математичних навичок учнів четвертого класу в експериментальній та контрольній групах.

2 етап - формувальний. В експериментальній групі передбачалося впровадження розроблених педагогічних умов формування математичної компетентності учнів 4 класу із застосуванням інтерактивних засобів і прийомів навчання. Контрольна група працювала за звичайною для них системою навчання.

Третій етап - контрольний. Було проведено повторну діагностику рівня сформованості математичної компетентності учнів 4 класу в експериментальній та контрольній групах та проаналізовано отримані результати.

Висновки до розділу 2.

В процесі роботи, спрямованої на впровадження інтерактивних технологій у навчальний процес на уроках математики в 4 класі, більшість учнів продемонстрували підвищення рівня засвоєння математичних навичок та навчальних досягнень. Можна зробити висновок, що уроки математики з використанням інтерактивних методів та прийомів дуже цікаві для дітей і допомагають мотивувати учнів до навчання, згуртовують однокласників, формують відповідальність за себе і свою команду та підвищують в учнів рівень математичної компетенції.

Список використаних джерел:

1. Державна національна програма «Освіта (Україна XXI століття)» [Електронний ресурс] // Репозитарій Львівського державного університету фізичної культури. – Режим доступу: <https://repository.ldufk.edu.ua/handle/34606048/21204> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.
2. Про загальну середню освіту [Електронний ресурс] : Закон України від 13.05.1999 р. № 651-XIV : станом на 18 берез. 2020 р. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/651-14#Text> (дата звернення: 21.06.2023). – Назва з екрана.
3. Василенко В. Впровадження інтерактивних форм і прийомів в організацію навчання учнів / В. Василенко // Початкова школа. – 2005. – № 7. – С. 12–15.
4. Василенко В. Інтерактивні прийоми навчання / В. Василенко // Початкова школа. – 2006. – № 8. – С. 10–13.
5. Виготский Л. С. Воображение и творчество в детском возрасте / Л. С. Виготский // Психология развития ребенка. – Москва, 2003. – С. 235–326.
6. Гадецький М. Організація навчального процесу у сучасній школі / М. Гадецький, Т. Хлебнікова. – Харків : Вид-во „Ранок”, 2003.
7. Головей Л. А. Практикум по віковій психології / Л. А. Головей, Е. Рибалко. – Санкт-Петербург : Речь, 2002.
8. Голуб Н. Щоб учитися було цікаво / Н. Голуб // Палітра педагога. – 1999. – № 2. – С. 17–19.
9. Давидов В. Психологические проблемы процесса обучения младших школьников : Хрестоматия по возрастной и педагогической психологии / В. Давидов. – Москва : Просвещение, 1991.

10. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології / І. М. Дичківська. – Київ : [б. в.], 2004. – 352 с.
11. Дружинин В. Н. Психология общих способностей / В. Н. Дружинин. – СПб : Питер, 1999.
12. Інтерактивні методи навчання в практиці роботи початкової школи / упоряд.: О. В. Стебна, А. О. Соценко. – Харків : Основа, 2005.

СЛЮСАРСЬКА В. А.

*студентка спеціальності 075 «Менеджмент»
наук. керівник: Аровіна М.П. к.екон.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

ПРОБЛЕМА ВИВЧЕННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ УКРАЇНЦЯМИ, ЯКІ ВИМУШЕНО ВИЇХАЛИ ДО НІМЕЧЧИНИ ЧЕРЕЗ ВІЙНУ

На сьогоднішній день велика частина українців була вимушена виїхати в інші країни, через війну. Саме тому, багато людей переживають труднощі на рівні комунікацій. Станом на 27 листопада в Німеччині було зареєстровано більше 1 000 000 українських біженців. З них 62 % вже відвідують курси німецької мови, інші ж або чекають своєї черги, або ж не мають зараз такої можливості. Ті, хто вже пішов на інтеграційні курси стикаються з деякими проблемами, серед яких:

- Відсутність мотивації

Звісно, цей фактор є важливим. Багато українців кожного дня переживають стрес, депресивний стан та сум за минулим життям. Тому, в цьому випадку, дійсно важко знайти сили та мотивацію, щоб почати вчити мову.

- Багатьом складно зрозуміти принцип побудови речень та слів в німецькій мові. Тому що, вона належить до індоєвропейської мовної сім'ї, а українська мова відноситься до східнослов'янської групи слов'янських мов

Проте, ми можемо побачити, що більшість людей по всьому світу вивчають англійську мову, яка теж не є спорідненою зі всіма мовами. Тому, ця причина не є поважною.

- Частина біженців, які відвідують мовні курси вже мають сім'ю та дітей. Тому, їм важче приділяти достатньо часу вивченню нової мови поза межами інтеграційних курсів

Але німецька держава надає можливість, щоб українські дітки ходили до садочку, або школи, в залежності від віку. Тому, в цьому випадку, можна знайти можливість та час для вивчення мови.

- Люди які по віку старші 45, вважають, що їм вивчення нових мов дається важче.

Проте, на американському сайті «The Guardian» була опублікована стаття, і дослідження, які підтверджують, що з роками зменшується лише гострота слуху та зору, але не сприйнятливості до навчання. Навчальний процес у таких людей, навпаки, проходить більш усвідомлено та мотивовано.

Перевага людей похилого віку в тому, що люди цього віку вміють чітко бачити і ставити мету, намічаючи всі шляхи для її досягнення. Тому, ми можемо зробити висновок, що це більше самонавіювання, аніж факти.

Згідно з проведеним дослідженням, ми можемо зробити висновки, що найбільшою проблемою, яку складніше всього вирішити, при вивченні німецької мови – є відсутність мотивації.

СТАЦЕНКО В. В.

студентка спеціальності 035 «Філологія»

наук. керівник: Поліна Г. В. доц.

Український гуманітарний інститут

АНАЛІЗ РІВНЮ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ КРАЇН АЗІЇ

Актуальність теми дослідження. Більшість країн Азії не розмовляють мовами або діалектами, які належать до слов'янських або романо-германських мов. Однак, деякі із азіатських країн свого часу були колоніями західних держав, що дало можливість жителям вивчати англійську мову як другу державну, наприклад Алжир. Практика показує, що більшість азіатських туристів володіють англійською мовою, наприклад Туреччина, в той час як сусідня країна Єгипет не має такого рівня, а більше орієнтована на російськомовних туристів. Тому пропонуємо дослідити питання рівня володіння англійською мовою, щоб визначити, які із країн Азії орієнтовані на англійську культуру, а які на інші культури.

Метою нашого дослідження є аналіз рівню англійської мови в країнах Азії та обирання країн до яких варто їхати зі знанням англійської мови.

Огляд джерел. В зв'язку з тим, що тема подорожей до Азійського регіону є актуальною для багатьох людей то існує велика кількість матеріалу з такою тематикою.

Хан Є Лін є доцентом кафедри англійської мови Національного технічного університету Тайбея. Її дослідницькі інтереси пов'язані розповсюдженням англійської мови на Азійському континенті. Одна з останніх дослідницьких робіт «Просування англійської мови в Східній Азії на рубежі 21-го століття: Політико-економічний та соціокультурний огляд» була зосереджена на впровадженні наслідках навчання англійською мовою у вищих та довищих навчальних закладах.

Результати дослідження аналізу англійської мови в країнах Азії.

Англійська є третьою мовою в світі по кількості носіїв у світі. Рейтинг про рівень володіння англійською мовою, за 2018 рік, повідомляє нас, що Азія стоїть на другому місці після Європи. Однак ми вирішили дослідити це питання глибше і такі результати ми отримали.

Перша група складається з країн де Англійська використовується як офіційна мова, такі країни як: Індія, Непал, Філіпіни, Пакистан та Сінгапур.

Індія

В зв'язку з колоніальною історією Індія вважається як англомовна країна. За останні роки Індія стала друга по величині країна де більш ніж 125 мільйонів англомовних жителів, а це складає приблизно 10% її населення. Також Індія є однією з країн світу з найбільшою мовною різноманітністю, використовує аж 75 мов в своїй освіті. По причині підйому популярності приватних шкіл з англійською мовою навчання, уряди Індії ввели публічні школи з англійською мовою навчання, що призвело до покращення англійської мови в країні, адже навіть діти з малозабезпечених сімей мають базові знання англійської мови для спілкування. Але Індія все ще має проблеми пов'язані з рівнем мови, однією з яких є нестача англомовних вчителів. Пакистан та Філіпіни налічують десь 90-94 мільйонів англомовних людей.

Філіпіни

Філіпіни посідають друге місце по рівню англійської мови серед всіх країн Азії. Філіпіни мають близько 58% носіїв англійської мови. Англійська є основною мовою навчання, права та комерції. Англійську мову вивчає не лише молодше покоління а й старше, що значно підвищує загальний рівень англійської мови в країні.

Однак це не означає, що інші країни Азійського регіону не можуть спілкуватися англійською.

Друга група складається з країн з високим рівнем англійської мови. Такі країни як: Малазія та Сінгапур.

Сінгапур

Національною мовою є Малазійська. Однак, Сінгапур займає перше місце серед всіх Азіатських країн, де розмовляють англійською. Основною мовою є Англійська та індекс володіння англійською мовою становить приблизно 66,82. В Сінгапурі англійською мовою розмовляє 58% жителів, а це становить більше половини населення. Серед всіх країн світу Сінгапур посідає 5 місце по рівню володіння англійською мовою, що ставить її на перше місце з усіх країн Азійського регіону. Англійська мова є мовою уряду а бізнес в Сінгапурі ґрунтується на британській англійській.

Малазія

Азіатська нація, котра розмовляє англійською. За індексом володіння англійською мовою Малазія займає 28 місце. Малазія має 62,58% носіїв англійської мови. Так як англійська мова поширена в країні то більше половини населення знають її. Національною мовою є малазійська. Англійська мова є обов'язковим предметом у школах. Такий високий рівень володіння англійською мовою спричинено через колонізацію країни Британією аж до 1957 року. Однак в різній місцевості країни рівень мови відрізняється. Великі міста мають найвищий рівень, селища та невеликі міста мають середній рівень, а в селищах дуже мала кількість людей розмовляє англійською мовою.

Гонконг, Китай

Англійська мова являється мовою ділового та офіційного спілкування в Гонконгу. Використовують англійську уряд, компанії, наукові кола та суди. Гонконг має величезний наповнення англомовних туристів тому володіння англійською мовою популяризоване. Володіння англійською мовою є обов'язковим для отримання робочої візи в Гонконгу. Британська англійська має більше носіїв так як Гонконг являється колишньою британською колонією. Однак жителі Гонконгу та Китаю в цілому маю спільну та найбільшу проблему це акцент, так як їхній мовний апарат побудовано по іншому.

До третьої групи належать країни з середнім рівнем володіння англійською. Такі країни як: Північна Корея, Японія, Індонезія, Тайвань.

Незважаючи на те, що ці країни є туристичними. Рівень англійської мови є не високим. Тому туристів в цих країнах чекатимуть мовні проблеми навіть у великих містах.

Третя група, країни з дуже низьким рівнем англійської мови. До таких країн належать: Турція, Тайланд, Шрі-Ланка, Казакстан, Єгипет, Іран, СА, Ірак. Деякі з цих країн є доволі популярними для туристів, але на жаль ці країни орієнтовані на російськомовних туристів. Тож на жаль спілкуватися доведеться англомовним туристам тільки через перекладач. Деякі країни знаходяться в стані війни, тому освіта в тих країнах має великі проблеми.

Таким чином висновкові результати проведеного дослідження такі:

1. Країни, котрі в минулому були британською колонією мають високий рівень англійської мови.
2. Не всі туристичні країни мають достатній рівень мови.
3. Деякі туристичні країни не орієнтовані на англомовних туристів.
4. Існують країни Азійського регіону котрі є в стані війни, тому вони мають дуже низький рівень англійської мови й закриті для туристів в цілому.

Список використаних джерел:

1. Панасенко Є. О. Англійська мова як lingua franca та її роль у сучасних світових політико-економічних процесах / Є. О. Панасенко // Держава та регіони. Серія: Державне управління. – 2019. – № 3 (67). – С. 96–103.
2. 10+ Asian Countries that Speak English [Electronic resource] // EnglishProficiency. – Mode of access: <https://englishproficiency.com/blog/english-speaking-countries-in-asia/> (date of access: 02.06.2023). – Title from screen.
3. EF English Proficiency Index [Electronic resource]. – [S. l. : s. n.], 2014. – 48 p. – Mode of access: <https://www.ef.com/assetscdn/WIBlwq6RdJvcD9bc8RMd/cefcom-epi-site/reports/2014/ef-epi-2014-english.pdf>. – Title from screen.
4. Lin H.-Y. The Promotion of English in East Asia at the Turn of the 21st Century: A Politico-Economic and Socio-Cultural Review / Han-Yi Lin // Journal of Pan-Pacific Association of Applied Linguistics. – 2018. – Vol. 22, no. 1. – P. 1–17.

СТОЙКА Н. С.

студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»

наук. керівник: Шестакова Т. В.

к. псих. н., доц.
Український гуманітарний інститут

РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ШКОЛЯРІВ ЗА ДОПОМОГОЮ ІНТЕРАКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ

Актуальність теми дослідження. Творчі здібності дітей є дуже багатогранними, тому дуже важливо у роботі вчителя виявити в кожній дитині її персональні творчі задатки, схильність та інтерес до чогось, наприклад: природа, техніка, малювання, музика тощо. Творча особистість має можливість самостійно створювати оригінальні ідеї, розвиватись в певних напрямках, відстоювати власну думку, створювати будь який вид мистецтва. Слово "інтерактив" прийшло до нас з англійської мови, отже значення слова interact - взаємодія, тож чи буде вчитель мати успіх у викладанні, близьких стосунках з дітьми, якщо не буде використовувати інтерактивні методи навчання?

В сучасній програмі НУШ закладено дуже багато цікавих інтерактивних методів, але особливої популярності набули такі інтерактивні методи, як ігри. Я вважаю, що це справді є дуже ефективно, тому що кожен на уроці може відчути себе не просто невидимкою, а повноцінним учасником навчального процесу. Навіть сама простенька гра в "кидання м'ячика" може стати дуже цікавою, особливо для малечі, на мою думку це й справді ефективна гра, яка постійно тримає увагу на вчителів, наприклад: вчитель задає питання дітям на тему "що мене оточує",

"- Чи є біля твого дому ставок?", вчитель кидає м'яч певній дитині, і вона має відповісти на ряд певних легеньких запитань. На мою думку подібні ігри можуть привити дітям любов до природи, що в свою чергу може призвести до розвитку творчого мислення, певного бачення світу. Інтерактивне навчання - це форма організації навчального процесу, мета якого - створити комфортні умови для навчання, у яких кожна дитина буде відчувати себе потрібною та спроможною мислити. Вчитель і учень є суб'єктами навчання, які мають змогу взаємодіяти між собою, та можливо навіть навчатись чогось один в одного. Цей метод навчання допомагає вчителю подружитись з учнями, що потім, в свою чергу, допоможе йому визначити будь-які схильності дитини до творчості (і не тільки).

Мета дослідження полягає в тому, щоб розкрити справжню важливість інтерактивних методів для розвитку творчих здібностей у дітей початкових класів.

Огляд джерел.

В кожної людини так чи інакше є свій творчий досвід. Як казав В.О. Сухомлинський [1] «Може маленька дитина повторює те, що було вже зроблено, створено іншими людьми, але якщо це діяння – плід її власних зусиль, – вона творець; її розумова діяльність – творчість».

В 70-х роках 20 століття у Національній Тренінговій лабораторії США на основі «конуса навчання» (розробленого в 60-х рр. Едґаром Дейлом), створилась нова версія впливу навчання на результативність засвоєння навчального матеріалу, яка має назву «піраміда навчання» [2]. За даними цієї піраміди можна дізнатися, що найменше результатів у навчанні можна досягти за допомогою пасивного навчання (5% - лекції; 10% - читання; 20% - слухове та зорове сприймання; 30% - демонстрування), а найбільших результатів - при використанні інтерактивних методів (50% - групова дискусія; 75% - практичні вправи; 90% - навчання інших, тобто практичне). Хоч ці дані і є не повністю достовірними, бо кожна людина особлива, але в цілому можна зробити висновок, якщо використовувати не стандартні методи, то і результат буде ліпшим.

Основні результати дослідження. На початку школи дитина переходить з одного середовища в інше, тобто з комфортних домашніх умов - у морально важке середовище, де багато галасу та нових вражень. Кожна дитина сприймає цей перехід по-різному, але в кожного є своя захисна реакція. В когось сміх, та хтось допомагає собі сльозами, замикаючись у своєму маленькому світі, з якого потім дуже важко вийти. Але не все так погано, якщо дитина пройде початковий етап та прийме те нове, не зрозуміле і цікаве. З цим їм має допомогти саме вчитель, який не тільки витягне їх з «захисного панциру», а й допоможе пристосуватись та знайти в собі щось новеньке, або можливо те, що вже було закладено в дитячій особистості. Саме школа, за допомогою вчителя, може виховати в дітках креативність, яка надає бажання вчитися, бо якщо ж мислити нестандартно, то і вчитись буде весело. Нестандартне, творче мислення допоможе дитині пристосуватись навіть до майбутніх важких обставин тому, що навіть у шкільному віці, коли здається, що у дитини зовсім небагато свого власного досвіду, насправді може бути достатньо навичок, щоб знайти індивідуальні рішення проблем. Для того щоб кожна особистість могла реалізувати себе у повній мірі, вчителю потрібно навчити: спостерігати, досліджувати, описувати, висловлювати свою думку, порівнювати, робити власні висновки та поважати думку іншого.

Дуже важливо вчасно виявити у дітей здібності до творчого мислення. Творчість є необхідна у всіх видах діяльності людини. Коли згадується про успіхи в навчанні, то скоріш за все ми згадаємо про певні основні предмети, такі як: математика, читання, письмо.

Але я вважаю, що важливо надавати перевагу не тільки розвитку основних навичок. Зазвичай результативність у дітей підвищується коли їм цікаво вчитися. Мислячи грайливо, незвичайно можна запам'ятати більше, зробити більше. Тому простіше кажучи, творче мислення - це те, що допомагає робити нам навчання цікавішим, так як діти по природі своїй є допитливими створіннями, їм легше буде сприймати важку інформацію, якщо вона буде представлена з цікавого боку, чим більше у дітей буде цікавості до чогось, тим легше для них самих буде генерувати все більше і більше ідей.

Хоча бути творчим - це теж не легка робота, і не всім це вдається. Дітки так само, як і дорослі можуть критично ставитись до деяких справ, деякі можуть навіть залишити певну справу, бо інколи не вистачає терпіння на щось важке. Але важливіше не засмучуватись через те, що нічого не вийшло, дитина також має це зрозуміти, бо ніщо в цьому світі не є досконалим, тож практикуючись - швидко, або ні, в кінцевому результаті буде успіх. Одного разу Пабло Пікассо сказав: «Кожна дитина — художник. Труднощі в тому, щоб залишитися художником, вийшовши з дитячого віку».

Особливості умов, для досягнення успіху у використанні інтерактивних методів для розвитку творчих якостей. Кожна дитина має свої певні особливості, які вчитель має враховувати, та до яких пристосовуватись. Але це не так страшно як здається, тому, що якщо вчитель буде навчати, та навчатись за допомогою дітей, тоді за допомогою зворотнього зв'язку будуть утворюватися нові прояви творчого мислення. Щоб досягти успіху в будь-якій сфері потрібно знати певні правила, так само для використання інтерактиву важливо враховувати декілька принципів: Активність. Кожен має брати активну участь в процесі навчання, щоб від навчання була користь. Як я вже зазначила вище - це зворотній зв'язок між учнями та вчителем. Тому, що кожен при цьому принципі зможе висловити свою думку, яка б вона не була, розумна чи дитяча. Таким чином людина розвиває свою манеру спілкування та проявляє ініціативу. Дуже важливий принцип - довіра. Вчитель не має грати роль тирана. Довіра до вчителя зробить його другом, що в свою чергу підвищить йому авторитет. Принцип експериментування - він також завжди має використовуватись на уроці. Важливо показати людині, що вона має право на помилки, та те, що ці помилки можна виправити.

Принцип рівності. Він допоможе учням зрозуміти, що з вчителем можна працювати разом, розмовляти, ділитись думками та навіть сміятись як з своїми друзями.

Важливість використання ігор, як один з видів інтерактивних методів. Ігри, це також один з багатьох видів інтерактиву, на мою думку він є одним з провідних навчальних методів, особливо в молодшій школі. Гра - є найбільш зрозумілим видом навчання для дітей молодшої школи, так як це і є їхня основна провідна діяльність, коли вчитись цікаво, то і розумова активність підвищується, тому при грі навіть маленькі діти можуть виконувати важкі завдання. Актуальність гри в даний час підвищується і через перенасиченість сучасного школяра інформацією [3]. І це справді так тому, що у новому покоління діти мають дуже багато джерел для засвоєння інформації, комп'ютер, телефон, телевізор, реклама тощо. Тому чим більше інформації вони сприймають, тим важче їм її обробляти звичайними методами, для цього і існують різні дидактичні (і не тільки) ігри. А.С. Макаренко писав [4] «Гра має важливе значення в житті дитини, має те саме значення, яке у дорослого має діяльність, робота, служба. Якою буде дитина в грі, такою вона буде і в праці, коли виросте. Тому виховання майбутнього діяча відбувається перш за все в грі».

Список використаних джерел:

1. «Розвиток творчих здібностей учнів початкових класів НУШ» [Електронний ресурс] // Всеосвіта. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://vseosvita.ua/library/statta-na-temu-rozvitok-tvorcih-zdibnostej-ucniv-pocatkovih-klasiv-nus-187967.html>.
2. Піраміда навчання Едґара Дейла [Електронний ресурс] // факультет соціології і права. – 2021. – Режим доступу до ресурсу: <https://fsp.kpi.ua/ua/piramida-navchannya-edgara-dejla/>.
3. « Використання ігрових технологій на уроках в початкових класах » [Електронний ресурс] // Всеосвіта. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://vseosvita.ua/library/embed/0100602c-eac7.doc.html>.
4. ДИТЯЧА ГРА – НЕВІД'ЄМНИЙ КОМПОНЕНТ УКРАЇНСЬКОЇ ЕТНОПЕДАГОГІКИ [Електронний ресурс] // Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка. – 2013. – Режим доступу до ресурсу: https://dspu.edu.ua/native_word/wp-content/uploads/2016/04/2013-70.pdf.

СТОЛЯРЕНКО А. О.

*студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»
наук. керівник: Літкевич А. М. к. пед. н., доц.
Український гуманітарний інститут*

ВИКОРИСТАННЯ ПРОЄКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ. ФІЗИЧНА КУЛЬТУРА

Актуальність теми: Епідеміологічна ситуація, соціальні та політичні зміни в Україні вносять свої корективи у традиційне навчання. Навчальні заклади вимушені продовжувати навчання онлайн. І хоча дослідженню цієї теми приділялося багато уваги, педагоги все ще у пошуку ефективних методів та прийомів організації дистанційного навчання. Під впливом змін у суспільстві відбувається прогрес дітей у сфері нових технологій, в результаті чого постають нові вимоги до освітнього процесу. Використання вчителями можливостей, які пропонують нам нові цифрові технології, є шляхом реалізації вимог. Одним з методів, що сприятимуть пізнавальній активності учнів як в умовах офлайн так і в умовах онлайн навчання, є проєктна діяльність. Вона є досить новим методом, тож кількість підготовлених та структурованих матеріалів щодо її використання невелика, особливо стосовно реалізації в умовах дистанційного навчання. Одним з пріоритетів сучасної освіти є використання інноваційних методів навчання, яким і є проєктна діяльність, тож дослідження особливостей її використання є досить перспективним напрямком роботи.

Об'єкт дослідження: проєктна діяльність під час викладання фізичної культури.

Предмет дослідження: проєктна діяльність на уроках фізичної культури під час дистанційного навчання у початковій школі.

Мета дослідження: дослідити рівень використання проєктної діяльності на уроках фізичної культури під час дистанційного навчання та розробити методичні рекомендації її впровадження у освітній процес.

Щоб досягнути мету дослідження було сформовано наступні **завдання:**

1. Висвітлити теоретичні основи проєктного навчання на уроках фізичної культури в умовах дистанційного навчання.

2. Дослідити й проаналізувати стан застосування проєктної діяльності на уроках фізичної культури під час дистанційного навчання в закладах загальної середньої освіти.

Аналіз наукових джерел. Питання проєктного навчання хоч і повільно, але набирає популярності. Тому кількість робіт на цю тематику теж поступово збільшується. Так Даніліна І.В. описала основні положення проєктної діяльності в своїй роботі «Навчальні проєкти в початковій школі. 1 клас» [1]. Одним з провідних спеціалістів в цій галузі є Онопрієнко Оксана Володимирівна, яка є доктором педагогічних наук і написала фундаментальну працю «Метод проєктів у початковій школі» [3] в якій детально описала всі аспекти проєктної діяльності в початковій школі. Також їй належить робота «Метод проєктів як засіб розвитку пізнавальних інтересів молодших школярів» [4], яка є дисертацією кандидата наук, тому має під собою міцну аргументацію. Корисним матеріалом для впровадження проєктної діяльності в навчальний процес є посібник Юрчик О.В. «Впровадження проєктної технології в навчальний процес» [6]. Варто відзначити необхідність адаптації проєктної діяльності для уроків фізичної культури, дистанційної форми навчання. В цьому допоможе робота «Дистанційне навчання з фізичної культури, як компонент системи сучасної освіти» [2] авторства Д'якова О.П.

Результати досліджень. «Одним з ефективних педагогічних підходів, що дає можливість якнайповніше розвивати творчість здобувачів освіти, є проєктне навчання, за якого учні черпають досвід із повсякдення. Користь проєктного навчання для початкової освіти важко переоцінити, адже воно будується на засадах гуманістичної та дитиноцентричної педагогіки, де у центрі освітнього процесу перебуває дитина з її особливостями, інтересами, потребами» [5, с. 253].

Зараз поняття «проєктна діяльність» у педагогіці досліджується у двох аспектах:

1) у контексті педагогічного проєктування як процесу розробки цілей та конструктивних планів їх досягнення окремими педагогами чи групами педагогів, теоретичних моделей освітніх програм та методів їх застосування;

2) як учнівська проєктна діяльність - складова освітньої діяльності, що має лише деякі ознаки професійної освітньої діяльності.

Основні етапи роботи у проєкті:

I етап — організаційний

II етап — підготовчий

III етап — проектна робота

IV етап — оформлювальний

V етап — презентація проекту

VI етап — підбиття підсумків [1, с. 5].

Типи проектів

В основу типології проектів можна покласти різні ознаки. Наприклад, залежно від розміру групи, вони бувають індивідуальними, груповими (2–6 осіб), колективними; залежно від часу, витраченого на реалізацію, проекти можуть бути короткотривалими (1–3 уроки), середньої тривалості (до місяця), довготривалими (кілька місяців).

«За тематичною спрямованістю проекти є різноманітними: мовні, екологічні, етнографічні, країнознавчі, правові, соціологічні тощо. Не завжди легко визначити тип проекту за тематичною спрямованістю, адже більшість із них за своєю сутністю є міждисциплінарними» [11, с. 5]. Частіше тип проекту визначають за характером провідної діяльності. Виділяють дослідницькі, інформаційні, творчі, ігрові, практичні (практично орієнтовані).

Для визначення стану застосування проектної діяльності на уроках фізичної культури під час дистанційного навчання в закладах загальної середньої освіти було проведено опитування серед вчителів фізкультури. З проведеного опитування можна зробити такі висновки, що більшість (83%) вчителів фізичної культури знайомі з проектною діяльністю, проте не всі використовують її у своїх уроках. При тривалості дистанційного уроку в 30 хвилин, проведені проекти завжди сприймалися дітьми позитивно, принаймні на думку вчителів.

Найбільшого поширення (62%) здобули проекти короткої тривалості, хоча середньої тривалості теж мають місце (38%). Серед опитаних ніхто не використовував довготривалих проектів. Найбільше проблем у вчителів виникало на оформлювальному (35%) та організаційному (38%) етапах проведення проектів, що може свідчити про необхідність ретельної підготовки, яка може полегшити проведення проектів.

Щодо розмірів груп задіяних у проектах, то найбільшого поширення здобули індивідуальні (59%), колективні проекти (19%) і групові проекти (22%) також мають місце. Це може свідчити про ефективність та необхідність проектів напрямлених на групи різного складу, що допомагає розвивати різні елементи роботи, як індивідуальної так і колективної.

А ось що стосується типів проектів за характером партнерської взаємодії змагальні проекти мають першість в кількості використань (78%), але кооперативні теж мають свою частку (22%), що в свою чергу може свідчити про більшу підтримку суперницького духу серед учнів вчителями, ніж командного. Також варто відзначити, що більшість (94%) вчителів та учнів не брали участь в проектах з фізичної культури міжшкільного, регіонального, обласного та всеукраїнського значення. Це може свідчити або про відсутність таких проектів взагалі, або про слабку інформативність з боку організаторів

проектів. Третім варіантом в такому випадку є небажання вчителів чи учнів брати участь в таких проєктах.

Переважає більшість вчителів для перевірки домашнього завдання використовують тестування та завдання в яких необхідно зняти відео з виконанням певної вправи чи комплексу вправ, також поширеним є написання робіт, рефератів чи доповідей на спортивну тематику. Також вчителі відмічають, в більшості випадків (67%) домашні завдання виконують менше половини учнів і лише частина може добитись 80% виконаних завдань.

Проведене дослідження дозволило зробити такі **висновки**:

- Поширеність використання проєктної діяльності на уроках фізичної культури не залежить від місцевості в якій знаходяться школи. Тобто, приклади використання проєктної діяльності спостерігались як в школах із сільської так і з міської місцевості. Також на це не впливає форма власності учбового закладу, адже спостерігались приклади як використання так і не використання проєктної діяльності як в державних так і в приватних школах.

- Хоча вчителі з більшим стажем викладання мають перевагу перед новачками, інноваційні методи навчання молоді фахівці засвоюють значно краще. Тому приклади використання проєктної діяльності частіше зустрічається саме серед молодих вчителів.

- На разі проведення уроків на дистанційному навчанні майже не включає проєктну діяльність.

Список використаних джерел:

1. Даніліна І. В. Навчальні проєкти в початковій школі. 1 клас. — Х. : Вид. група «Основа», 2016. — 160 с. — (Серія «Проектна діяльність»).
2. Д'якова О. П. Дистанційне навчання з фізичної культури, як компонент системи сучасної освіти Методична робота / О. П. Д'якова. — Сєвєродонець, 2021. — 24 с.
3. Онопрієнко О. Метод проєктів у початковій школі / О. Онопрієнко, О. Кондратюк. — К. : Шкільний світ, 2007. — 128 с.
4. Онопрієнко Оксана Володимирівна. Метод проєктів як засіб розвитку пізнавальних інтересів молодших школярів : Дис... канд. наук: 13.00.09 - 2009. [Електронний ресурс]. — 2018. — Режим доступу до ресурсу: <http://www.disslib.org/metod-proektiv-jak-zasib-rozvytku-piznavalnykh-interesiv-molodshykh-shkoljariv.html>.
5. Трушиніна Ю. Організація проєктного навчання у початковій школі / Юлія Трушиніна // Освіта XXI століття: теорія, практика, перспективи Матеріали Першої міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції / Юлія Трушиніна. — Київ, 2019. — С. 253–255.
6. Юрчик О.В. Впровадження проєктної технології в навчальний процес. [Навчальний посібник] / О.В.Юрчик. - Хмельницький: НВО №5 ім. С.Єфремова, 2015. - 88 с.

ТКАЧЕНКО К. С.

студентка спеціальності «Економічна кібернетика»

наук. керівник Штанько Л.О.

к.е.н., доц., ректор

Український гуманітарний інститут

ПОЄДНАННЯ КІБЕРНЕТИКИ ТА ЕКОНОМІКИ В СУЧАСНОМУ СВІТІ

Зважаючи на швидке розвиток технологій та глобалізацію економіки, поєднання економіки та кібернетики є надзвичайно актуальною темою дослідження. Ось декілька пунктів, які пояснюють актуальність цієї теми:

1. Зростання обсягів даних. Сьогодні, в економіці збирається велика кількість даних з різних джерел, що потребує засобів для їх аналізу та обробки. Застосування кібернетичних методів дозволяє розуміти залежності між даними та використовувати цю інформацію для прийняття рішень.

2. Підвищення точності прогнозування. Економічні процеси є дуже складними та залежними від багатьох факторів. Кібернетика дозволяє застосовувати різні математичні моделі та аналізувати їх результати для більш точного прогнозування майбутнього розвитку економіки.

3. Забезпечення сталого розвитку. Використання кібернетичних методів дозволяє ефективніше використовувати ресурси та зменшувати негативний вплив на довкілля, що допомагає забезпечити сталий розвиток економіки.

4. Підвищення ефективності управління. Кібернетика дозволяє побудувати ефективні системи управління, що допомагає забезпечити оптимальні результати в економічних процесах та забезпечити стійкий розвиток.

5. Розвиток нових технологій. Поєднання економіки та кібернетики сприяє розвитку нових технологій та інновацій, що допомагає розширювати

Зважаючи на швидке розвиток технологій та глобалізацію економіки, поєднання економіки та кібернетики є надзвичайно актуальною темою дослідження. Ось декілька пунктів, які пояснюють актуальність цієї теми:

6. Зростання обсягів даних. Сьогодні, в економіці збирається велика кількість даних з різних джерел, що потребує засобів для їх аналізу та обробки. Застосування кібернетичних методів дозволяє розуміти залежності між даними та використовувати цю інформацію для прийняття рішень.

7. Підвищення точності прогнозування. Економічні процеси є дуже складними та залежними від багатьох факторів. Кібернетика дозволяє застосовувати різні математичні моделі та аналізувати їх результати для більш точного прогнозування майбутнього розвитку економіки.

8. Забезпечення сталого розвитку. Використання кібернетичних методів дозволяє ефективніше використовувати ресурси та зменшувати негативний вплив на довкілля, що допомагає забезпечити сталий розвиток економіки.

9. Підвищення ефективності управління. Кібернетика дозволяє побудувати ефективні системи управління, що допомагає забезпечити оптимальні результати в економічних процесах та забезпечити стійкий розвиток.

10. Розвиток нових технологій. Поєднання економіки та кібернетики сприяє розвитку нових технологій та інновацій, що допомагає розширювати.

Економіка та кібернетика є двома науками, які здавна взаємодіють між собою. Кібернетика є наукою про керування та регулювання процесів у системах, які зазвичай складаються з великої кількості елементів, що взаємодіють між собою. Економіка, з іншого боку, вивчає поведінку людей та організацій у виробництві, обміні та споживанні товарів і послуг. Ці дві науки можуть взаємодіяти в різних аспектах, що дозволяє отримати більш точні та ефективні результати. Один з важливих аспектів поєднання економіки та кібернетики полягає у застосуванні математичних моделей для аналізу та прогнозування економічних процесів. Наприклад, економетричні моделі дозволяють прогнозувати зміни в економіці на основі статистичних даних. Застосування кібернетичних методів дозволяє побудувати більш точні та складні моделі, які враховують взаємодії між елементами системи. Ще один важливий аспект полягає у застосуванні інформаційних технологій для автоматизації та оптимізації економічних процесів. Наприклад, електронна комерція та електронні фінансові послуги дозволяють підприємствам швидко та ефективно здійснювати транзакції та операції. Автоматизація виробничих процесів за допомогою роботів та інших автоматичних систем дозволяє знизити витрати на працю та збільшити продуктивність. Також кібернетика дозволяє вирішувати скінчені економічні проблеми, такі як оптимізація виробничих процесів та управління ланцюгами постачання. Наприклад, методи оптимізації, які використовуються в кібернетиці, можуть бути застосовані для підвищення ефективності виробництва та зниження витрат. Управління ланцюгами постачання може бути покращене за допомогою аналізу даних та застосування інформаційних технологій, що дозволяє забезпечити більш точне та ефективне управління поставками та інвентаризацією. Застосування кібернетичних методів в економіці також дозволяє вирішувати проблеми, пов'язані з регулюванням економічної діяльності та боротьбою з економічними злочинами. Наприклад, застосування систем моніторингу та аналізу даних дозволяє виявляти неправомірні дії на ринку та реагувати на них. Крім того, кібернетичні методи можуть бути використані для побудови систем прогнозування кризових ситуацій в економіці, що дозволяє забезпечити швидку та ефективну реакцію на негативні події. Таким чином, поєднання економіки та кібернетики дозволяє вирішувати багато економічних проблем, які раніше були складними для розв'язання. Застосування кібернетичних методів та інформаційних технологій дозволяє покращити ефективність виробництва, управління ланцюгами постачання, регулювання ринку та боротьби з економічними злочинами. Більш точні та складні математичні моделі, які

використовуються в кібернетиці, дозволяють більш точно аналізувати економічні процеси та прогнозувати їх розвиток в майбутньому. Наприклад, за допомогою алгоритмів машинного навчання можна виявляти залежності та партерни в економічних даних, що дозволяє зробити більш точні прогнози та приймати кращі рішення. Крім того, кібернетика дозволяє вирішувати проблеми, пов'язані з управлінням ресурсами та екологією. Застосування інформаційних технологій дозволяє більш ефективно використовувати ресурси та зменшувати їх витрати. Також за допомогою кібернетики можна побудувати системи моніторингу та контролю за викидами токсичних речовин, що дозволяє зменшувати негативний вплив на довкілля та забезпечувати сталий розвиток. Окрім застосування кібернетики в окремих економічних процесах, можна використовувати кібернетичний підхід для розв'язання загальних економічних проблем. Наприклад, методи керування та регулювання в економіці можуть бути покращені за допомогою кібернетичного підходу. Це дозволяє забезпечити більш точне та ефективно управління економічними процесами та забезпечити стійкий розвиток економіки.

Отже, поєднання економіки та кібернетики є дуже важливим для вирішення сучасних економічних проблем. Застосування інформаційних технологій та кібернетичних методів дозволяє забезпечити більш точне та ефективно управління.

УРЯДІНА Н. В.

*студентка спеціальності 053 «Психологія»,
наук. керівник: Парасей-Гочер А.О. к.психол.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ОСІБ ІЗ ЗАХВОРЮВАННЯМИ ШКІРИ

Актуальність дослідження. В останні роки захворювання шкіри належить до розповсюджених медичних проблем, що постійно зростають, незважаючи на розвиток медичної галузі. Загальноновизнаним є, що означений спектр хвороб має розглядатися на стику медицини та психології. Досліджено, що один із аспектів виникнення та протікання захворювань шкіри може бути психогенний фактор. За даними клінічних спостережень, частота емоційних чинників серед інших причин патології шкіри становить 25-50% і ефективно лікування майже 40% дерматологічних хворих є неможливим, якщо ігнорувати роль емоційних чинників у розвитку дерматозів. Традиційна медицина пропонує лише симптоматичне лікування шкірних захворювань, хоча у такий спосіб здійснюється боротьба із наслідками, а не з причинами проблеми. Фактори ж, які впливають на появу та перебіг захворювань, залишаються поза полем розгляду медиків, тому саме взаємодія фахівців різних галузей медицини і психологів має найбільш позитивний ефект. Отже, **метою** роботи є дослідження психологічних особливостей осіб із

захворюванням шкіри. Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати наступні завдання:

1. Охарактеризувати бачення вчених щодо факторів, які впливають на появу і перебіг захворювань шкіри;
2. Дослідити психосоматичний компонент захворювань шкіри;
3. Запропонувати комплексний підхід в лікуванні осіб із шкірними захворюваннями.

Основні результати дослідження. Шкіра, як найбільший орган людського тіла, безумовно має тісні зв'язки з центральною нервовою системою, яка регулює її діяльність. Вивчення даної проблематики розпочалося доволі давно. Ще Л. Кірн у 1878 р. визначив, що у осіб, які характеризуються наявністю афективних розладів, у більшості випадків, спостерігаються шкіряні прояви, такі як висип та свербіж [1]. L. Brocq і L. Jacquet у власних дослідженнях виявили, що початок більшості шкіряних захворювань лежить у проявах важкого стресу, та прихованого або явного депресивного розладу [2]. Досить вагомий вклад у дослідження за даною тематикою також вніс П. Анохін, котрий зауважив, що: «стримувати емоцію неможливо, а внаслідок тривалих негативних переживань активізується певний вегетативний шлях, який викликає гіпертензійний стан судин, спастичний стан кишечника або дерматоз» [3]. Р. Конечний і М. Боухал у своїх роботах зазначають, що шкіра є тим органом, який людина як ніякий інший демонструє оточуючим, тому саме за її станом можливо досконало вивчити емоційний стан людини, адже вона служить межею між людиною і навколишнім середовищем, органом контакту з навколишнім середовищем, органом чуття, за допомогою якого відчувається тепло, холод, біль, свербіння, дотик, органом, що відображає хвилювання, гнів, страх, сором тощо [4].

Щоб дослідити психосоматичний компонент захворювань шкіри серед великої їх кількості, виділимо такі, як псоріаз, нейродерміт та алергічні хвороби шкіри, що пов'язані з непереносимістю харчових продуктів, лікарських препаратів тощо. Оскільки ці захворювання є надзвичайно поширеними і крім того у їх виникненні практики відмічають важливу роль психологічного аспекту. У період сильного емоційного стресу приплив крові направлений до тих органів, які організм розцінює як найбільш важливі, без участі яких людина не могла б впоратися зі стресом. У той же час відбувається відтік крові від органів, які організм вважає менш важливими. До таких «другорядних» органів відноситься шкіра – найбільший орган нашого тіла, до того ж найбільш чутливий. Аналізуючи сучасні погляди на психологічну проблематику, що лежить в основі виникнення та розвитку захворювань, науковці приходять до висновку, що хвороби є продуктом неусвідомленого внутрішнього конфлікту і, таким чином, являють собою неусвідомлений вибір самої людини. При цьому психосоматичні захворювання завжди мають «вторинну вигоду», неусвідомлювану самим хворим. Визначення психосоматичних розладів підкреслює, що людина сама,

несвідомо, соматизує, свої невідреаговані емоції. Коли людина пригнічує їх, не виражає назовні, психологічні проблеми «застряють» в тілі у вигляді симптомів. Шкіра наче прошарок, що поєднує внутрішній і зовнішній світ людини.

До групи ризику шкірних захворювань входять, насамперед, люди зі слабкою нервовою системою. Це люди нерішучі, невпевнені в собі, їм нелегко дається будь-який вибір, вони схильні до тривоги, побоювань, пасивні, образливі. Загальною відмінною рисою цих людей є «надзвичайна потреба в тактильних відчуттях». Фрустрація цієї потреби викликає агресивність, яка гальмується. Розчісування шкіри приносить «насолоду від контакту», що у такий спосіб замінює потребу в задоволенні. [5]. Характерною для хворих є їх ідентифікація з іншими людьми, де спостерігається одночасне переживання агресивних спонукань і потреби в близькості. Психопсихіки вбачають в основі таких особливостей стосунків порушення першого переживання шкірної чутливості у відносинах з матір'ю, а в подальшому житті шкіра людини відображає міжособистісні конфлікти. Було з'ясовано, що до 98% дітей з нейродермітом росли без матері або перебували у конфліктних стосунках із нею. Зазвичай хворі на шкіряні захворювання стають менш впевненими у собі, сором'язливими, часто проявляють скутість у поведінці, замкненість, нелюдимість. Їм також властиві перебільшене почуття фізичної та соціальної неповноцінності, загострена сприйнятливості до реакцій оточуючих, які посилюють емоційну напруженість пацієнтів, їх підозрілість і настороженість.

Лікування осіб із захворюваннями шкіри досить складний процес, який залежить від багатьох факторів - правильного визначення причин виникнення симптому, від самої людини, від її бажання розібратися у внутрішніх конфліктах, її бажання і віру бути здоровим, від професіоналізму спеціалістів. Саме взаємодія фахівців різних галузей медицини - психологів, психотерапевтів та вузьких спеціалістів дає найкращий результат. Також, має місце сугестивна терапія, тобто заспокоювання пацієнтів, навіювання їм, що наслідок хвороби буде сприятливим. Це позитивно впливає на емоційну сферу хворих, особливо ефективно у дітей. Також таким хворим рекомендована фізіотерапія, бальнеотерапія, курортотерапія, як профілактика повторних захворювань. Хворі на дерматози часто переживають те, що оточуючі можуть уникати їх через побоювання заразитися, що травмує їх психіку, заважаючи одужанню. Тому особливо важливим є інформування оточуючих про незаразність хронічних дерматозів та можливість спілкування з такими пацієнтами.

Висновки. Отже, не зважаючи на те, що механізми розвитку захворювань шкіри є достатньо складні, - мають місце алергічні, гормональні, обмінні порушення, - науковці визнають, що початок більшості шкіряних захворювань лежить у проявах важкого стресу. Дослідження психосоматичного аспекту шкірних захворювань є актуальним та перспективним завданням для знаходження, саме причин захворювань. Через класифікацію причин захворювання важливо розробити та впровадити

психотерапевтичні та психокорекційні програми. Задача яких змінити патологічні стратегії поведінки та емоційного реагування, допомогти хворим у знаходженні чи відновленні здорового способу побудови стосунків із соціальним оточенням. Також з метою попередження будь яких захворювань, у тому числі шкіри, необхідно вести здоровий спосіб життя, за необхідності, співпрацювати із психологом, розвивати свій емоційний інтелект тощо.

Список використаних джерел:

1. Медична психологія: підручник / [І. Д. Спіріна, Г. Я. Пилягіна, В. В. Чугунов та ін.]. – Дніпро: Ліра, 2022. – 300 с.
2. Гірник Г. Є. Вплив atopічного дерматиту на психологічний стан та соціальну адаптацію пацієнтів / Г. Є. Гірник. // Галицький лікарський вісник. – 2015. – №2. – С. 22–24.
3. Чаріті Д. Т. Психосоматичні аспекти дерматозів / Д. Т. Чаріті. // Вісник ХНПУ імені Г.С. Сковороди. Психологія. – 2016. – №53. – С. 265–271.
4. Литвиненко М. В. Вугрова хвороба: погляд крізь призму медичної психології / М. В. Литвиненко. // Український вісник психоневрології. – 2016. – №2. – С. 117–120.
5. Федоренко О. Є. Психосоматика та психотерапія в сучасній дерматології / О. Є. Федоренко. // Український журнал дерматології, венерології, косметології. – 2007. – №1. – С. 54–56.

ЦИБЕНКО І.

*студентка спеціальності 053 «Психологія»
наук. керівник: Парасей-Гочер А.О. к.психол.н., доц.,
Український гуманітарний інститут*

ВАЖЛИВІСТЬ ВРАХУВАННЯ ОСОБИСТИХ, КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІАЛЬНИХ ВІДМІННОСТЕЙ КЛІЄНТІВ У СОЦІАЛЬНІЙ РОБОТІ

Внаслідок різноманітності соціального життя людини, різноманітні і технології соціальної роботи. Вони віддзеркалюється у диференціації застосовування знань, методик та методів на об'єкт впливу. Єдиної універсальної технології соціальної роботи поки що не розроблено.

Робота з клієнтами - це, перш за все, створення техніко-технологічних, організаційних, інформаційних, фінансово-економічних, соціально-психологічних, юридичних і політичних умов, що дозволяють на високому рівні здійснювати якісне виконання послуг. Стиль та характер комунікативних відносин між соціальним працівником та клієнтом визначається характером комунікації в системі «керівник – виконавець».

Провідним локальним чинником підвищення ефективності спілкування виступає інформування – це інструмент соціальної комунікації у створенні, що є основою взаєморозуміння.

Поряд із соціально-економічними та організаційними факторами важливу роль відіграють особистісні фактори. Насамперед, важливим є рівень професіоналізму працівника та його компетентності, відповідність виконуваних функцій та належності спеціаліста, задоволеність роботою, рівень його поінформованості.

Важливе значення мають і чинники, які стосуються особистості клієнта: рівень його оптимізму (песимізму), суб'єктивна оцінка ступеня соціальної захищеності, ступінь його готовності до інновацій та підвищення свого соціального статусу. Саме тому важливішим завданням для соціологів є створення максимально комфортних умов для клієнта.

Саме тому, при роботі з клієнтами, у соціальній практиці іноді використовуються психотехнології.

Психотехнологія - це технологія вирішення практичних проблем психічної діяльності людини. Система основних психотехнік, принципи, методи та засоби впливу на поведінку людини шляхом впливу на її психіку; технологічні прийоми, що використовуються для експериментального дослідження, спостереження та тестування психічної поведінки та діяльності людини.

Психотехнологію можна як особливу форму продуктивної діяльності у конкретно-прикладному аспекті, засновану на знанні законів функціонування психіки. Продуктивна діяльність - це діяльність, раціональна та цілеспрямована за своєю природою.

Термін «психотехнологія» можна трактувати у різних значеннях. Для одних людей «психотехнологія» означає форму тренінгу, для інших — нейролінгвістичне програмування чи трансактний аналіз, інші розуміють під психотехнологією методи контролю свідомості, тощо...

Найчастіше використовується метод терапевтичної когнітивної оцінки застосовується для зменшення занепокоєння та депресії та спирається на природне прагнення людини до уникнення небезпеки та прагнення до задоволення.

Метод полягає у зміні та створенні особистих життєвих правил, адекватних виникаючим ситуаціям. Відбувається робота з особистісним емоційним настроєм, що складається у процесі індивідуальної історії розвитку. У методі ТКО звичні емоційні переживання, які забезпечують відчуття безпеки, називають особистісно-типовими афектами.

Для людини характерна поведінка, пов'язана з пошуком безпеки. Сором, жалість себе – типові негативні почуття, із якими працюють у цьому підході. Терапевтична когнітивна оцінка працює над посиленням почуття власної гідності клієнтів.

Але, тільки професіоналізм працівника та рівень його компетентності в пошуку метода «правильного консультування» є вирішальним в питанні застосування психотехнології в роботі з клієнтами.

ЧУПРИНА О. О.

студент спеціальності «Економічна кібернетика»

наук. керівник Штанько Л.О.

к.е.н., доц., ректор

Український гуманітарний інститут

ЗАЛЕЖНІСТЬ РІВНЯ ІНФЛЯЦІЇ ВІД КОРУПЦІЇ

Корупція та інфляція - це два серйозні проблеми, які впливають на розвиток країни. Інфляція - це зростання загального рівня цін на товари та послуги, що відбувається за певний період часу. Корупція - це використання посадових осіб або владних структур для особистої вигоди.

Корупція та інфляція мають взаємозв'язок між собою. Корупція може призводити до інфляції, оскільки злочинні елементи можуть використовувати свої посади, щоб здійснювати шахрайства, отримувати неправомірні прибутки та утримувати інфляцію на високому рівні. Корупція може спричинити недостатній контроль над грошовою масою та фінансовими процесами, що може привести до зростання цін.

З іншого боку, інфляція може сприяти поширенню корупції. Якщо ціни на товари та послуги зростають, то інші ресурси, такі як земля та інші нерухомості, також збільшують свою вартість. Це може призвести до збільшення спроб отримати неправомірні вигоди, які можуть включати хабарі, підкуп, підроблення та інші види шахрайства.

Окрім цього, інфляція може мати шкідливий вплив на економіку країни. Вона може зменшувати покупну спроможність населення, що може призвести до зменшення попиту на товари та послуги. Це може привести до зменшення виробництва, збільшення безробіття та зниження рівня життя населення.

Отже, корупція та інфляція є серйозними проблемами, які потребують негайного врегулювання. Для боротьби з корупцією потрібно здійснювати ефективний контроль за діяльністю посадових осіб, розробляти та впроваджувати антикорупційні закони, а також забезпечувати прозорість та відкритість у діяльності владних структур.

Щодо інфляції, держава може вживати різних заходів для зменшення її впливу на економіку країни. Зокрема, це може включати збільшення процентної ставки, зменшення грошової маси, встановлення контролю за цінами на товари та послуги, а також розвиток економіки країни, що може зменшити залежність від імпорту.

Крім того, дуже важливо здійснювати ефективний контроль за корупцією в сфері економіки, що може знизити інфляцію та сприяти стабільності в економіці країни.

У цілому, для успішного боротьби з корупцією та інфляцією необхідно здійснювати комплексні заходи, які включатимуть ефективність контролю, впровадження антикорупційних законів, зменшення грошової маси, збільшення процентної ставки, встановлення контролю за цінами на товари

та послуги та розвиток економіки країни. Тільки таким чином можна забезпечити стабільний розвиток країни та покращення якості життя населення.

ШВЕЦЬ А. А.

*студентка спеціальності «Журналістика»
наук. керівник: Синчак Б.А. к.н.соц.к.,
Український гуманітарний інститут*

ОСОБЛИВОСТІ ТАЙМ-САМОМЕНЕДЖМЕНТУ ЗДОБУВАЧІВ УАЦВО

Актуальність дослідження. Кожна держава намагається зайняти свою культурну нішу на світовій арені через музику, скульптуру, архітектуру, поезію тощо. Саме культурний аспект надає державі світову значущість та вирізняє її з-поміж інших. Що стосується Франції, характерною особливістю культурної бази цього народу є кулінарія. Французька кухня отримала визнання у всьому світі, і хоча зараз в багатьох ресторанах частіше можна зустріти загальнонаціональні страви, ніж споконвічно прийняті у Франції, традиції її відомі всьому світу і залишили слід в кулінарній культурі багатьох країн. Французька кухня цінується у всьому світі як дуже вишукана і є однією з найбільш знаменитих. Її страви увійшли в рецептуру багатьох національних кухонь, а ресторани, де подають істинно французьку їжу, є одними з найбільш відвідуваних і вишуканих. У менталітеті французів здавна склалася думка про те, що кулінарія – це мистецтво особливого роду, а той, хто повною мірою опанував їм – це справжній поет і художник.

Метою нашого дослідження є аналіз особливостей кулінарних телешоу Франції та встановлення взаємозв'язку між культурними особливостями обраної території та тенденціями телебачення.

Огляд джерел. В зв'язку з тим, що тема стосується французької кухні та телебачення, більшість із використаних джерел були опубліковані в Парижі. Найбільш задіяні із них «Мистецтво і магія кулінарії: кухня великого Вефура на телебаченні» Коена Е. та «Сім смертних гріхів телебачення: обжерливість» Машара Р.

Тема. Французька кухня тісно пов'язана з культурою народу, вважається колискою кулінарного мистецтва та раєм для кухарів. Її всесвітня слава відображається навіть у тому, що майже кожен француз, незалежно від освіти чи соціального статусу, може з легкістю дискутувати на кулінарну тематику. Для середньостатистичного француза кухня – невід'ємний елемент повсякденного життя, не випадково саме французи винайшли мистецтво «savoir-vivre» (правила хорошого тону). Також безліч термінів французької кухні вкорінилися до багатьох мов і вживаються на кухнях всього світу.

«Топ Шеф» («Top Chef») щороку впродовж десяти сезонів б'є рекорди аудиторії. Від 3 до 4 мільйонів глядачів щороку дивляться першу серію сезону.

Кулінарне шоу, яке використовує прогресивний формат вибування. Початок кожного сезону починається з дванадцяти-дев'ятнадцяти професійних кухарів, відібраних на прослуховуванні. Шеф-кухарі приїжджають до міста-господаря сезону чи штату, що зазвичай надихає на різні теми протягом сезону. Кухарі в сезон проживають у наданій квартирі чи будинку з обмеженим доступом до зовнішнього спілкування. Шеф-кухарі беруть участь у кожному епізоді у змаганнях. Переможець першого змагання зазвичай отримує імунітет від вибуття, приз або іншу вигоду для наступного конкурсу. Як впливає з назви, той, хто програв елімінаційний виклик, вибуває зі змагання. Такий формат триває до тих пір, поки не залишиться два-три кухарі. Кожен фіналіст має завдання приготувати повну страву; шеф-кухар з найкращою стравою, за визначенням суддів, оголошується «Кращим шеф-кухарем» сезону. Ближче до кінця сезону, коли залишається лише чотири чи п'ять кухарів, шоу переміщується в інше місце, щоб завершити змагання. Кожне наступне завдання має свої особливості (це також може залежати від тематики дня).

У випробуванні на вибування шеф-кухарі готують одну чи кілька страв відповідно до вимог випробування, яке часто включає конкретну тему та зазвичай є складнішим і потребує більше часу на виконання, ніж попередні. Завдання на вибування можуть бути індивідуальними завданнями або вимагати від кухарів роботи в командах; деякі можуть вимагати від учасників готувати кілька страв. Команди можуть бути обрані іншими кухарями, але частіше вони визначаються випадковим процесом, наприклад, «витягування ножів» із блоку. Обмеження часу для виклику може становити від кількох годин до кількох днів, зазвичай включаючи час підготовки та планування. Інгредієнти для елімінаційних викликів зазвичай дають кухарям доступ до комори та інгредієнтів, які вони раніше придбали в продуктовому магазині в межах визначеного бюджету та часу покупки. Однак певні проблеми можуть передбачати інгредієнти або обмежувати тип або кількість використовуваних, тоді як інші вимагають нетрадиційних методів отримання інгредієнтів (наприклад, прохати в людей від дверей до дверей або риболовля). Після здійснення покупок учасники готуватимуть для чотирьох суддів, зазвичай включаючи принаймні одного запрошеного суддю. У більшості випадків учасники також готують їжу для групи гостей.

Після виклику на «виживання» кухарі звітуються за суддівським столом, де судді обговорять свій вибір щодо найкращих і найгірших страв. Судді також можуть враховувати коментарі гостей, якщо такі є. Викликаються найкращі особи чи команди, яким можуть поставити запитання про їхні страви чи приготування, перш ніж вони отримають повідомлення про їхнє розміщення у рейтингу. Переможцем конкурсу стає один або кілька кухарів, які можуть отримати додатковий приз від запрошеного судді. Така сама процедура повторюється з найгіршими кухарями або командами, після чого відбувається аналогічне обговорення. З цієї групи вибирають одного або кількох кухарів для вибуття, причому ведучий просить кухаря (кухарів) піти, кажучи: «Будь

ласка, пакуйте свої ножі та йдіть». Зазвичай після цього йде послідовність пакування ножів для усунутого кухаря (кухарів) із озвученням їхніх останніх думок щодо їх виступу наприкінці епізоду. Згідно з титрами, деякі рішення про усунення приймаються після консультації з продюсерами шоу.

Довідка:

1. Дата першого ефіру: 22 лютого 2010 року
2. Кількість сезонів: 10
3. Ведучий: Стефан Розенберг
4. Телеканал: М6
5. Переможці: Роман Тищенко, Стефані Ле Квелек, Жан Імберт, Наоель Д'Ено, П'єр Оже, Ксав'єр Кеніг, Ксав'єр Пінсемін, Джеремія Ізарн, Каміль Делькруа
6. Спін-офф шоу: «Top Chef: зіткнення чемпіонів між двома останніми переможцями шоу», «Норберт і Жан: виклик, у якому двоє друзів зустрічаються з кулінарними викликами», «Objective Top Chef», де шеф-кухар Філіп Етчебест подорожує дорогами Франції в пошуках молодих ентузіастів. Потім переможець приєднується до шоу Top Chef, «Найкращий шеф-кухар: особливі знаменитості».

Висновки. Отже, гастрономія, тобто зв'язок культури, є невід'ємною частиною Франції. Французи надзвичайно пишаються своїми досягненнями у сфері кулінарії. Увага звертається не тільки на страви в цілому, але й на те з чого, як де та чому те чи інше перед вами на столі. Цілий культ їжі, а кожен прийом – це церемонія. Звісно, це явище тісно пов'язане з історичними та культурними моментами країни. Узагальнюючи, можна зробити висновок, що через кулінарію Франція зайняла своє незамінне місце на культурній арені світу.

На екранах французькі кулінарні телешоу з'явилися ще в 50-х роках минулого століття. Звертаючи увагу на любов французів до гастрокультури, це не дивно. Щороку з'являються все нові телепрограми. Наразі більшість із них переходять в ютуб-формат. Однак із збільшенням кількості шоу, зростає також число глядачів. Тому ця тема актуальна та заслуговує подальшого дослідження.

Список використаних джерел:

1. Мальська М. П. Гастрономічний туризм / М. П. Мальська, М. І. Філь, І. Г. Пандяк. – Київ : Каравела, 2021. – 304 с.
2. Орі П. Ідентичність приходить до столу / П. Орі. – Париж : [б. в.], 2013.
3. Коен Е. Мистецтво приготування їжі / Е. Коен, Д. Черго. – Париж : [б. в.], 2012.
4. Роже О. Постановка кухні в шоу рецептів на французькому телебаченні 1953-2012 / О. Роже. – Париж : [б. в.], 2016. – 156 с.
5. Йост Ф. Обіцянки жанрів / Ф. Йост. – Париж : [б. в.], 2009.
6. Олівер Р. Прощай Фурно / Р. Олівер, Р. Лаффон. – Париж : [б. в.], 1984. – 293 с.

7. Коен Е. Мистецтво і магія кулінарії: кухня великого Вефура на телебаченні? / Е. Коен. – [Б. м. : б. в.]. – 113 с.
8. Нора П. Вибух спадщини / П. Нора. – Париж : Галімард, 2011. – 114 с.
9. Машар Р. Сім смертних гріхів телебачення: обжерливість / Р. Машар. – 2014.

ЯЛОВЕГА С. С.

*студентка спеціальності 013 «Початкова освіта»
наук. керівник: Янковська І. М. к. пед. н., доц.
Український гуманітарний інститут*

ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ЗАСІБ АДАПТАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ ДО НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ В НОВІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ШКОЛІ

Актуальність дослідження : Шкільне життя є надзвичайно складним для учнів початкової школи сьогодні. Окрім стресів, які відчували всі першокласники та всі інші учні початкової школи останнього десятиліття: початок навчання, поява нових обов'язків та відповідальності перед батьками, вчителем та однокласниками, перебування великої кількості часу на одному місці, діяльність в новому досить незнайомому колективі, з'явилися нові виклики. Усвідомлення, що зараз на нашій рідній землі відбувається війна дуже сильно впливають на людську психіку, на загальний фізичний та моральний стан. А на нестійку та не до кінця сформовану психіку вчорашніх дошкільнят, а теперішніх та майбутніх учнів початкової школи складно переоцінити. Також дуже багато дітей молодшого шкільного віку вимушено покинули свої домівки, свої школи, друзів, деякі навіть частину сім'ї та повинні тепер адаптуватись до нового місця проживання, та нової школи. Тому, одним із найбільших та найважливішим завдань класного керівника, вчителів предметників, адміністрації школи та батьків є всіма можливими способами сприяти процесу адаптації кожного учня, не залежно від класу. Саме через висвітлену вище проблему та недостатню теоретичну і матеріальну базу цього питання зумовила вибір теми дослідження: «Ігрові технології як засіб адаптації молодших школярів до навчального процесу в Новій українській школі.»

Об'єкт дослідження: Освітній процес в початковій школі

Предмет дослідження: педагогічні умови покращення адаптивного періоду до навчального процесу в Новій Українській Школі

Мета дослідження: Теоретично визначити процеси, які позитивно впливають на процес адаптації молодших школярів до навчально-виховного процесу.

Для досягнення зазначеної мети необхідно виконати наступні **задачі:**

1. Розглянути суть поняття «адаптація» та «деадаптація» .
2. Проаналізувати рівні адаптації.

3. Теоретично визначити передумови, які сприяють адаптації молодших школярів до навчального процесу в НУШ.

Аналіз наукових джерел. Питанням щодо «Ігрові технології як засіб адаптації молодших школярів до навчання» займалось багато вчених. Зокрема, Л.М. Костіна спробувала за допомогою ігрової терапії в дітей дошкільного які готувались піти в перший клас виявити їх рівень тривожності та адаптації. Експеримент засвідчив, що метод ігрової терапії є ефективним для корекції тривожності у дітей дошкільного віку, і це в подальшому позитивно пливає на адаптацію дітей до школи, та рівень їх успішності. Ускова М.В. аналізувала особливості первинної адаптації першокласників до школи і прийшла до висновку про те, що на ступінь дезадаптації зазвичай впливає гіперкінетичний синдром, недостатня довільність психічних функцій та їх поєднання між собою, неготовність до школи, інертність нервової систем

Проаналізувавши визначення різноманітних учених що досліджувати тему адаптації, в загальному можна дати наступне визначення поняттю «Адаптація». Адаптація – динамічний процес завдяки якому системи живих організмів, підтримують необхідну для існування стійкість, розвиток та процесів для продовження роду незважаючи на мінливість умов. Процес адаптації можна помітити тоді, коли в навколишньому середовищі, яке оточує живий організм відбуваються якісь значні, іноді різкі, зміни, що змушують особину формувати нові стани, досягати максимальної фізіологічної та психічної функції. Іноді виникає зворотній процес «адаптації», це «дезадаптація». «Дитяча дезадаптація» - втрата дитиною мотивації до навчання, низька успішність, конфліктність та виявлення неповаги до оточуючих та вчителя, нездорова самооцінка, емоційне напруження, схильність до асоціальної поведінки.

Щоб правильно допомогти дитині адаптуватись до навчального процесу необхідно знати етапи адаптації. На сьогоднішній день виділяють наступні етапи: Перший етап - приблизний, коли весь організм, всі системи починають бурхливо реагувати на комплекс нових впливів, пов'язаних із початком систематичного навчання. Цей етап проходить два-три тижні. Другий етап – примітне нетверде пристосування, коли індивід намагається знайти і виявити певні отримані (або майже отримані) варіанти реакції на ці впливи. Третій етап – це відносно стійке пристосування, коли організм знаходить найкращі варіанти реагування на подразник, які вимагають меншого залучення всіх систем. Усіх три фази адаптації відбуваються за 5-6 тижнів, найбільш важкою є стадія між першим і четвертим тижнем.

Щоб процес адаптації був більш комфортним для дітей вчителі практики пропонують наступне. Проводити уроки по 35 хв., використовувати велику кількість рухливих ігор на перерва, більше проводити прогулянок на свіжому повітрі всім класом. Це все позитивно впливає на засвоєння учнями матеріалу. Дитяча увага є нестійкою і рівень розвитку ще відповідає дошкільнику, тому. запланована, та досить часта зміна виду діяльності дає

зможу учням гарно засвоїти матеріал і не перенавантажувати дітей фізично і психічно. Не слід оминати денний сон, він дає дитині змогу розслабитись і відпочити після навчального дня. А мала кількість домашнього завдання, в свою чергу, дозволяє поступово звикнути до темпу навчання та, так само, дає змогу відпочити. По тих же причинах, обсяг навчального матеріалу оптимально зменшений. А такі дисципліни як: музика, фізкультура, та походи до музеїв урізноманітнюють навчання. Психологічний супровід кожного з учнів першого класу допомагає учням соціалізуватися в новому для нього середовищі та в освітньому просторі, загалом.

Отже, проаналізувавши досвід практиків ми можемо вважати, що уроки по 35 хв., денний сон, різноманітні творчі дисципліни, постійна зміна діяльності, зменшена кількість домашнього завдання позитивно впливають на процес адаптації молодших школярів.

Висновки: В результаті дослідження на тему: «Ігрові технології як засіб адаптації молодших школярів до навчального процесу в Новій українській школі.» А саме вивчення цієї теми в педагогічному плані, можемо сформулювати наступні висновки виходячи з мети дослідження. Оскільки мета полягала в теоретичному визначенні процесів, які негативно впливають на процес адаптації молодших школярів до навчально-виховного процесу. В результаті вдалось встановити наступне: Адаптація, це процес пристосування до різноманітних умов життя, що властиво всім живим організмам. Але для дитини є характерною і «дезадаптація», яка полягає у втраті мотивації до навчання, низька успішність, конфліктність та виявлення неповаги до оточуючих та вчителя, нездорова самооцінка, емоційне напруження, схильність до асоціальної поведінки. На даний період часу існує три етапи адаптації: приблизний, примітне нетверде пристосування, це відносно стійке пристосування. А покращити перебіг адаптації в дитини ми дожем за рахунок: здійснення уроків по 35 хв., впровадження денний сон, урізноманітнення творчих дисциплін, постійної зміни діяльності, зменшені кількості домашнього завдання.

Список використаних джерел:

1. Українська педагогічна енциклопедія – адаптація [Електронний ресурс] // Freestyle. – Режим доступу: <https://freestyle.in.ua/rosijska-pedagogichna-enciklopediya-adaptaciya/> (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

2. Заброцький М. Психологічні особливості дітей молодшого шкільного віку [Електронний ресурс] / М. Заброцький // Сайт Сновської загальноосвітньої школи I-III ст. № 1. – Режим доступу: http://schors-school1.edukit.cn.ua/socialjno-psihologichna_sluzhba/psihologiya_shkolyara/psihologichni_osoblivosti_ditej_molodshogo_shkilnogo_viku/ (дата звернення: 01.04.2023). – Назва з екрана.

3. Адаптація дітей до навчання у школі в діяльності психологічної служби : Метод. рек. / ред. В. Г. Панок. – Київ : Нац. акад. пед. наук України, 2013. – 102 с.

НАУКОВЕ ВИДАННЯ

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

МАТЕРІАЛИ

XVIII МІЖНАРОДНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ НАУКОВО–ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**«Актуальні проблеми соціальних та економічних процесів в умовах
трансформації українського суспільства»
18 квітня 2023 року**

Відповідальна за випуск наукового видання Куриляк В.В.

Комп'ютерний набір і верстка Орловський Р.В.

Підп. до друку 29.06.23. Формат 60x84/16

Папір офс. Гарнітура Arial. Друк офс. Замовлення №195

Друк. арк. 15,19. Обл.–вид. арк. 14,89. Тираж 200 прим.

Видавничий центр науково–організаційного відділу

Українського гуманітарного інституту

08293, Київська обл., м. Буча, вул. Інститутська, 14,

e–mail: conference@ugi.edu.ua

Поліграфія

Видавництво «Міленіум»

Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи

до державного реєстру видавців, виготівників

і розповсюджувачів видавничої продукції

ДК № 535 від 19.07.2001 р.

м. Київ, вул. Фрунзе, 60

Тел./факс 222–74–35

E–mail: milenium_ofis@ukr.net

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

08292 Київська обл.,

м. Буча, вул. Інститутська, 14

conference@ugi.edu.ua

www.ugi.edu.ua